

UNIVERZITA KARLOVA

Kvestor

Čj.: UKRUK/ [REDACTED]

V Praze dne 4.1.2024

Věc: **odpověď na žádost o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím**

Vážený [REDACTED],

na Rektorát Univerzity Karlovy byla doručena Vaše žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ze dne 13.12.2023. V tomto podání žádáte o informace:

- 1) *Žádám o kompletní spisový materiál, který byl postoupen Univerzitou Karlovou nadřízenému orgánu ve věci Informačního zákona (č. 106/1999 Sb.) - Úřadu na ochranu osobních údajů – dne 20. července 2023, obsahující mimo jiné stanovisko ze dne 17. července 2023. č.j. UKRUK/415893/2023, ve kterém se k podrobnému zdůvodnění odkazuje na předkládací zprávu právního odboru povinného subjektu ze dne 11. července 2023, č.j. UKKTF/406318/2023. (v anonymizované formě z důvodu GDPR)*
- 2) *Pokud není součástí spisového materiálu v bodě 1) předkládací zpráva právního odboru povinného subjektu ze dne 11. července 2023 č.j. UKKTF/406318/2023, žádám o tuto zprávu. (v anonymizované formě z důvodu GDPR)*
- 3) *Kolik obdržela Univerzita Karlova na datovou schránku piyj9b4 od nadřízeného subjektu ve věci Informačního zákona (č. 106/1999 Sb.), tj. od Úřadu na ochranu osobních údajů, v roce 2022 a v roce 2023 (není-li rok 2023 ukončen, tak do dne odpovědi na tuto informaci) v Rozhodnutích nadřízeného subjektu příkazů (v tabulce uvést počet příkazů v jednotlivých měsících roku 2022 a 2023)? (započteny, z důvodu jediného IČO:00216208 a jediné datové schránky, budou veškeré příkazy – samotné Univerzitě Karlově i jednotlivým fakultám.)*
- 4) *Dále u každého jednotlivého Rozhodnutí s příkazem z bodu 3) žádám o:*
 - a) *jaké datum bylo Rozhodnutí s příkazem nadřízeným subjektem vydáno a jaké datum bylo Univerzitě Karlově doručeno?*
 - b) *zda se Rozhodnutí s příkazem týkalo Univerzity Karlovy nebo fakulty, a jaké? (opsat z Rozhodnutí, konkrétně z věty s příkazem)*
 - c) *jaké oblasti se Rozhodnutí s příkazem týkalo, včetně uvedeného paragrafu? (např. poskytnout informaci, vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informaci, vyřídit žádost o informaci atd. - opsat z Rozhodnutí, konkrétně z věty s příkazem)*

d) jaká lhůta na splnění příkazu byla ode dne doručení Rozhodnutí uvedena? (opsat z Rozhodnutí, konkrétně z věty s příkazem)

e) Byl příkaz z bodu c) plně splněn ve lhůtě uvedené v bodě d)? (odpovědět ANO/NE) Pokud ANO, přesně jaké datum.

f) Byl příkaz z bodu c) plně splněn po lhůtě uvedené v bodu d)? Pokud ANO, přesně jaké datum?

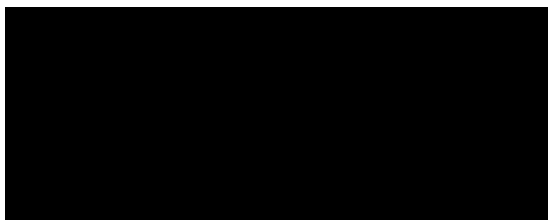
5) Žádám o kopie všech Rozhodnutí, které obdržela Univerzita Karlova od Úřadu na ochranu osobních údajů, uvedené v bodě 3), tj. od 1. ledna 2022, a v kterých Úřad přikazuje povinnému subjektu uvedením konkrétního paragrafu dodržovat Informační zákon č. 106/1999 Sb. (v anonymizované formě z důvodu GDPR).

Dne 22.12. 2023 prostřednictvím České pošty Vám bylo doporučně s dodejkou zasláno Vyrozumění o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informace podle § 14 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, o 10 dnů, neboť ve shodě s písm. a) - c) tohoto ustanovení je odpověď na Vaši žádost v kompetenci více složek povinného subjektu.

Na základě Vaší žádosti o informace Vám tyto informace poskytujeme v příloze.

S pozdravem

Mgr. Martin Maňásek

UNIVERZITA KARLOVA

Rektorka

Úřad pro ochranu osobních údajů
Pplk. Sochora 27
170 00 Praha 7
IDDS: qkbaa2n

Věc: Postoupení stížnosti [REDACTED]

Vážený,

v souladu s ustanovením § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) Vám k rozhodnutí o stížnosti podle § 16a citovaného zákona postupujeme stížnost [REDACTED] ze dne 2. 7. 2023 na postup při vyřizování žádosti o informace.

Stížnost byla doručena do podatelny Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy (dále jen „KTF UK“) dne 4. 7. 2023.

[redacted] ve své stížnosti ze dne 2. 7. 2023 stanoví, že podal žádost o poskytnutí informací ze dne 10. 10. 2022, upřesněnou dne 24. 11. 2022 a žádost o informace ze dne 3. 4. 2023 podle citovaného zákona na KTF UK a požadoval zodpovězení celkem 14 otázek z okruhu znaleckého zákona.

KTF UK v zákonem stanovené lhůtě na tyto žádosti neodpověděla.

V předkládací zprávě ze dne 11. 7. 2023 č.j.: [redacted] vysvětluje KTF UK svůj postup s tím, že podání a stížnosti [redacted] jsou nepřehledné a v mnohém se opakující.

V příloze zasíláme stížnost spolu s přílohami a předkládací zprávu KTF UK.

V případě, že bude zapotřebí ještě nějakou okolnost dodatečně vysvětlit nebo doplnit, je možné se obrátit na vedoucího právního odboru rektorátu UK [redacted]
[redacted]

S pozdravem

[redacted]
prof. MUDr. Milena Králíčková, Ph.D.
rektorka UK

Přílohy

[redacted]

[redacted]

Doručenka datové zprávy

Předmět: Postoupení stížnosti [REDAKCE] na ÚOOÚ
ID zprávy: 1218085156
Datum a čas dodání: 20.07.2023 v 08:38:51
Datum a čas doručení: 20.07.2023 v 11:38:19

Adresát: Úřad pro ochranu osobních údajů, Pplk. Sochora 727/27, Holešovice, 17000
Praha 7, CZ
ID schránky: qkbaa2n

Zmocnění: Nežadáno
Odstavec: Nežadáno
Naše číslo jednací: UKRUK/415893/2023-1-1
Naše spisová značka: UKRUK/415893/2023-1-1
Vaše číslo jednací: Nežadáno
Vaše spisová značka: Nežadáno
K rukám: Nežadáno
Do vlastních rukou: Ano
Doručení fikcí zakázáno: Ne

Události zprávy:

20.07.2023 v 08:38:50 EV0: Datová zpráva byla podána.
20.07.2023 v 08:38:51 EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena.
20.07.2023 v 11:38:19 EV12: Přihlásila se pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8, odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případné dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.

Lhůty dle výroku II. žadatel nevyužil a vady žádosti neodstranil.

Zbývá jen dodat, že podání a stížnosti [REDAKCE] jsou nepřehledné a v mnohém se opakují. I z tohoto důvodu se zákonitě i naše argumentace opakuje.

Relevantní spisový materiál zaslal v příloze stěžovatel.

Pro úplnost dodáváme, že Katolická teologická fakulta je především vysoká škola, není orgánem, který běžně vede správní řízení, a nemá zřízen odbor či organizační útvar, pověřený výlučně vedením agendy podle zákona č. 106/1999 Sb.

[REDAKCE]
prof. PhDr. Vít Vlnas, Ph.D.

vedoucí katedry ústav dějin křesťanského umění

Podatel:

Adresát:

Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy
Thákurova 3
160 00 Praha 6
IČO: 00216208
(dále jen „KTF UK“)

Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace

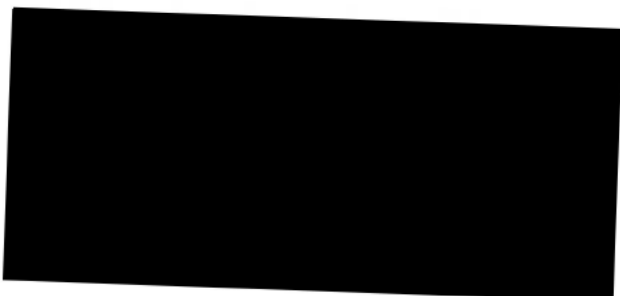
Tímto v souladu s § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) podává stěžovatel ve stanovené lhůtě stížnost na postup KTF UK při vyřizování těchto žádostí o informace:

- a) žádost o informace ze dne 10. 10. 2022 upřesněnou dne 24. 11. 2022, a to v části týkajících se bodů č. 1), 2), 3), 4), 5), 6) – dle rozhodnutí ÚOOÚ ze dne **12. 4. 2023** (Čj. UOOU-00730/23-3).
- b) žádost o informace ze dne 10. 10. 2022 upřesněnou dne 24. 11. 2022, a to v části týkající se bodu č. 7) – dle rozhodnutí ÚOOÚ ze dne **12. 4. 2023** (Čj. UOOU-00730/23-3)
- c) žádost o informace ze dne 3. 4. 2023 (povinný subjekt ji obdržel dne **4. 4. 2023**) týkajících se celkem 14 bodů, očíslovaných 1) až 14).
- d) žádosti o informace v bodech a), b), c) nejsou povinným subjektem dle zákona zveřejněny (včetně datumů zveřejnění) a nejsou zobrazeny povinným subjektem i odpovědi k jednotlivým žádostem o informace.

Odpověď nebyla povinným subjektem žadateli poskytnuta.

Z toho důvodu považuje stěžovatel jednání povinného subjektu za nezákonné.

Z výše uvedeného důvodu podává stěžovatel dle § 16a odst. 1 b) InfZ stížnost na postup KTF UK při vyřizování žádostí o informace a žádá nadřízený orgán – Úřad pro ochranu osobních údajů, aby dle § 16a odst. 6 písm. b) přikázal povinnému subjektu ve lhůtě kratší než 15 dní, tj. do 7 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu poskytnout informace. Pro informace uvedené výše v bodu a) žádám na zvážení nadřízený orgán – Úřad pro ochranu osobních údajů – o informační příkaz dle § 16 odst. 4) InfZ, jehož podstatou je oprávnění nadřízeného orgánu přikázat povinnému subjektu poskytnutí informace. Vydaný informační příkaz je exekucním titulem ve spojení s § 107 odst. 1 a § 105 odst. 1 písm. a) správního řádu. Stížnost je podána opětovně po rozhodnutí ÚOOÚ, že prvotní stížnost byla podána předčasně.

Zdůvodnění:

K bodu:

a) žádost o informace ze dne 10. 10. 2022 upřesněnou dne 24. 11. 2022, a to v části týkajících se bodů č. 1), 2), 3), 4), 5), 6) – dle rozhodnutí ÚOOÚ ze dne **12. 4. 2023** (Čj. UOOU-00730/23-3).

ÚOOÚ dne 12. 4. 2023 přikázal povinnému subjektu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí, aby vyřídil žadatelovu žádost o informace. Povinný subjekt obdržel rozhodnutí dne 12. 4. 2023. Lhůta pro vyřízení žadatelovi žádosti uplynula dne 27. 4. 2023. Povinný subjekt neodpověděl.

Povinný subjekt zaslal žadateli o informace dne 19. 4. 2023 vyrozumění (žadatel obdržel vyrozumění dne **21. 4. 2023** – viz Pošta Online, sledování zásilek – ██████████).

Toto vyrozumění je nicotné, kdy se jedná právně irelevantní jednání a vyjádření. Dle § 14 odst. 6) lze lhůtu prodloužit, ovšem ze závažných důvodů, uvedených v odst. 6) písmena a), b), c), d). V dopise uvedené procesní důvody, které uvedl povinný subjekt, se v tomto paragrafu nenachází. Jedná se o klasické zdržování povinného subjektu, který nechce odpovědět na jednoduše položené dotazy uvedené v žádosti a ignoruje i rozhodnutí nadřízeného orgánu – ÚOOÚ.

15 denní lhůta k vyřízení žádosti, daná Úřadem na ochranu osobních údajů, uplynula **27. 4. 2023**.

Povinný subjekt se ještě následně pokouší zaslat opět nicotné, právně irelevantní vyjádření nazvané Rozhodnutí – přichází **22. den** od 12. 4. 2023 (odesláno poštou 2. 5. 2023 – žadatel obdržel dne 4. 5. 2023 – viz Pošta Online, sledování zásilek – ██████████). Je třeba si uvědomit, že již na podzim roku 2022, přesněji 24.11.2022, byla povinnému subjektu upřesněna žádost o informace, týkajících se žádostí o informace ze dne 10. 10. 2022!! Po pěti měsících chce povinný subjekt opět ty samé již upřesněné žádosti upřesňovat, i když nadřízený orgán, ÚOOÚ rozhodl, že otázky jsou jednoznačně položené a nebylo na ně zodpovězeno.

O naprosté chaotičnosti jednání podepsaného prof. PhDr. Víta Vlnase, Ph.D. svědčí, že chce spojovat k společnému projednání a rozhodnutí **jeden rok starou, již vyřízenou žádost** – ze dne 4. 5. 2022, Čj. UKKTF/283122/2022-1. Tato žádost byla finálně vyřízena 11. 7. 2022 (věnoval se jí i ÚOOÚ – Čj. UOOU-02166/22-2 ze dne 28. 6 2022) a je též k dispozici dálkovým přístupem na stránkách KTF UK. Vrcholem chaotičnosti je dovětek, že i tato rok stará uzavřená žádost je v okamžiku vydání nyní vydaného Rozhodnutí ve stadiu řízení před

povinným subjektem!!! Pro doplnění jen konstatuji, že povinným subjektem psaná UKKTF/507596/2022 ze dne 11. 10. 2022 **je ve skutečnosti datována 26. 10. 2022** a UKKTF/567811/2022 ze dne 24. 11. 2022 **je ve skutečnosti datována 13. 12. 2022**. Oba dokumenty se vztahují k Čj. UOOU-00730/23-3.

Další absurdita v Rozhodnutí povinného subjektu je tvrzení, že: Částečně jsou informace na základě žádostí jiných žadatelů zveřejněny na webových stránkách povinného subjektu. Pan pisatel si je samozřejmě vědom svého jednání v rozporu s InfZ a ignorování bodu 58. na straně 13 z Rozhodnutí ÚOOÚ Čj. UOOU-00730/23-3 ze dne 12. 4. 2023.

Všech 6 bodů - č. 1), 2), 3), 4), 5), 6) – dle rozhodnutí ÚOOÚ ze dne **12. 4. 2023** (Čj. UOOU-00730/23-3) - je jasně žadatelem zřetelně očíslováno (povinný subjekt chce jakési, zákonem nepožadující, číselné pořadí) a je jasně validováno nadřízeným orgánem – ÚOOÚ. Povinný subjekt nechce odpovědět na jednoduše položené očíslované otázky. Požadavky na poskytnutí informací se nikde, ani v jiné žádosti, neopakují – každá otázka je naprosto unikátní. Na zodpovězení všech těchto 6 bodů trvám.

Požadované, neměnné, žádosti o informace:

1) Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy tvrdí a zveřejňuje (Čj.: UKKTF/283122/2022, digitálně podepsáno 26. května 2022), že všechny osoby oprávněné provádět znalecké posudky v oboru Výtvarné umění ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy byly **prokazatelně seznámeny** s existencí a dodržováním Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb. a Vyhlášky o výkonu znalecké činnosti č. 503/2020 Sb., a to před jejich účinností nebo před prvním vyhotovením znaleckého posudku daným zpracovatelem. Žádám tímto o kopii dokumentu, že všechny osoby oprávněné provádět znalecké posudky v oboru Výtvarné umění ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy (Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 7) byly **prokazatelně seznámeny** s existencí a dodržováním Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb. a Vyhlášky o výkonu znalecké činnosti č. 503/2020 Sb., a to před jejich účinností nebo před prvním vyhotovením znaleckého posudku daným zpracovatelem (Čj. UKKTF/283122/2022 – bod 8).

2) Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy tvrdí a zveřejňuje (Čj.: UKKTF/283122/2022, digitálně podepsáno 26. května 2022), že na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy existuje postup upravený vnitřními předpisy, který upravuje postup vzetí na vědomí znaleckého posudku, včetně data a podpisu na znaleckém posudku, dle Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb., § 28, Odst. (4) a Vyhlášky o výkonu znalecké činnosti č. 503/2020 Sb., § 46, Odst. (1), písm. d) a h). Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy dále tvrdí a zveřejňuje, že postup upravený vnitřními předpisy nabyl účinnosti dne 2. července 2019 a znalecký posudek dle tohoto postupu bere na vědomí vedoucí ústavu křesťanského umění. Žádám o kopii postupu upraveného vnitřními předpisy, datovanou 2. července 2019, která upravuje postup vzetí na vědomí znaleckého posudku, včetně data a podpisu na znaleckém posudku, dle Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb., § 28, Odst. (4) a Vyhlášky o výkonu znalecké činnosti č. 503/2020 Sb., § 46, Odst. (1), Písm. d) a h) (Čj. UKKTF/283122/2022 – body 9 a 10).

3) Žádám o kopii dokumentu se seznamem osob oprávněných provádět znalecké posudky v oboru Výtvarné umění ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, který byl dodán Ministerstvu spravedlnosti do konce přechodného období, tj. do 31. prosince 2021, dle Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb., § 16, Odst. (1), písmeno b) a § 47 Znalecké ústavy, Odst. (1), obsahující dle Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 7 celkem 18 osob.

4) Na seznamu osob oprávněných provádět znalecké posudky ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v oboru Výtvarné umění byla k datu 11. července 2022 paní [REDAKCE] (Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 5).

a) Byla paní doktorka k datu 11. 7. 2022 ve služebním poměru Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy?

b) Byla paní doktorka k datu 11. 7. 2022 externím zaměstnancem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, kdy není stálým zaměstnancem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy a pracuje v ní dlouhodobě za úplatu mimo hlavní pracovní poměr, ve formě dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti?

c) V seznamu osob oprávněných zhotovovat znalecké posudky ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy odeslaném do konce přechodného období, tj. do 31. 12. 2021, Ministerstvu spravedlnosti (Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 7) se taktéž paní doktorka nachází. Byla paní doktorka k datu do konce roku 2021 ve služebním poměru nebo pracovala jako externí zaměstnanec?

5) Na seznamu osob oprávněných provádět znalecké posudky ve znaleckém ústavu KTF UK v oboru Výtvarné umění byla k datu 11. července 2022 paní [REDAKCE] (Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 5).

a) Byla paní doktorka k datu 11. 7. 2022 ve služebním poměru Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy?

b) Byla paní doktorka k datu 11. 7. 2022 externím zaměstnancem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, kdy není stálým zaměstnancem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy a pracuje v ní dlouhodobě za úplatu mimo hlavní pracovní poměr, ve formě dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti?

c) V seznamu osob oprávněných zhotovovat znalecké posudky ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy odeslaném do konce přechodného období, tj. do 31. 12. 2021, Ministerstvu spravedlnosti (Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 7) se taktéž paní doktorka nachází. Byla paní doktorka k datu do konce roku 2021 ve služebním poměru nebo pracovala jako externí zaměstnanec?

6) Dle zákona č. 254/2019 Sb., § 7, Odst. (1), písm. e) může být znaleckým ústavem ten, kdo má odpovídající materiálně technické zázemí, přístrojové vybavení a personální zázemí, které dává záruku řádného výkonu znalecké činnosti. Má Univerzita Karlova v Praze ve svém vlastnictví nebo ve svém držení nebo v nájmu nebo v pachtu technické vybavení nezbytné ke splnění uloženého znaleckého úkolu a vlastní nebo provozuje Univerzita Karlova v Praze pro potřeby znaleckého ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy kompletně vybavené restaurátorské pracoviště vybavené rentgenem a chemicko-technologickou laboratoř pro pigmentovou analýzu a pro analýzu pojiv atd?

Zdůvodnění:

K bodu:

b) žádost o informace ze dne 10. 10. 2022 upřesněnou dne 24. 11. 2022, a to v části týkající se bodu č. 7) – dle rozhodnutí ÚOOÚ ze dne **12. 4. 2023** (Čj. UOOU-00730/23-3)

ÚOOÚ dne 12. 4. 2023 rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání. Detailní zdůvodnění je v uvedeném rozhodnutí. Lhůta pro vyřízení žadatelovi žádosti uplynula dne 27. 4. 2023. Povinný subjekt neodpověděl. Povinný subjekt zaslal žadateli o informace dne 19. 4. 2023 vyrozumění (žadatel obdržel vyrozumění dne **21. 4. 2023** – viz Pošta Online, sledování zásilek – ██████████).

Toto vyrozumění je nicotné, kdy se jedná právně irelevantní jednání a vyjádření. Dle § 14 odst. 6) lze lhůtu prodloužit, ovšem ze závažných důvodů, uvedených v odst. 6) písmena a), b), c), d). V dopise uvedené procesní důvody, které uvedl povinný subjekt, se v tomto paragrafu nenachází.

Povinný subjekt se ještě následně pokouší zaslat opět nicotné, právně irelevantní vyjádření nazvané Rozhodnutí – přichází **22. den** od 12. 4. 2023 (odesláno poštou 2. 5. 2023 – žadatel obdržel dne 4. 5. 2023 – viz Pošta Online, sledování zásilek – ██████████) – deatily viz výše u bodu **a)**.

Bod č. 7) – dle rozhodnutí ÚOOÚ ze dne **12. 4. 2023** (Čj. UOOU-00730/23-3) - je jasně žadatelem zřetelně očíslován (povinný subjekt chce jakési, zákonem nepožadující, číselné pořadí) a je jasně validován nadřízeným orgánem – ÚOOÚ. Povinný subjekt nechce odpovědět na jednoduše položenou očíslovanou otázku. Požadavek na poskytnutí informací se nikde, ani v jiné žádosti, neopakuje – tato otázka je naprosto unikátní. Na zodpovězení tohoto bodu trvám.

Požadovaná, neměnná, žádost o informace:

7) Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy tvrdí a zveřejňuje, že od 1. ledna 2021 do 30. dubna 2022 byly vyhotoveny ve znaleckém ústavu KTF UK, včetně prostřednictvím svých pracovišť, např. Ústavu dějin křesťanského umění za rok 2021 tři znalecké posudky a za první čtyři měsíce roku 2022 (do 30. dubna 2022) jeden znalecký posudek. Žadatel požaduje po povinném subjektu informaci o číselném označení těchto znaleckých posudků a jména jejich zpracovatelů.

Zdůvodnění:

K bodu:

c) žádost o informace ze dne 3. 4. 2023 (povinný subjekt ji obdržel dne **4. 4. 2023**) týkajících se celkem 14 bodů, očíslovaných 1) až 14).

Povinný subjekt (přesněji Rektorát Univerzity Karlovy, Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1 obdržel od žadatele dne **18. 1. 2023** – viz Pošta Online, sledování zásilek – [redacted]) soubor 14 bodů jako žádost o informace. V poznámce s upozorněním: V případě, že je některá, či celá, žádost o informace určená fakultě, žádám o postup dle Opatření rektora UK 41/2014 ve znění OR 7/2020 – úplné znění, Čl. 1, odst. 5.

Současně s touto žádostí byla stejným dopisem doručena žádost o spisový materiál, který byl zaslán Univerzitou Karlovou dne 8. června 2022 v 11:05 hod. Úřadu na ochranu osobních údajů pod číslem jednacím UKRUK/301158/2022. Žádost byla požadována z důvodu, jaká osoba na UK a jakým prokazatelným způsobem informuje nadřízený orgán v oblasti InfZ o termínech přijetí žádosti a doručení odpovědi. Kvestor Mgr. Martin Maňásek mi tuto informaci poskytl (Čj. UKRUK/29570/2023) dne 26. 1. 2023.

Bohužel, žádost 14 bodů, číslovaných 1) až 14) nebyla povinným subjektem do dnešního dne poskytnuta, ani zveřejněna.

Zveřejnění všech odpovědí k 9. 5. 2023 na KTF UK – rok 2022 a 2023

Zveřejnění obsahu informací poskytnutých na žádost dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím:

1. Univerzita Karlova obdržela dne 9.3.2022 žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

[Odpovědi na žádosti o informace poskytnuté v roce 2022](#)
[Odpovědi na žádosti o informace poskytnuté v roce 2023](#)

Podrobnosti v tabulce

povědi na žádost 203120 dle zákona 106_1999 Sb.pdf	02.11.22
povědi na žádost 203516 dle zákona 106_1999 Sb.pdf	02.11.22
povědi na žádost 507596 a 507811 dle zákona 106_1999	9.11.22
povědi na žádost 522094 dle zákona 106_1999 Sb.pdf	02.11.22
povědi na žádost 501292 dle zákona 106_1999 Sb.pdf	14.11.22
povědi na žádost 531251 dle zákona 106_1999 Sb.pdf	14.11.23

Zde mohu spekulovat, že nejpravděpodobnější se jeví situace, že žádost byla předána z rektorátu UK na vedení KTF UK. 12 bodů se týká pracovně právních vztahů osob, působících na KTF UK. Jakousi záhadou se tyto pracovně právní otázky opět dostávají k rukám vedoucího katedry ústavu dějin křesťanského umění na KTF UK prof. PhDr. Víta Vlnase, PhD., což

dokazuje dopis Čj. UKKTF/168199/2023 z 19. 4. 2023. Pracovně právní vztahy osob na KTF UK by mělo řešit vedení fakulty (je dotazováno i na pracovně právní status právě prof. PhDr. Víta Vlnase, PhD.). Buď děkan, proděkan, případně tajemník fakulty či zástupce děkanátu by měli žadateli na tuto oblast odpovídat. Rektorát UK byl žádán z toho důvodu, aby při případném přesunu žádosti na KTF UK dohlédl na to, že žádost bude včas a odpovědnou osobou z vedení děkanátu do 15 dní vyřízena. Nestalo se. Nejen, že nebylo nikdy odpovězeno, ale ani žadatel nebyl informován, proč není odpovězeno. Jedná se o klasický postup používaný povinným subjektem - zamlčovat žádosti, neodpovídat, nedodržovat lhůty dané InfZ. Důležité v celém kontextu je, zda se jedná o selhání jednotlivce nebo ještě hůře, jde o systémový problém, kdy jednotlivec je ve svém jednání ochraňován ostatními kolegy.

Zopakuji, 18. 1. 2023 obdržel povinný subjekt žádost o informace. Zodpovědět je měl do 15 dnů, tj. do 2. 2. 2023. Stížnost je nutno podat u povinného subjektu do 30 dnů od uplynutí lhůty 15 dnů, v níž měl úřad poskytnout informaci, to jest do 4. 3. 2023. Žadatel tuto lhůtu zmeškal, tudíž žádost o informace nebyla vyřízena a žadatel nemá právní nárok, jak žádost o informace dále vyžadovat.

Z tohoto důvodu podal opět žadatel stejnou žádost o informace dne 3. 4. 2023 (povinný subjekt ji obdržel 4. 4. 2023), opět na vedení univerzity: Rektorát Univerzity Karlovy, Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1. Kdy samozřejmě, standardně není odpovězeno ani na jednu otázku a žadatel si již lhůtu pro podání stížnosti/odvolání ohlídá.

V žádostech o informace je požadována informace v bodech 1) až 12) o obdobích jednotlivých osob, kdy jsou nebo nejsou akademickými pracovníky, tudíž se nejedná o dotaz na konkrétní datum 11. 7. 2023 a konec roku 2021, což je v žádosti popsáno Čj. UOOU-00730/23-3. Nejedná se o identické žádosti o informace.

Povinnému subjektu je známo, že pokud by již odpověděl na žádost o informace a stejná žádost následuje, je možností povinného subjektu do 7 dnů od obdržení žádosti odkázat na již zodpovězené informace dálkovým přístupem.

Povinný subjekt zaslal žadateli o informace dne 19. 4. 2023 vyrozumění (žadatel obdržel vyrozumění dne **21. 4. 2023** – viz Pošta Online, sledování zásilek – XXXXXXXXXX).

Toto vyrozumění je nicotné, kdy se jedná právně irelevantní jednání a vyjádření. Dle § 14 odst. 6) lze lhůtu prodloužit, ovšem ze závažných důvodů, uvedených v odst. 6) písmena a), b), c), d). V dopise uvedené procesní důvody, které uvedl povinný subjekt, se v tomto paragrafu nenachází.

Navíc žadatel musí být o prodloužení lhůty i o jeho důvodech vždy prokazatelně informován, a to včas před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace.

Povinný subjekt posoudí žádost a dle § 14 odst. 5) písm. a) brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14b nebo 15, vyzve žadatele **ve lhůtě do 7 dnů** ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil.

Tato lhůta **uplynula 11. 4. 2023**, takže Rozhodnutí povinného subjektu datované 2. 5. 2023 je i z tohoto důvodu nicotné (navíc i jak řečeno výše, nicotné z obsahové stránky). Cílem povinného subjektu je pouze prodlužování stavu, kdy povinný subjekt nechce odpovídat.

Požadované, neměnné, žádosti o informace:

- 1) Byla v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [redacted] akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1. (tj. akademickými pracovníky jsou ti profesoři, docenti, mimořádní profesoři, odborní asistenti, asistenti, lektori a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci vysoké školy vykonávajícími v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost.) ?
- 2) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období dle bodu 1) akademickým pracovníkem, tak přesně v jakém časovém úseku?
- 3) Pokud v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [redacted] nebyla akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1., byla v tomto období odborníkem podílejícím se na výuce dle uvedeného zákona, § 70, Odstavce 3. (tj. Na výuce se mohou podílet i další odborníci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.)?
- 4) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období od od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 odborníkem podílejícím se na výuce, na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr dle bodu 3), tak přesně v jakém časovém úseku?
- 5) Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy sdělila žadateli dle InfZ dne 11. července 2022 a opětovně dne 13. prosince 2022 prostřednictvím pana Prof. PhDr. Víta Vlnase, Ph. D., že paní [redacted] byla ve služebním poměru ke znaleckému ústavu Katolické teologické fakulty k datu 11. 7. 2022 a ke konci roku 2021. Je toto tvrzení pravdivé nebo nepravdivé?
- 6) Byla v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [redacted] akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1. (tj. akademickými pracovníky jsou ti profesoři, docenti, mimořádní profesoři, odborní asistenti, asistenti, lektori a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci vysoké školy vykonávajícími v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost.) ?
- 7) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období dle bodu 6) akademickým pracovníkem, tak přesně v jakém časovém úseku?
- 8) Pokud v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [redacted] nebyla akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1., byla v tomto období odborníkem podílejícím se na výuce dle uvedeného zákona, § 70, Odstavce 3. (tj. Na výuce se mohou podílet i další odborníci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.)?
- 9) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období od od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 odborníkem podílejícím se na výuce, na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr dle bodu 8), tak přesně v jakém časovém úseku?
- 10) Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy sdělila žadateli dle InfZ dne 11. července 2022 a opětovně dne 13. prosince 2022 prostřednictvím pana Prof. PhDr. Víta Vlnase, Ph. D., že paní [redacted] byla ve služebním poměru ke znaleckému ústavu Katolické teologické fakulty k datu 11. 7. 2022 a ke konci roku 2021. Je toto tvrzení pravdivé nebo nepravdivé?

- 11) Byl v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 pan prof. PhDr. Vít Vlnas, Ph. D. akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1. (tj. akademickými pracovníky jsou ti profesori, docenti, mimořádní profesori, odborní asistenti, asistenti, leктоři a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci vysoké školy vykonávajícími v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost.) ?
 - 12) Pokud pan profesor byl kdykoliv v období dle bodu 11) akademickým pracovníkem, tak přesně v jakém časovém úseku?
 - 13) Byl kdykoliv v období mezi 2. červencem 2019 a 25. srpnem 2022 (*následující den 26. srpna 2022 bylo zveřejněno Opatření děkana č. 13/2022 podepsané děkanem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy KTF UK prof. PhLic. Vojtěchem Novotným, Th.D.*) v platnosti interní dokument, např. Opatření děkana, jímž je pověřen zastupováním Znaleckého ústavu KTF UK a podepisováním písemností souvisejících s činností Znaleckého ústavu, např. znaleckých posudků, vedoucí katedry ústavu dějin křesťanského umění na KTF UK tak, aby byl naplněn Zákon o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb, § 28, Odstavec 4. (*Znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem musí být vzat na vědomí postupem upraveným vnitřními předpisy tohoto znaleckého ústavu. Údaj o vzetí na vědomí znaleckého posudku v něm musí být uveden, a to včetně data a podpisu odpovědné osoby*) ?
 - 14) Pokud dokument dle bodu 13) existuje, jak je pojmenován, kdo ho schválil, kdy nabyl účinnosti a platnosti?
-

Zdůvodnění:

K bodu:

d) žádosti o informace v bodech a), b), c) nejsou povinným subjektem dle zákona zveřejněny (včetně datumů zveřejnění) a nejsou zobrazeny povinným subjektem i odpovědi k jednotlivým žádostem o informace.

Viz webová stránka povinného subjektu, na němž zveřejňuje žádosti o informace.

Shrnutí:

Žadatel stále požaduje odpovědi **u sedmi samostatných bodů** z osmi v žádosti o informace ze dne 11. 10. 2022, upřesněné dne 24. 11. 2022. Jedná se o body č. 1) až 7) uvedené žádosti.

Dále žadatel požaduje odpovědi **u čtrnácti samostatných bodů** v žádosti o informace ze dne 4. 4. 2023. To je vše.

Pokud se jedná dle povinného subjektu v žádosti **u čtrnácti samostatných bodů** o vlastní hodnocení postupu povinného subjektu (nikoliv o poskytnutí informací), pak postupuje povinný subjekt dle zákona. Požadavky na informace se v žádné otázce neopakují. V žádosti u čtrnácti samostatných bodů se u jmenovaných osob jedná o rozsáhlejší časový rámec (zahrnující přibližně tři roky), nikoliv dva dané termíny (jak uvedeno v žádosti u sedmi samostatných bodů) a u v žádosti u čtrnácti samostatných bodů v otázkách 13) a 14) s jedná o interní dokument s prodlouženým termínem do 25. 8. 2022, nikoliv stav ke květnu 2022 (jak uvedeno v žádosti u sedmi samostatných bodů – bod 2)). Tyto rozdíly jsou zcela zásadní k zhodnocení možné protiprávní činnosti.

Používané zkratky KTF UK – datумы používané KTF UK, Čj.:

UKKTF/283122/2022 - finálně vyřízena žádost dne 11. 7. 2022 (věnoval se jí i ÚOOÚ – Čj. UOOU-02166/22-2 ze dne 28. 6 2022)

UKKTF/507596/2022 – žádost o informace ze dne 11. 10. 2022 (**nevyřízeno sedm samostatných bodů**)

UKKTF/567811/2022 – týká se opět žádosti o informace ze dne 11. 10. 2022 (nevyřízeno sedm samostatných bodů)

UKKTF/24110/2023 a UKKTF/29560/2023 – ze dne 17. 1. 2023 – není žadateli známo. Jak uvedeno na straně 5, žádost se 14 samostatnými body obdržel povinný subjekt až 18. 1. 2022 a na tuto žádost nebylo jakkoliv reagováno! Jedná se pravděpodobně o antidataci, aby bylo legalizováno, že se s žádostí někdo zabýval. Pokud ano, tak ji ve finále vyhodil do koše nebo uložil do zásuvky a nyní ji vytáhne (tento trik byl použit již v prosinci 2022 a lednu 2023).

UKKTF/168199/2023 ze dne 14. 4. - zde se jedná o případ antidatace. Dopis byl psán i odeslán 19. 4. 2023 a jedná se dle žadatele o nicotné vyrozumění. Je zmíněna **žádost se čtrnácti samostatnými body**.

Přílohy:

- 1) Vyrozumění ze dne 19. 4. 2023 – žadatel obdržel 21. 4. 2023 – dle žadatele nicotné (1 strana)
- 2) Rozhodnutí ze dne 2. 5. 2023 – žadatel obdržel 4. 5. 2023 – dle žadatele nicotné (2 strany)
- 3) Žádost o poskytnutí informací ze dne 17. 1. 2023 – povinný subjekt obdržel 18. 1. 2023 - na otázky nebylo jakkoliv v zákonných lhůtách reagováno, žadatel promeškal podání stížnosti (2 strany)
- 4) Žádost o poskytnutí informací ze dne 3. 4. 2023 - povinný subjekt obdržel 4. 4. 2023 – je identická jak v bodě 3) přílohy (2 strany).

KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

Čj. UKKTF/168199/2023

V Praze dne 19. 4. 2023

Věc: Vyrozumění o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informací

Dne 3. dubna 2023 požádal [redacted] (dále jen „žadatel“) Katolickou teologickou fakultu UK (dále jen „KTF“) o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. (dále jen „žádost“).

Žadatel se dne 11. 10. 2022 obrátil na KTF s žádostí datovanou dnem 10. 10. 2022 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), kterou rozčlenil do osmi samostatných bodů. Rozhodnutí Univerzity Karlovy, Katolické teologické fakulty ze dne 22. 12. 2022, č.j. UKKTF/604303/2022, o částečném odmítnutí žádosti, bylo zčásti zrušeno rozhodnutím Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 12. 4. 2023, č. j. UOOU-00730/23-3 a věc byla vrácena KTF k novému projednání.

Lhůtu pro vyřízení žádosti prodlužuje KTF o deset dnů, tedy do 29. 4. 2023, a to z procesních důvodů. Během této lhůty budou řešeny podmínky řízení, a to zejména otázka litispendence, případně bude zvažováno spojení řízení o podaných žádostech žadatele podle InfZ.

prof. PhDr. Vít Vlnas, Ph.D.
vedoucí katedry ústav dějin křesťanského umění

- doporučeně s doručenkou
- emailem

**KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ
FAKULTA**
Univerzita Karlova

Čj. UKKTF/283122/2022-1; UKKTF/507596/2022; UKKTF/567811/2022;
UKKTF/24110/2023; UKKTF/29560/2023; UKKTF/168199/2023

V Praze dne 2. 5. 2023

Věc: **Žádosti o sdělení informací v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím**

ROZHODNUTÍ

Univerzita Karlova, Katolická teologická fakulta (dále jen „Povinný subjekt“) rozhodla o žádostech [redacted] poskytnutí informací (dále jen „Žádosti“) ze dne 4. 5. 2022, č. j. UKKTF/283122/2022-1, ze dne 11. 10. 2022, č. j. UKKTF/507596/2022 ve znění žádosti ze dne 24. 11. 2022, č. j. UKKTF/567811/2022, ze dne 17. 1. 2023, č. j. UKKTF/24110/2023 a ze dne 14. 4. 2023, č. j. UKKTF/168199/2023 podle ustanovení § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a podle ustanovení § 14 odst. 5, písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

t a k t o :

I. Řízení o žádostech žadatele [redacted] ze dne 4. 5. 2022, č. j. UKKTF/283122/2022-1, ze dne 11. 10. 2022, č. j. UKKTF/507596/2022 ve znění žádosti ze dne 24. 11. 2022, č. j. UKKTF/567811/2022, ze dne 17. 1. 2023, č. j. UKKTF/24110/2023 a UKKTF/29560/2023, a ze dne 14. 4. 2023, č. j. UKKTF/168199/2023 se s p o j u j í ke společnému projednání a rozhodnutí, a to pod č. j. UKKTF/283122/2022.

II. Žadatel se v y z ý v á , aby ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí odstranil vady Žádostí tak, aby byla odstraněna překážka litispence ohledně jednotlivých žádostí o informace, aby byly jednotlivé požadované informace, na jejichž poskytnutí Žadatel nadále trvá, seřazeny v číselném pořadí a aby se jednalo o poskytnutí informací a nikoliv o vlastní hodnocení postupu Povinného subjektu.

Odůvodnění:

Žadatel žádal Žádostmi ze dne 4. 5. 2022, č. j. UKKTF/283122/2022-1, ze dne 11. 10. 2022, č. j. UKKTF/507596/2022 ve znění žádosti ze dne 24. 11. 2022, č. j. UKKTF/567811/2022, ze dne 17. 1. 2023 č. j. UKKTF/24110/2023 a UKKTF/29560/2023, a ze dne 14. 4. 2023, č. j. UKKTF/168199/2023 o poskytnutí v Žádostech uvedených informací.

Řízení o Žádostech je ve všech případech v okamžiku vydání tohoto rozhodnutí ve stadiu řízení před Povinným subjektem, a to buď poprvé, nebo po zrušení rozhodnutí Povinného subjektu odvolacím orgánem a vrácením věci Povinnému subjektu k dalšímu řízení.

Jednotlivé Žádosti, jakož i další procesní úkony Žadatele ve shora uvedených řízeních, směřují k tomu, že se požadavky na poskytnutí některých informací opakují.

Povinný subjekt kromě toho Žádostem o poskytnutí informací částečně vyhověl, částečně jsou informace na základě žádostí jiných žadatelů zveřejněny na webových stránkách Povinného subjektu a částečně bylo o požadavcích k poskytnutí informací pravomocně rozhodnuto.

Spojení řízení o Žádostech Žadatele je proto účelné z důvodu hospodárnosti řízení a v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 a § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Je v zájmu Žadatele a je to i v souladu s Principy dobré správy, aby Žadatel měl možnost jasně a přehledně v dané fázi řízení zrekapitulovat, jaké konkrétně informace aktuálně požaduje. Hospodárnosti řízení napomůže splnění výzvy k odstranění vad v tom směru, že ubydou překážky litispendence a rei iudicatae.

S ohledem na obsah a formu Žádostí ponechává Povinný subjekt na uvážení Žadatele, zda si pro odstranění vad nezvolí kvalifikovaného zástupce z řad advokátů.

Poučení:

V případě, že ve stanovené lhůtě nebude Žádost ve shora uvedeném smyslu doplněna, bude postupováno podle ustanovení § 14 odst. 5, písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., dle něhož Povinný subjekt, „nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží“.

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání. Odvolání se podle ustanovení § 86 odst. 1 správního řádu podává u orgánu, který rozhodnutí vydal.

prof. PhDr. Vít Vlnas, Ph.D.
vedoucí katedry ústav dějin křesťanského umění

Žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

v souladu s § 14, Odst. (2), zákona č. 106/1999 Sb.

Určeno pro:
Rektorát Univerzity Karlovy
Ovocný trh 560/5
116 36 Praha 1
IČO: 00216208

Žadatel žádá povinný subjekt o poskytnutí následující informace

- 1) Byla v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [REDAKCE] akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1. (tj. akademickými pracovníky jsou ti profesori, docenti, mimořádní profesori, odborní asistenti, asistenti, lektoři a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci vysoké školy vykonávajícími v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost.) ?
- 2) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období dle bodu 1) akademickým pracovníkem, tak přesně v jakém časovém úseku?
- 3) Pokud v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [REDAKCE] nebyla akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1., byla v tomto období odborníkem podílejícím se na výuce dle uvedeného zákona, § 70, Odstavce 3. (tj. Na výuce se mohou podílet i další odborníci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.)?
- 4) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období od od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 odborníkem podílejícím se na výuce, na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr dle bodu 3), tak přesně v jakém časovém úseku?
- 5) Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy sdělila žadateli dle InfZ dne 11. července 2022 a opětovně dne 13. prosince 2022 prostřednictvím pana Prof. PhDr. Víta Vlnase, Ph. D., že paní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] byla ve služebním poměru ke znaleckému ústavu Katolické teologické fakulty k datu 11. 7. 2022 a ke konci roku 2021. Je toto tvrzení pravdivé nebo nepravdivé?
- 6) Byla v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [REDAKCE] akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1. (tj. akademickými pracovníky jsou ti profesori, docenti, mimořádní profesori, odborní asistenti, asistenti, lektoři a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci vysoké školy vykonávajícími v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost.) ?
- 7) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období dle bodu 6) akademickým pracovníkem, tak přesně v jakém časovém úseku?
- 8) Pokud v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [REDAKCE] nebyla akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1., byla v tomto období odborníkem podílejícím se na výuce dle uvedeného zákona, § 70, Odstavce 3. (tj. Na výuce se mohou podílet i další odborníci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.)?

- 9) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 odborníkem podílejícím se na výuce, na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr dle bodu 8), tak přesně v jakém časovém úseku?
- 10) Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy sdělila žadateli dle InfZ dne 11. července 2022 a opětovně dne 13. prosince 2022 prostřednictvím pana Prof. PhDr. Víta Vlnase, Ph. D., že paní [REDAKCE] byla ve služebním poměru ke znaleckému ústavu Katolické teologické fakulty k datu 11. 7. 2022 a ke konci roku 2021. Je toto tvrzení pravdivé nebo nepravdivé?
- 11) Byl v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 pan prof. PhDr. Vít Vlnas, Ph. D. akademickým pracovníkem dle Zákonu o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1. (tj. akademickými pracovníky jsou ti profesori, docenti, mimořádní profesori, odborní asistenti, asistenti, lektoři a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci vysoké školy vykonávajícími v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost.) ?
- 12) Pokud pan profesor byl kdykoliv v období dle bodu 11) akademickým pracovníkem, tak přesně v jakém časovém úseku?
- 13) Byl kdykoliv v období mezi 2. červencem 2019 a 25. srpem 2022 (*následující den 26. srpna 2022 bylo zveřejněno Opatření děkana č. 13/2022 podepsané děkanem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy KTF UK prof. PhLic. Vojtěchem Novotným, Th.D.*) v platnosti interní dokument, např. Opatření děkana, jímž je pověřen zastupováním Znaleckého ústavu KTF UK a podepisováním písemností souvisejících s činností Znaleckého ústavu, např. znaleckých posudků, vedoucí katedry ústavu dějin křesťanského umění na KTF UK tak, aby byl naplněn Zákon o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb, § 28, Odstavec 4. (*Znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem musí být vzat na vědomí postupem upraveným vnitřními předpisy tohoto znaleckého ústavu. Údaj o vzetí na vědomí znaleckého posudku v něm musí být uveden, a to včetně data a podpisu odpovědné osoby*) ?
- 14) Pokud dokument dle bodu 13) existuje, jak je pojmenován, kdo ho schválil, kdy nabyl účinnosti a platnosti?

Předem děkuji za zaslání informací písemnou formou, v zákonné lhůtě do 15 dní od obdržení žádosti (žádost obdržena 18. ledna 2023 – **informace poskytnuta do 2. února 2023**) na moji adresu a zákonným zveřejněním způsobem umožňující dálkový přístup podle ustanovení § 5, Odstavce 3, Zákonu č. 106/1999 Sb.

Pozn.: V případě, že je některá, či celá, žádost o informace určená fakultě, žádám o postup dle Opatření rektora UK 41/2014 ve znění OR 7/2020 – úplné znění, Čl. 1, odst 5.

Žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

v souladu s § 14, Odst. (2), zákona č. 106/1999 Sb.

Určeno pro:
Rektorát Univerzity Karlovy
Ovocný trh 560/5
116 36 Praha 1
IČO: 00216208

Žadatel žádá povinný subjekt o poskytnutí následující informace

- 1) Byla v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1. (tj. akademickými pracovníky jsou ti profesori, docenti, mimořádní profesori, odborní asistenti, asistenti, lektori a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci vysoké školy vykonávajícími v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost.) ?
- 2) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období dle bodu 1) akademickým pracovníkem, tak přesně v jakém časovém úseku?
- 3) Pokud v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] nebyla akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1., byla v tomto období odborníkem podílejícím se na výuce dle uvedeného zákona, § 70, Odstavce 3. (tj. Na výuce se mohou podílet i další odborníci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.)?
- 4) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období od od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 odborníkem podílejícím se na výuce, na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr dle bodu 3), tak přesně v jakém časovém úseku?
- 5) Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy sdělila žadateli dle InfZ dne 11. července 2022 a opětovně dne 13. prosince 2022 prostřednictvím pana Prof. PhDr. Víta Vlnase, Ph. D., že paní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] byla ve služebním poměru ke znaleckému ústavu Katolické teologické fakulty k datu 11. 7. 2022 a ke konci roku 2021. Je toto tvrzení pravdivé nebo nepravdivé?
- 6) Byla v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1. (tj. akademickými pracovníky jsou ti profesori, docenti, mimořádní profesori, odborní asistenti, asistenti, lektori a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci vysoké školy vykonávajícími v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost.) ?
- 7) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období dle bodu 6) akademickým pracovníkem, tak přesně v jakém časovém úseku?
- 8) Pokud v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 paní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] nebyla akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1., byla v tomto období odborníkem podílejícím se na výuce dle uvedeného zákona, § 70, Odstavce 3. (tj. Na výuce se mohou podílet i další odborníci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.)?

- 9) Pokud paní doktorka byla kdykoliv v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 odborníkem podílejícím se na výuce, na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr dle bodu 8), tak přesně v jakém časovém úseku?
- 10) Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy sdělila žadateli dle InfZ dne 11. července 2022 a opětovně dne 13. prosince 2022 prostřednictvím pana Prof. PhDr. Víta Vlnase, Ph. D., že paní [REDAKCE] byla ve služebním poměru ke znaleckému ústavu Katolické teologické fakulty k datu 11. 7. 2022 a ke konci roku 2021. Je toto tvrzení pravdivé nebo nepravdivé?
- 11) Byl v období od 2. července 2019 do 31. prosince 2022 pan prof. PhDr. Vít Vlnas, Ph. D. akademickým pracovníkem dle Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. - aktualizované znění, § 70, Odstavce 1. (tj. akademickými pracovníky jsou ti profesori, docenti, mimořádní profesori, odborní asistenti, asistenti, lektori a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci vysoké školy vykonávajícími v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost.) ?
- 12) Pokud pan profesor byl kdykoliv v období dle bodu 11) akademickým pracovníkem, tak přesně v jakém časovém úseku?
- 13) Byl kdykoliv v období mezi 2. červencem 2019 a 25. srpnem 2022 (*následující den 26. srpna 2022 bylo zveřejněno Opatření děkana č. 13/2022 podepsané děkanem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy KTF UK prof. PhLic. Vojtěchem Novotným, Th.D.*) v platnosti interní dokument, např. Opatření děkana, jímž je pověřen zastupováním Znaleckého ústavu KTF UK a podepisováním písemností souvisejících s činností Znaleckého ústavu, např. znaleckých posudků, vedoucí katedry ústavu dějin křesťanského umění na KTF UK tak, aby byl naplněn Zákon o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb, § 28, Odstavec 4. (*Znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem musí být vzat na vědomí postupem upraveným vnitřními předpisy tohoto znaleckého ústavu. Údaj o vzetí na vědomí znaleckého posudku v něm musí být uveden, a to včetně data a podpisu odpovědné osoby*) ?
- 14) Pokud dokument dle bodu 13) existuje, jak je pojmenován, kdo ho schválil, kdy nabyl účinnosti a platnosti?

Předem děkuji za zaslání informací písemnou formou, v zákonné lhůtě do 15 dní od obdržení žádosti (žádost obdržena 4. dubna 2023 – **informace poskytnuta povinným subjektem do 19. dubna 2023**) na moji adresu a zákonným zveřejněním způsobem umožňující dálkový přístup podle ustanovení § 5, Odstavce 3, Zákona č. 106/1999 Sb.

Pozn.: V případě, že je některá, či celá, žádost o informace určená fakultě, žádám o postup dle Opatření rektora UK 41/2014 ve znění OR 7/2020 – úplné znění, Čl. 1, odst 5.

[REDAKCE]

[REDAKCE]

[REDAKCE]

na datovou schránku piyj9b4 od nadřízeného subjektu ve věci
otázka č. 1 Informačního zákona (č. 106/1999 Sb.), t.j. od Úřadu na ochranu osobních údajů, v roce 2022 a v roce

počet příkazů	KTF	RUK	KAM
rok 2022			
leden	0	0	2
únor	0	0	10
březen	0	0	0
duben	0	0	0
květen	0	0	0
červen	1	0	0
červenec	0	0	0
srpen	0	0	0
září	0	0	0
říjen	1	0	0
listopad	0	0	0
prosinec	0	0	0
celkem	2,00	0,00	12,00
rok 2023			
leden	0	0	0
únor	0	0	0
březen	0	0	0
duben	1	1	1
květen	0	0	0
červen	0	0	0
červenec	1	0	0
srpen	0	0	0
září	0	0	0
říjen	0	0	0
listopad	0	0	0
prosinec	0	0	0
celkem	2,00	1,00	1,00

otázka č. 2

týká se každého jednotlivého rozhodnutí od ÚOOÚ

2) **Dále u každého jednotlivého Rozhodnutí s příkazem z bodu 3) žádám o**

a) **jaké datum bylo Rozhodnutí s příkazem nadřízeným subjektem vydáno a jaké datum bylo Univerzitě Karlově doručeno?**

b) **žáda se Rozhodnutí s příkazem týkalo Univerzity Karlovy nebo fakulty, a jaké? (opsat z Rozhodnutí, konkrétně z věty s příkazem)**

c) **jaké oblasti se Rozhodnutí s příkazem týkalo, včetně uvedeného paragrafu? (např. poskytnout informaci, vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informaci, vyřídít žádost o informaci atd. - opsat z Rozhodnutí, konkrétně z věty s příkazem)**

d) **jaká lhůta na splnění příkazu byla ode dne doručení Rozhodnutí uvedena? (opsat z Rozhodnutí, konkrétně z věty s příkazem)**

číslo příkazu UOOU-	ad a) DATA		ad b) fakulta	ad c) oblast rozhodnutí popis	ad d) lhůta na splnění příkazu	ad e) příkaz z ad c) splněn ve lhůtě		ad f) příkaz z ad c) splněn po lhůtě ANO - datum
	datum vydání příkazu	datum doručení příkazu do datové schránky				ANO plus datum	NE	
01630-23	16.05.2023	16.05.2023	RUK	povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu	§ 17	neuveдена	ANO/16.5.2023	
01389/22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 5	neuveдена	ANO/8.6.2022	
01194-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 5	neuveдена	ANO/27.4.2022	
01390-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 6	neuveдена	ANO/27.4.2022	
01391-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 6	neuveдена	ANO/27.4.2022 doplněna 8.6.2022	
01392-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 6	neuveдена	ANO/27.4.2022 doplněna 8.6.2022	
01393-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 6	neuveдена	ANO/27.4.2022 doplněna 8.6.2022	
01394-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 6	neuveдена	ANO/27.4.2022 doplněna 8.6.2022	
01395-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 6	neuveдена	ANO/27.4.2022 doplněna 8.6.2022	
01396-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 6	neuveдена	ANO/27.4.2022 doplněna 8.6.2022	
01397-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 6	neuveдена	ANO/27.4.2022 doplněna 8.6.2022	
01398-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 6	neuveдена	ANO/27.4.2022 doplněna 8.6.2022	
01399-22	14.04.2022	03.05.2022	Koleje a Menzy	výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací snižuje na částku 0 Kč, v souladu s ustanovením	§16a odst. 7 písm b) a § 20 odst. 4 a 6	neuveдена	ANO/27.4.2022 doplněna 8.6.2022	
02166/22-2, část II.	28.06.2022	28.06.2022	KTF UK	řádně vyřídila žadatelovu žádost	§ 16a odst. 6 písm. b)	15 dnů	ANO, 11. 7. 2022	
03196/22-2, část II.	31.10.2022	31.10.2022	KTF UK	poskytla požadovanou informaci	§ 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.	15 dnů	ANO, 11. 11. 2022	
00730/23-3	12.04.2023	12.04.2023	KTF UK	vyřídila žadatelovu žádost o informace	§ 16a odst. 6 písm. b)	15 dnů	ANO 19.4.2023	
00730/23-11	24.07.2023	25.07.2023	KTF UK	vydala rozhodnutí o odmítnutí žádosti o odmítnutí žádosti	§ 16a odst. 6 písm. b)	15 dnů	NE	ANO 30.10.2023

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01630/23-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako nadřízený orgán příslušný podle ustanovení § 16a odst. 4 ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), rozhodl o stížnosti [redacted] (dále jen „žadatel“), na postup Univerzity Karlovy se sídlem Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha 1, při vyřizování žadatelovy žádosti o informace ze dne 1. 3. 2023, takto:

Výše úhrady nákladů za poskytnutí informací podle InfZ stanovená oznámením Univerzity Karlovy č.j. UKRUK/115811/2022, se dle ustanovení § 16a odst. 7 písm. b) InfZ **snižuje z částky 550 Kč na částku 0 Kč.**

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

- [1] Žadatel žádostí doručenou dne 1. 3. 2023 požádal Univerzitu Karlovu se sídlem Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha 1 (dále také „povinný subjekt“), podle InfZ o poskytnutí informací v následujícím znění:
- [2] „1. Jakým způsobem je propojen informační systém (SIS) a digitální depozitář? V případě, že jsou vloženy nějaké dokumenty k diplomové nebo kvalifikační práci do jednoho z těchto systémů, projeví se to automaticky ve druhém systému apod.?
2. Je nějakým způsobem omezen počet dokumentů, které mohou být u jedné diplomové nebo kvalifikační práce v digitálním repozitáři? Pokud ano, lze tento počet v případě nutnosti navýšit?
3. Pokud je počet dokumentů omezen, je technicky možné nahrát dokument, který bude po obsahové stránce obsahovat například dva posudky nebo český a anglický abstrakt, a to jako jeden dokument?

4. Je omezena celková kapacita pro všechny dokumenty nahrané v digitálním repozitáři u jedné diplomové nebo kvalifikační práce a pokud ano, jak vysoká tato kapacita je? Je ji možné v případě potřeby navýšit?

5. Je omezena maximální velikost jednotlivých dokumentů vložených ke kvalifikační práci do digitálního repozitáře? Pokud je tato velikost pro jednotlivé dokumenty (text práce, abstrakt apod.) různá, pak prosím o uvedení maximálních

6. Je možné dokumenty nahrané v digitálním repozitáři mazat, měnit či opravovat například tehdy, pokud se ukáže, že byla nahrána špatná práce, chyby v osobních údajích studenta nebo v jiných obdobných případech?“

- [3] Povinný subjekt zaslal dne 16. 3. 2023 žadateli oznámení o výši úhrady datované k předchozímu dni pod č.j. UKRUK/115811/2022, jímž v rozsahu informací uvedených ve výše uvedeném odstavci žadateli stanovil částku spojenou s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací ve výši 550,- Kč, kterou odvodil tak, že počet hodin kvalifikované odborné práce činí 1 hodinu při stanovené sazbě 350,- Kč a počet hodin administrativní práce činí 1 hodinu při stanovené sazbě 200,- Kč. Povinný subjekt se v uvedeném oznámení dále odkázal na čl. 4 opatření rektora č. 41/2014.
- [4] Žadatel podal proti postupu povinného subjektu spočívajícímu ve stanovení výši úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací stížnost dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, která byla doručena povinnému subjektu dne 28. 3. 2023.
- [5] Žadatel ve své stížnosti namítá, že povinný subjekt nikterak ve svém oznámení nespécifikuje, v čem spočívá mimořádná rozsáhlost vyhledání informací ani co je obsahem odborné a administrativní práce pracovníků, kteří se touto činností mají zabývat 2 hodiny. Žadatel dále vyjádřil domněnku, že povinný subjekt by měl mít požadované informace již v systému, neboť provoz informačního systému a repozitáře musel být vysoutěžten. Závěrem žadatel navrhuje, aby povinný subjekt stížnosti vyhověl v autoremeduře, popř. postoupil Úřadu, který dle žadatele sníží výši úhrady na 0,- Kč a současně přikáže, aby povinný subjekt požadované informace poskytl do 10 dnů.
- [6] Povinný subjekt neshledal důvody pro změnu svého postupu a předmětnou stížnost postoupil společně se spisovým materiálem Úřadu dne 5. 4. 2023.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

- [7] Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žadatelovy žádosti o informace.
- [8] Univerzita Karlova je ve smyslu zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (dále jen „zákon č. 111/1998 Sb.“), veřejnou vysokou školou, a tedy povinným subjektem dle ustanovení § 2 odst. 1 zákona InfZ.
- [9] Úřad je v případě veřejných vysokých škol pro účely InfZ příslušným nadřízeným orgánem pouze pro oblast poskytování informací vztahujících se k jejich samosprávné působnosti. V případě, že žádost o informace směřuje do oblasti výkonu státní správy, je pro účely InfZ příslušným nadřízeným orgánem Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Lze v této souvislosti odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č.j. 1 As 66/2015–33, dostupný na www.nssoud.cz. Nejvyšší správní

soud v případě veřejných vysokých škol dospěl k následujícímu závěru: „Lze tedy shrnout, že správní řád nadřízený správní orgán pro rozhodnutí veřejné vysoké školy v samosprávné působnosti nestanoví. Z tohoto důvodu je na místě aplikovat § 20 odst. 5 zákona o poskytování informací, dle kterého nelze-li určit nadřízený orgán dle správního řádu, rozhoduje v odvolacím řízení o stížnosti ten, kdo stojí v čele povinného subjektu. V čele veřejné vysoké školy stojí podle § 10 odst. 1 zákona o vysokých školách rektor. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že odvolacím orgánem ve věcech poskytování informací vztahujících se k samosprávné působnosti veřejných vysokých škol, a tedy i otázky mezd zaměstnanců veřejných vysokých škol (mimo mzdy rektora), je rektor.“

- [10] Zákonem č. 111/2019 Sb. došlo s účinností od 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 InfZ, kdy o stížnosti namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu, nově rozhoduje Úřad.
- [11] Vzhledem k tomu, že žadatelem požadovaná informace spadá do samosprávné působnosti povinného subjektu, je v tomto projednávaném případě k rozhodnutí o žadatelově stížnosti příslušný Úřad.

III.

Věcné posouzení stížnosti

- [12] Úřad na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podané stížnosti přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 InfZ.
- [13] Předně je třeba připomenout, že InfZ obsahové náležitosti stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace nestanoví. Z povahy věci lze dovodit, že ze stížnosti musí být zřejmé, kdo ji činí, jakému povinnému subjektu je určena a jaké věci se týká. Pokud jde o povinnost tvrzení a povinnost důkazní, jde o základní principy spojené s jakýmikoli opravnými prostředky, třebaže u stížnosti nelze hovořit o povinnosti žadatele označit důkazy na podporu svých tvrzení, jako je tomu u účastníka správního řízení dle správního řádu. Je tedy v zájmu stěžovatele, aby své námitky proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace vymezil co nejkonkrétněji a svá tvrzení doložil, resp. navrhl důkazy, je-li to v konkrétním případě nutné pro přezkoumání postupu povinného subjektu (srov. JELÍNKOVÁ, Jitka, TUHÁČEK, Miloš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: praktický komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 233).
- [14] Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 InfZ a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).
- [15] Úřad, s ohledem na obsah předloženého spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 věty první InfZ. Povinný subjekt žadatele vyrozuměl o možnosti uplatnění opravného prostředku proti stanovené výši úhrady.

Povinný subjekt však ve svém oznámení neuvedl funkční odkaz na sazebník úhrad za poskytování informací, který má povinný subjekt zveřejněn na svých webových stránkách.

Právní rámec

- [16] Dle ustanovení § 2 odst. 1 InfZ platí, že „*povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.*“
- [17] Dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) InfZ platí, že „*stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.*“
- [18] Dle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ platí, že „*povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*“
- [19] Dle ustanovení § 17 odst. 3 a 4 InfZ platí, že „*V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.*“
- [20] V ustálené aplikační praxi správních orgánů je neurčitý právní pojem **mimořádně rozsáhlé vyhledávání** vykládán zejména jako případ činnosti, kdy je zapotřebí požadovanou informaci vyhledávat z více pramenů, sestavovat ji z různých podkladů, s čímž může být spojeno i shromáždění a prověření velkého množství informací, případně uskupení velkého množství dílčích údajů v případech, kdy je nutno postupovat v součinnosti více složek povinného subjektu, nebo kdy je nutná znalost kontextu celého případu, ke kterému se požadovaná informace vztahuje, a kdy není možno po povinném subjektu spravedlivě požadovat, aby tyto zvýšené náklady nesl s tím, že za vyhledávání informací lze považovat takovou činnost zaměstnanců povinného subjektu, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tedy v utřídění informací za účelem jejich předání žadateli.
- [21] Mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací se pak rozumí situace, kdy shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude jednat typicky tehdy, jestliže zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání informací. Mimořádně rozsáhlé vyhledání informací však nemůže být

odvozeno od komplikovanosti vnitřního systému, přičemž tato případná komplikovanost zvyšující časové či personální nároky na vyřizování žádosti o poskytnutí informace nemůže jít „k tíži“ žadatele (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1020).

- [22] Je tedy úkolem povinného subjektu, aby do spisu o vyřizování žádosti řádně doložil, že se v daném případě skutečně jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, **neboť v opačném případě nebude jeho nadřízený orgán schopen výši přezkoumat a nebude moci tyto náklady uznat**. Takové doložení je přitom zpravidla provedeno tak, že příslušní zaměstnanci, kteří se na vyhledání podíleli, vyčíslí dobu strávenou vyhledáváním požadovaných informací a v záznamu založeném do spisu popíší způsob vyhledání informací. Povinný subjekt kromě toho musí též prokázat, že se v daném případě skutečně jednalo o vyhledávání, které bylo mimořádně rozsáhlé, tedy musí objasnit, v čem spočívala jeho mimořádná rozsáhlost (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1022).

Aplikace na předmětný případ

- [23] Ze správního spisu je zřejmé, že při stanovení konkrétní výše požadované úhrady vycházel povinný subjekt ze Sazebníku úhrad, který zveřejnil pod uvedeným odkazem: <https://cuni.cz/UK-10201.html>.
- [24] Sazbu nákladů povinný subjekt stanovil částkou 550,- Kč představující náklady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací v rozsahu časové dotace 2 hodin, přičemž tuto dotaci dále rozčlenil po 1 hodině odborné (350,- Kč) a administrativní práce (200 Kč) bez dalšího odůvodnění s odkazem na dokument pod názvem „*Opatření rektora UK č. 41/2014*“. Uvedení pouhého názvu dokumentu, v jehož obsahu je sazebník úhrad nepovažuje Úřad za funkční odkaz k tomuto sazebníku. K absenci funkčního URL odkazu k sazebníku úhrad Úřad dodává, že ačkoli povinný subjekt žadateli neumožnil se s tímto sazebníkem úhrad seznámit již v rámci sdělení k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informace, nepředstavuje toto formální pochybení důvod, pro které by bylo nutné stanovenou výši úhrady snížit.

Náklady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informace

- [25] InfZ vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/2016–25). Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady

vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č. j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

- [26] Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Jak již bylo uvedeno výše, náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (být ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č. j. 1 As 281/2020–42).
- [27] Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že povinný subjekt v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací nekonkretizoval důvody, z nichž lze jednoznačně určit, že se skutečně jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací nad míru obvyklou.
- [28] **Ze zaslání oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena, a to zejména z pohledu vykázaných hodin nezbytných k vyhledání požadovaných informací.**
- [29] Povinný subjekt se ve svém oznámení omezil na prosté stanovení částky 550,- Kč rozčleněnou do dvou samostatných položek, aniž by však podrobněji rozebral, v čem přesně spočívá kvalifikovaně odborná práce konkrétního jednoho zaměstnance a administrativní práce druhého zaměstnance, kteří by se měli podílet na vyhledávání požadovaných informací. Z odůvodnění nelze rovněž dovodit, zda je počet vykázaných hodin založen na určitém vzorku zpracovaných informací, respektive zda bylo časové penzum stanoveno kvalifikovaným odhadem. Uvedený nedostatek povinný subjekt nezhojil ani v postoupeném stanovisku k předmětné stížnosti, neboť ani z obsahu stanoviska nelze spolehlivě přezkoumat stanovené penzum času, které měl vyhledáním informací strávit vedoucí oddělení provozu SIS ÚVT a senior analytik. V postoupeném stanovisku rovněž není zaznamenán výčet konkrétních činností, jimiž se uvedení zaměstnanci povinného subjektu zabývali, čímž Úřad nemůže přezkoumat, zda deklarované penzum času 2 hodin odpovídá skutečnosti či bylo stanoveno na základě již zpracovaného vzorku požadovaných informací jako tzv. kvalifikovaný odhad.
- [30] **S ohledem na výše uvedené tak nelze posoudit, zda stanovené časové penzum je odpovídající a souladné s dotčeným ustanovením § 17 odst. 1 InfZ.** Úřad v uvedeném případě nemohl ani přistoupit k částečnému snížení úhrady, neboť by se sám ocitl v argumentační nouzi a svůj postup by nemohl o žádné relevantní indicie opřít,

respektive ze spisového materiálu ani není zřejmé, o jakou částku by měla být tato výše snížena.

- [31] Úřad k výše uvedenému podotýká, že je na povinném subjektu, aby svůj postup, v případě, kdy požaduje po žadateli o informace úhradu za vyhledávání informace, řádně odůvodnil, přičemž povinný subjekt nemůže od Úřadu očekávat, že bude svým rozhodnutím nahrazovat či suplovat nejen řádné odůvodnění, v čem spočívá mimořádná rozsáhlost vyhledání dotčených informací, ale i způsob či postup, jakým ke stanovení počtu hodin strávených vyhledáním požadovaných informací dospěl, a na základě jakých skutečností k výsledné výši úhrady dospěl. V případě stanovení počtu hodin nezbytných k vyhledání požadované informace mohl povinný subjekt, na základě závěrů ustálené judikatury, použít kvalifikovaný odhad, a to na určitém vzorku požadovaných informací ve vazbě na určité časové období (rok, měsíc, týden) a určitý systém ukládání dat, na základě kterého by bylo možné náklady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání požadovaných informací stanovit (bod 25 nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1083/16). Avšak i tento kvalifikovaný odhad, který představuje postup stanovení výše úhrady za vyhledávání informací, **je třeba nejen v oznámení odůvodnit a náležitě popsat, ale musí být o něm současně i záznam ve spisovém materiálu**. Pouze při dodržení výše uvedeného postupu je pak nadřízený správní orgán schopen náležitě přezkoumat oprávněnost stanovené výše úhrady za vyhledání informací.

IV.

Závěr

- [32] S ohledem na výše uvedené tedy Úřad konstatuje, že žadatelovu stížnost shledal **důvodnou**, neboť povinný subjekt mimořádnou rozsáhlost nijak ve svém oznámení ani v jiných podkladech postoupeného spisu nespecifikoval. Částka stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informace ve výši 550,- Kč tak v uvedeném případě představuje nezapočitatelnou položku, o níž je nutné stanovenou výši úhrady snížit. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou výši úhrady v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) InfZ snížit.
- [33] Úřad v uvedeném případě nevyhověl návrhu žadatele a neshledal za důvodné postupovat podle § 16 odst. 5 InfZ, neboť k tomuto postupu nebyly v daném případě podmínky splněny.
- [34] S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Praha 16. května 2023

Mgr. Lenka Kopřivová
vedoucí oddělení rozhodování

Rozdělovník:

2. Univerzita Karlova v Praze, Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha 1, ID DS: piyj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01194/22-4

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted] na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 10. 2. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/53007/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 10. 2. 2022, ve výši 100,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„1. Kdo rozhodl o tom, že bude v případě bloku č. 3 Koleje Hvězda zvolena tato konkrétní barva?

2. Kdo toto rozhodnutí schválil?

3. Jaká opatření jsou zavedena pro to, aby už v tak tmavých chodbách, které jsou navíc vymalovány zčásti tmavou barvou, nedocházelo k úrazům, a to zejména v případě vypnutého chodbového osvětlení, kdy průchod přirozeného světla z venku není vždy dostačující?"

Povinný subjekt oznámením ze dne 23. 2. 2022, č.j. UKKaM/53007/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to ve výši 100,- Kč za 0,5 hodiny administrativních a pomocných prací.

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění

pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 *„zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“*

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *„[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“* Dle článku 17 odst. 5 Listiny *„[s]tátní orgány a*

orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za „vyhledávání“ informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/22012–14).

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/22016–25). Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č. j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti

vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (být ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zasláného oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 100 Kč za 0,5 hodiny administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání a zpracování požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a zpracování informací provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

K výše uvedenému je nutno dodat, že ze samotného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací vyplývá, že povinný subjekt požadované informace shromáždil. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, ve kterých spočívaly tvrzené administrativní a pomocné práce, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 0,5 hodiny, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999

Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: piyj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16.4.2022

Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 3.5.2022

Čj. UOOU-01389/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted], na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 30. 1. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/32530/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 30. 1. 2022, ve výši 1950,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **sníží na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„1. Z jakého důvodu došlo k instalaci oken na elektrické otevírání, když jsou okna v chodbovém prostoru bez potíží dostupná a bylo by je možné otevírat i ručně prostřednictvím klasického mechanismu tzv. na klíčku?

2. Z jakého důvodu elektrický mechanismus nebyl využit u oken, která naopak nejsou dobře dostupná (Příloha 2)?

3. Jaké byly náklady na zhotovení elektrického otevírání oken v rámci celé Koleje Hvězda?

4. O kolik je tato cena vyšší v porovnání s levnějším řešením, kdy by bylo užito klasické ruční otevírání tzv. na kličku?

5. Postupovala Kolej Hvězda, potažmo Koleje a menzy UK, jako řádný hospodář, když nechala zhotovit nákladnější řešení v podobě elektrického otevírání oken v místě, kde toto řešení být nutně nemusí být zvoleno?"

Povinný subjekt oznámením ze dne 11. 2. 2022, č.j. UKKaM/32530/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to ve výši 1950,- Kč za 5 hodin kvalifikované odborné práce (1750,- Kč) a za 1 hodinu administrativních a pomocných prací (200,- Kč).

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace

vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 „zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) „[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“ Dle článku 17 odst. 5 Listiny „[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za „vyhledávání“ informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č.j. 2 Ans 13/22012–14.

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č.j. 5 As 35/22016–25. Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č.j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány

aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (být ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zaslání oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 1750 Kč za 5 hodin kvalifikované odborné práce a 200 Kč za 1 hodinu administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, v čem přesně spočívala kvalifikovaně odborná práce, kolik pracovníků povinného subjektu tuto kvalifikovaně odbornou práci konalo, apod., jakož i v čem přesně spočívala ona 1 hodina administrativních a pomocných prací, tedy obecně řečeno, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a dalším zpracování informací k žádosti provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

K výše uvedenému přistupuje zjištění, že ze samotného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací vyplývá, že povinný subjekt požadované informace vyhledal. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše

odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 5 hodin kvalifikovaně odborné práce a 1 hodinu administrativních a pomocných prací, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

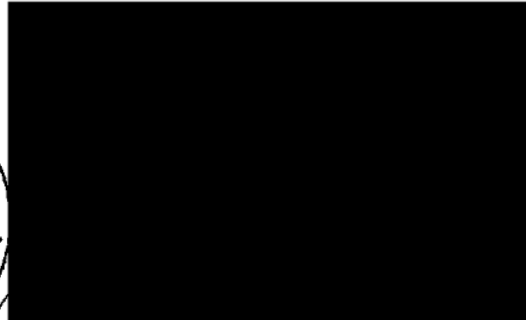
S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: piyj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01390/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted] [redacted] in, na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 31. 1. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/34747/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 31. 1. 2022, ve výši 750,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [redacted] [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„Tímto Vás žádám o poskytnutí informace, zda byla Kolej Hvězda, případně její zaměstnanci, v letech 2017, 2018, 2019, 2020 a 2021 řešena ze strany nějakého správního orgánu či orgánu veřejné moci.

Pokud ano, pak bych chtěl požádat o informaci, v jakých záležitostech a s jakým výsledkem.“

Povinný subjekt oznámením ze dne 11. 2. 2022, č.j. UKKaM/34747/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to ve výši 350,- Kč za 1 hodinu kvalifikované odborné práce a za 2 hodiny administrativních a pomocných prací (400,- Kč), tj. v celkové výši 750,- Kč.

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019

byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 *„zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“*

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *„[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“* Dle článku 17 odst. 5 Listiny *„[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“*

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za „vyhledávání“ informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/22012–14).

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č.j. 5 As 35/22016–25). Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č.j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo

potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (být ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zaslání oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 350 Kč za 1 hodinu kvalifikované odborné práce a 400 Kč za 2 hodiny administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, v čem přesně spočívala kvalifikovaně odborná práce, kolik pracovníků povinného subjektu tuto kvalifikovaně odbornou práci konalo, apod., jakož i v čem přesně spočívaly ony 2 hodiny administrativních a pomocných prací, tedy obecně řečeno, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a dalším zpracování informací k žádosti provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

K výše uvedenému přistupuje zjištění, že ze samotného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací vyplývá, že povinný subjekt požadované informace vyhledal. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 1 hodiny kvalifikovaně odborné práce a 2 hodin administrativních a pomocných prací, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: piyj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů

dne 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01391/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted], na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 2. 2. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/38840/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 2. 2. 2022, ve výši 200,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění**I.**

Žadatel o informace, [redacted], [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„1. Jak je možné, že vedoucí Koleje Hvězda o chybějícím nábytku v chodbových prostorách koleje věděla, ale sama v tomto směru aktivně nezjedнала nápravu ještě předtím, než jsem stav hlásil jako závadu?

2. Je akceptovatelné, aby se vedoucí koleje v obecné rovině nezajímala o jí svěřený majetek?

3. Zná Kolej Hvězda, případně KaM UK, identitu studentů, kteří nábytek dle slov vedoucí Koleje Hvězda odnesli?

4. Jak vedoucí Koleje Hvězda doloží své tvrzení, že „židle odnesl někdo ze studentů“?

5. Jakým způsobem vedoucí Koleje Hvězda zajistila vyhledání dalšího majetku, který se v rámci inventury nepodařilo nalézt?

6. Z jakého důvodu vedoucí Koleje Hvězda ve svých vyjádřeních nespécifikovala, o jakém patře bloku č. 1 Koleje Hvězda v těchto sděleních hovoří?

7. Můžete mi doložit fotografií či fotografiemi, či jiným způsobem, že židle byly dne 19. 1. 2022 ke stolu v, ze strany vedoucí Koleje Hvězda, neidentifikovaném patře bloku č. 1 skutečně dodány?

8. Jaká byla Koleji Hvězda, potažmo KaM UK, způsobena škoda údajnou ztrátou či údajným odcizením několika kusů židlí a jednoho kusu stolu? Proším o vyčíslení částky v Kč.

9. Jakým způsobem se na této škodě bude podílet vedoucí Koleje Hvězda, když o údajné ztrátě či údajném odcizení majetku dle svých slov věděla a nekonala?

10. Pochybila vedoucí Koleje Hvězda v obecné rovině při výkonu správy jí svěřeného majetku ve vlastnictví a v evidenci KaM UK, když neřešila údajnou ztrátu či údajné odcizení majetku, ačkoliv o této údajné ztrátě či údajném odcizení dle svých slov věděla?“

Povinný subjekt oznámením ze dne 11. 2. 2022, č.j. UKKaM/38840/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to ve výši 200,- Kč za 1 hodinu administrativních a pomocných prací.

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento

Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 *„zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“*

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *„[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“* Dle článku 17 odst. 5 Listiny *„[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“*

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za „vyhledávání“ informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/22012–14).

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude

vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č.j. 5 As 35/22016–25. Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č.j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (být ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zasláného oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 200 Kč za 1 hodinu administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, popř. v jakých činnostech administrativní a pomocné práce spočívají, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková časová náročnost vyhledání a případného zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a zpracování informací provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak

může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

K výše uvedenému je nutno dodat, že ze samotného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací vyplývá, že povinný subjekt požadované informace vyhledal. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 1 hodiny, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

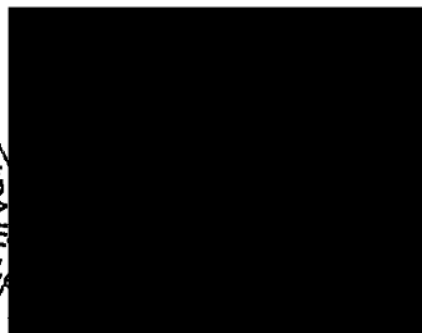
S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [REDACTED]

2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: piyj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01392/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted] na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 3. 2. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/40263/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 3. 2. 2022, ve výši 1600,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [redacted], [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„1. Z jakého důvodu došlo k vystěhování nábytku a lednic na chodbu v červnu 2020 s předstihem?

2. Proč došlo k vystěhování nábytku a lednic na chodbu, která je zároveň únikovou cestou, již v během první poloviny června 2020, a to vše za stále běžného provozu kolejje? Uzavření bylo anoncováno až na 30. 6. 2020 a ve 4. patře bloku č. 1 některé pokoje byly řádně obývány, blok byl ubytovaným přístupný.

3. Došlo tímto vystěhováním nábytku k nedodržení povinností Koleje Hvězda na úseku požární ochrany?

4. Kdo toto rozhodnutí hořlavé předměty vystěhovat do prostoru únikové cesty s předstihem již během června 2020 vydal a kdo za něj nese či nesl odpovědnost?

5. Jaká kázeňská opatření byla vůči této osobě či těmto osobám ze strany KaM UK uplatněna?

6. Absolvovala vedoucí Koleje Hvězda při svém nástupu do pracovního poměru s KaM UK povinné školení PO a BOZP? Pokud ano, k jakému datu?

7. Absolvovala vedoucí Koleje Hvězda při trvání jejího pracovního poměru s KaM UK některá další školení a přeškolení týkající se PO a BOZP? Pokud ano, jaká školení a přeškolení to byla, a k jakému datu byla realizována?

8. Z jakého důvodu vedoucí Koleje Hvězda jako osoba odpovědná za provoz příslušné koleje připustila tento závadný stav, kdy došlo k zatarasení únikových cest hořlavým materiálem při běžném provozu Koleje Hvězda?

9. Došlo tímto jednáním k ohrožení životů, zdraví a majetku osob, které se toho času oprávněně pohybovaly ve 4. patře bloku č. 1 Koleje Hvězda?

10. Jaká systémová opatření jsou v rámci Koleje Hvězda, potažmo KaM UK, zavedena, aby se takové hrubě závadné jednání do budoucna již neopakovalo?"

Povinný subjekt oznámením ze dne 11. 2. 2022, č.j. UKKaM/40263/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to v součtu celkem ve výši 1600,- Kč, tj. za 4 hodiny kvalifikované odborné práce (1400,- Kč) a za 1 hodinu administrativních a pomocných prací (200,- Kč).

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně

dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 *„zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“*

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *„[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“* Dle článku 17 odst. 5 Listiny *„[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“*

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za „vyhledávání“ informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/22012–14.

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky

u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č.j. 5 As 35/22016–25. Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č.j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (byť ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zaslání oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 1400 Kč za 4 hodiny kvalifikované odborné práce a 200 Kč za 1 hodinu administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, v čem přesně spočívala kvalifikovaně odborná práce, kolik pracovníků povinného subjektu tuto kvalifikovaně odbornou práci konalo, apod., jakož i v čem přesně spočívala ona 1 hodina administrativních a pomocných prací, tedy obecně řečeno, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková

časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a dalším zpracování informací k žádosti provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

Ze samotného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací navíc vyplývá, že povinný subjekt požadované informace vyhledal. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 4 hodin kvalifikovaně odborné práce a 1 hodinu administrativních a pomocných prací, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

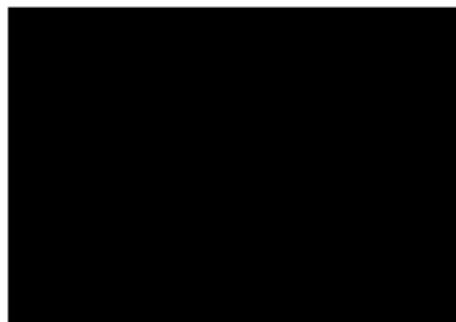
S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [Redacted]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: pijj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů

..... 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01393/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [REDACTED], na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 4. 2. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/41529/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 4. 2. 2022, ve výši 1450,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [REDACTED] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„1. Jaká byla celková cena (v Kč) zhotovení nového asfaltového povrchu před bloky č. 1, 2 a 3 Koleje Hvězda a v přilehlých prostorách?

2. Kdo byl zhotovitelem této pokládky asfaltového povrchu?

3. Jaká je zhotovitelem stanovená životnost tohoto asfaltového povrchu?

4. Jakou záruku na vady asfaltového povrchu zhotovitel této zakázky Kolej Hvězda, potažmo KaM UK, garantoval?

5. Kdy a jakým způsobem Kolej Hvězda, potažmo KaM, zvlněný či nerovný asfalt reklamovaly?

6. Kdy a jakým způsobem bylo ze strany Koleje Hvězda, potažmo KaM, dohodnuto, že dojde ke zhotovení tzv. záplaty v nerovnosti povrchu (Příloha 8) před vchodem do bloku č. 1?

7. Jaké protiplnění či jakou kompenzaci Kolej Hvězda, potažmo KaM UK, obdržely za nerovnosti na povrchu, v důsledku čehož na povrchu zůstávají kaluže?

8. Kdy a s jakým závěrem komunikovala Kolej Hvězda, potažmo KaM UK, se Sociální komisí Akademického senátu UK, která byla jako komise Akademického senátu UK o této závadě informována dne 19. 6. 2020?

9. Jakým způsobem se na řešení problému nerovného asfaltu podílela Mgr. Miroslava Hurdová, vedoucí Útvaru ubytovacích služeb KaM UK, která byla osobně přítomna na jednání Sociální komise Akademického senátu UK dne 22. 6. 2020, kde se projednával můj podnět poukazující mj. i na tuto zá vadu?

10. Jaká aktuální a nová opatření jsou v rámci Koleje Hvězda, potažmo KaM UK, k dnešnímu dni zavedena tak, aby dodávané konstrukční a rekonstrukční práce tohoto typu byly kvalitní, a v případě nekvality, aby byly řádně a včas reklamovány?"

Povinný subjekt oznámením ze dne 11. 2. 2022, č.j. UKKaM/41529/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to v celkové výši 1450,- Kč, tj. za 3 hodiny kvalifikované odborné práce (1050,- Kč) a za 2 hodiny administrativních a pomocných prací (400,- Kč).

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně

dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 *„zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“*

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *„[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“* Dle článku 17 odst. 5 Listiny *„[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“*

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za *„vyhledávání“* informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/22012–14).

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky

u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č.j. 5 As 35/22016–25. Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č.j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (být ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zasláného oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 1050 Kč za 3 hodiny kvalifikované odborné práce a 400 Kč za 2 hodiny administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, v čem přesně spočívala kvalifikovaně odborná práce, kolik pracovníků povinného subjektu tuto kvalifikovaně odbornou práci konalo, apod., jakož i v čem přesně spočívala ony 2 hodiny administrativních a pomocných prací, tedy obecně řečeno, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková

časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a dalším zpracování informací k žádosti provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

Ze samotného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací je navíc zřejmé, že povinný subjekt požadované informace již vyhledal. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 3 hodin kvalifikovaně odborné práce a 2 hodin administrativních a pomocných prací, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

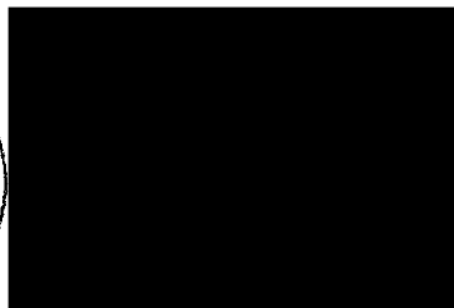
S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: piyj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů

dne 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01394/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted], na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 7. 2. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/42416/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 7. 2. 2022, ve výši 200,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [redacted], [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„1. V jakém rozsahu byla zhotovena oprava závady pro zhlédnutí hlášeného problému panem [redacted] v září 2021?“

2. Jaká byla celková cena zhotovení této společné koupelny v Kč?

3. Kdo byl zhotovitelem či dodavatelem této akce?

4. Jaká je zhotovitelem či dodavatelem deklarovaná životnost této stavby?

5. Jakou dodavatel poskytl objednateli záruku na svou práci a jakou záruku na dodaný materiál?

6. Uplatnila Kolej Hvězda, případně KaM UK, vůči dodavateli či zhotoviteli této konkrétní stavby v případě této konkrétní stavby v období od jejího převzetí do dnešního dne nějakou reklamaci?

7. Proč se v rekonstrukcích toalet a koupelen v případě bloku č. 1 Koleje Hvězda postupovalo od spodních pater k horním, a nikoliv naopak od horních pater ke spodním?

8. Kolik celkem nahlášených závad této koupelny KaM od ubytovaných od jejího zhotovení eviduje?“

Povinný subjekt oznámením ze dne 11. 2. 2022, č.j. UKKaM/42416/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to ve výši 200,- Kč za 1 hodinu administrativních a pomocných prací. Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace

vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 „zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) „[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“ Dle článku 17 odst. 5 Listiny „[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za „vyhledávání“ informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č.j. 2 Ans 13/22012–14).

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č.j. 5 As 35/22016–25). Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č.j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány

aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (byť ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zaslání oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 200 Kč za 1 hodinu administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, a v jakých konkrétních úkonech administrativní a pomocné práce spočívají, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání a zpracování požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a zpracování informací provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

K výše uvedenému je nutno dodat, že ze samotného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací vyplývá, že povinný subjekt požadované informace shromáždil. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil),

což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 1 hodiny, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

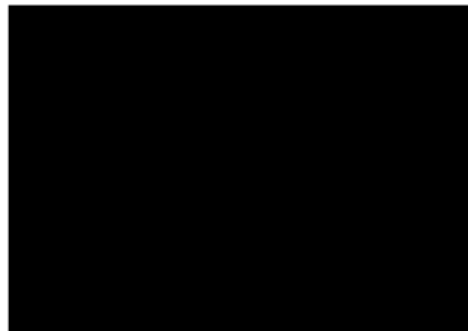
S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: piyj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01395/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted], na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 8. 2. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/46465/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 8. 2. 2022, ve výši 400,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„1. Je omezením výkonu ubytovacího práva, když vedoucí Koleje Hvězda zakazovala volný pohyb ubytovaných osob z pokojů a do pokojů z důvodu rekonstrukční práce v určeném čase?“

2. Pokud ano, jak bylo ubytovaným v dotčených pokojích toto omezení ubytovacího práva ze strany Koleje Hvězda kompenzováno?“

3. *Pokud ne, lze toto jednání klasifikovat jako standardní postup, v důsledku kterého se ubytování musí připravit i na to, že mohou být kdykoliv na svých pokojích omezeni, a bude jim zapovězeno pokoj kdykoliv dle vlastní potřeby opustit či do něj vstoupit?*

4. *Proč tento typ nehavarijních oprav a rekonstrukcí na jednotlivých blocích neprobíhá při pravidelném rotujícím uzavření každého jednotlivého bloku v létě?*

5. *Jaké byly náklady v Kč na zhotovení této akce?*

6. *O kolik Kč bylo provedení této akce dražší, když probíhalo v nočních hodinách, oproti tomu, kdyby probíhalo v denních hodinách ve standardní pracovní době?“*

Povinný subjekt oznámením ze dne 11. 2. 2022, č.j. UKKaM/46465/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to ve výši 400,- Kč za 2 hodiny administrativních a pomocných prací.

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace

vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 „zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) „[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“ Dle článku 17 odst. 5 Listiny „[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za „vyhledávání“ informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/22012–14).

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č.j. 5 As 35/22016–25. Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č.j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány

aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (byť ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zasláného oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 400 Kč za 2 hodiny administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a zpracování informací provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

K výše uvedenému je nutno dodat, že ze samotného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací vyplývá, že povinný subjekt požadované informace vyhledal. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokloval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 2 hodin, a to přesto, že si v dané

chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

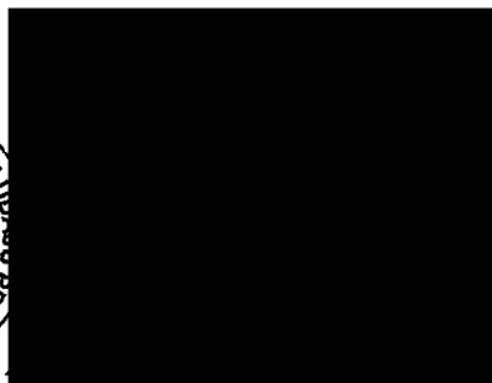
S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: pijj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 7. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů

dne 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01396/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted], na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 9. 2. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/55435/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 9. 2. 2022, ve výši 950,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

- „1. Proč mimo pracovní dobu nedošlo k bezpečnému zajištění celého otvoru vybourané části výtahu v dotčených patrech bloku č. 1 Koleje Hvězda?
2. Kdo byl zhotovitelem této stavby?
3. Kdo u této stavby vykonával stavební dozor?
4. Kdo ze zaměstnanců Koleje Hvězda, potažmo KaM, byl za zajištění BOZP zodpovědný?

5. Jak Kolej Hvězda, případně KaM, kompenzovala ubytovaným zvýšenou hlučnost a prašnost při realizaci této stavby, která probíhala za plného provozu koleje?

6. Bylo v souladu s BOZP, když část chodby, kde probíhaly tyto práce, nebyla uzavřena, a ubytovaní tak měli přístup k nedostatečně zajištěné či vůbec nezajištěné výtahové šachtě?

7. Bylo v souladu s BOZP, když ubytovaní museli bez ochranných pomůcek či vymezení ochranného pásma procházet kolem dělníků používajících bourací kladivo (či obdobný nástroj), a to ve vzdálenosti cca 0,5 – 1 metru?

8. Kolik hlášených zranění Kolej Hvězda, či KaM, v souvislosti s touto investiční akcí eviduje?

9. Jaké konkrétní kroky ve věci řešení přístupu k BOZP provedla Mgr. Miroslava Hurdová, vedoucí Útvaru ubytovacích služeb, která se jednání Sociální komise Akademického senátu UK dne 22. 6. 2020 osobně zúčastnila, a byla tak o nevyhovujícím stavu přímo informována?

10. Jaká opatření jsou v rámci působnosti KaM zavedena, aby k podobným situacím již nedocházelo?“

Povinný subjekt oznámením ze dne 17. 2. 2022, č.j. UKKaM/55435/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to ve výši 950,- Kč za 1 hodinu kvalifikované odborné práce (350,- Kč) a za 3 hodiny administrativních a pomocných prací (600,- Kč).

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád,

v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 *„zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“*

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *„[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“* Dle článku 17 odst. 5 Listiny *„[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“*

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za *„vyhledávání“* informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/22012–14.

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/22016–25. Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní

činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č.j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (být ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zaslání oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy ve výši 350 Kč za 1 hodinu kvalifikované odborné práce a 600 Kč za 3 hodiny administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, v čem přesně spočívala kvalifikovaně odborná práce, kolik pracovníků povinného subjektu tuto kvalifikovaně odbornou práci konalo, apod., jakož i v čem přesně spočívaly ony 3 hodiny administrativních a pomocných prací, tedy obecně řečeno, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a dalším zpracování informací k žádosti provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace

a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

Z předmětného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací však současně vyplývá, že povinný subjekt požadované informace již vyhledal. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 1 hodiny kvalifikovaně odborné práce a 3 hodin administrativních a pomocných prací, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

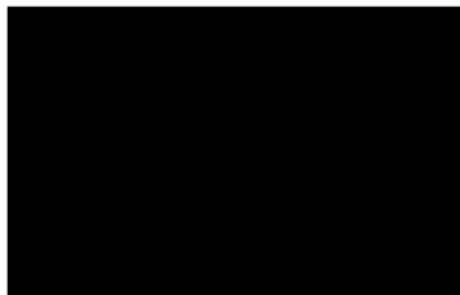
S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: piyj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01397/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted], na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 11. 2. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/55441/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 11. 2. 2022, ve výši 100,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„1. Kdo konkrétně zpracoval a vydal právní stanovisko zformulované v e-mailu od [redacted] z 8. 9. 2021?“

2. Kdo konkrétně zpracoval a vydal právní stanovisko zformulované v e-mailu od [redacted] z 1. 11. 2021?“

3. Z jakého důvodu se mi [REDAKCE] k mým žádostem o informace v běžné e-mailové komunikaci nevyjádřila?"

Povinný subjekt oznámením ze dne 17. 2. 2022, č.j. UKKaM/55441/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to ve výši 100,- Kč za 0,5 hodiny administrativních a pomocných prací.

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu

se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 *„zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“*

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *„[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“* Dle článku 17 odst. 5 Listiny *„[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“*

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za „vyhledávání“ informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/22012–14).

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č.j. 5 As 35/22016–25. Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č.j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo

potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (být ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zaslání oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 100 Kč za 0,5 hodiny administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, a především v jakých úkonech zaměstnanců povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledávání spočívalo, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání a požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a zpracování informací provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

K výše uvedenému dále přistupuje zjištění, že z předmětného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací vyplývá, že povinný subjekt požadované informace shromáždil, resp. vyhledal. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení specifikace údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, ve kterých spočívaly tvrzené administrativní a pomocné práce, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 0,5 hodiny, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na

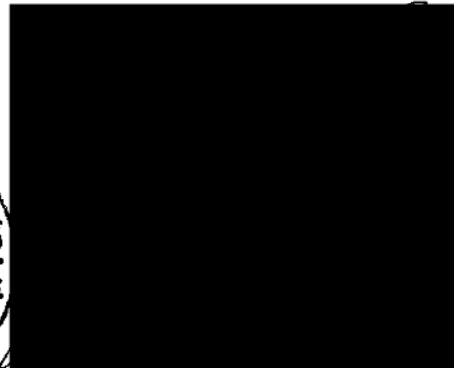
základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: pijj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů

dne 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01398/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted], na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 14. 2. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/59511/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 14. 2. 2022, ve výši 200,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [redacted], [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovy, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„1. V jaké věci se obracel se stížností na kolej Hvězda [redacted] (dle zápisu z KR UK 6. 12. 2021) a bylo prokázáno pochybení osoby/osob, proti které/kterým stížnost směřovala?

2. V jaké věci se zaměstnanci KaM UK obraceli se svou stížností přímo na vedení univerzity (dle zápisu z KR UK 7. 1. 2022) a bylo prokázáno v této věci pochybení osoby/osob, proti které/kterým stížnost směřovala?

3. *V jaké věci byla směřována stížnost na vedoucí koleje Hvězda (dle zápisu z KR UK 24. 1. 2022) a bylo prokázáno v této věci její pochybení?"*

Povinný subjekt oznámením ze dne 17. 2. 2022, č.j. UKKaM/59511/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to ve výši 200,- Kč za 1 hodinu administrativních a pomocných prací.

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění

pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 *„zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“*

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *„[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“* Dle článku 17 odst. 5 Listiny *„[s]tátní orgány a*

orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za „vyhledávání“ informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č.j. 2 Ans 13/22012–14).

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhá restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č.j. 5 As 35/22016–25). Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č.j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti

vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (být ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zaslání oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 200 Kč za 1 hodinu administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, a především v jakých úkonech zaměstnanců povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledávání spočívalo, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání a požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a zpracování informací provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

K výše uvedenému dále přistupuje zjištění, že z předmětného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací vyplývá, že povinný subjekt požadované informace shromáždil, resp. vyhledal. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení specifikace údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, ve kterých spočívaly tvrzené administrativní a pomocné práce, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 1 hodiny, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

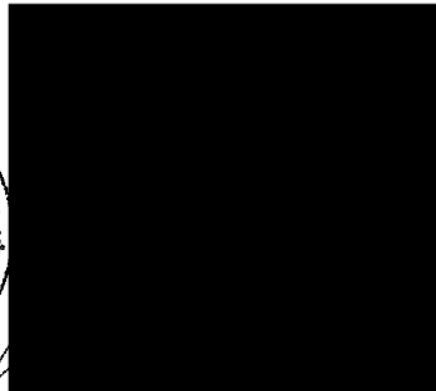
S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [Redacted]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvoníčková 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: pijj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2022

Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 3. 5. 2022

Čj. UOOU-01399/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace, [redacted], na postup Univerzity Karlovy, Kolejí a menz, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 15. 2. 2022, takto:

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stanovená oznámením č.j. UKKaM/62604/2022-2, v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace ze dne 15. 2. 2022, ve výši 100,- Kč, se v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **snižuje na částku 0,- Kč.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, [redacted], [redacted] (dále jen „žadatel“), se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obrátil na Univerzitu Karlovu, Koleje a menzy, IČO: 002 16 208, se sídlem Zvoníčkova 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„1. Z jakého důvodu nedošlo v těchto pokojích k odstranění původních vrstev barvy škrábáním, a k následnému ošetření zdiva penetračním nátěrem?“

2. Považuje vedení KaM UK za efektivní a správné, když malování pokojů je zhotoveno tím způsobem, že dojde k nanesení nové vrstvy na ty již stávající?“

Povinný subjekt oznámením ze dne 23. 2. 2022, č.j. UKKaM/62604/2002-2, stanovil žadateli výši úhrady za poskytnutí informací podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, a to ve výši 100,- Kč za 0,5 hodiny administrativních a pomocných prací.

Žadatel podal proti stanovení výše úhrady stížnost ze dne 10. 3. 2022, ve které uvedl, že ve sdělení povinného subjektu explicitně nezaznívá, že došlo k mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, přičemž v tomto sdělení žadatel postrádá zejména specifikaci kroků, které prokazatelně vedly k minimalizaci času stráveného vyhledáním informací; specifikaci počtu zaměstnanců povinného subjektu, kteří se na tomto vyhledávání podíleli; specifikaci toho, kde určený zaměstnanec či určení zaměstnanci informace vyhledávali. Dle názoru žadatele by měl být pojem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vykládán restriktivně, kdy úhrada za tyto úkony by měla být požadována zcela výjimečně, a to, pokud rozsah žádosti významně omezí další činnost povinného subjektu. Ve sdělení však takové významné omezení nebylo dle názoru žadatele blíže specifikováno. K tomu žadatel dodal, že o informace žádal elektronickou cestou s uvedením e-mailového kontaktu, což implikuje skutečnost, že žadatel preferuje vyřízení žádosti stejnou cestou, což zcela vylučuje dodatečné náklady povinného subjektu na zaslání odpovědi písemnou cestou. V závěru pak žadatel navrhl snížení vyměřené úhrady na 0 Kč a o neprodlené poskytnutí požadované informace e-mailovou cestou.

Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění předmětné stížnosti, přičemž tuto stížnost společně se spisovým materiálem postoupil Úřadu dne 24. 3. 2022.

II.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb., přičemž na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů a dosavadní judikatury. Skutečnost, že v případě uvedeného subjektu je nadřízený orgán určen právě podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 80/2015 ze dne 28. 5. 2015. Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro případy týkající se samosprávné

působnosti veřejné vysoké školy její rektor, a to s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. ve znění do 1. 1. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností ode dne 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. U Univerzity Karlovy je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem, ve věcech týkajících se samosprávné působnosti, právě Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se v rámci posuzování předmětného případu zabýval, v rozsahu požadovaném žadatelem o informace, tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

Úřad, s ohledem na obsah spisového materiálu, konstatuje, že povinný subjekt splnil svoji povinnost a zaslal žadateli oznámení o úhradě nákladů včas a v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. V tomto ohledu lze povinnému subjektu vytknout to, že výslovně neuvedl odkaz umožňující vzdálený přístup k Sazebníku úhrad, jež je veřejně dostupný na webových stránkách povinného subjektu. Dále Úřad konstatuje, že tento Sazebník úhrad je v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad považuje v předmětné věci za rozhodný následující právní rámec.

Podmínky pro stanovení úhrady za poskytnutí informací vymezuje ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého platí, že *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“*

Podle ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona je povinný subjekt oprávněn žadatele písemně vyzvat k úhradě spojené s poskytnutím informace v případě, že požadované informace vyžadují ze strany povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledání. Z oznámení musí být podle ustanovení § 17 odst. 3 *„zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“*

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *„[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“* Dle článku 17 odst. 5 Listiny *„[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“*

Smyslem článku 17 odst. 5 Listiny je primárně konkretizovat a formulovat skutečnosti již plynoucí z obecněji formulovaných ostatních odstavců článků 17 Listiny, tedy stanovit povinnost státu poskytovat informace (a to i aktivně). Toto zdůraznění informační povinnosti orgánů veřejné moci je zároveň argumentem proti oslabování základního práva na informace, resp. omezování jeho uplatňování mimo jiné i požadováním nepřiměřených úhrad za „vyhledávání“ informací, kterými by ostatně příslušný orgán měl disponovat, protože jsou potřebné i pro něj samotného jako reflexe vlastní činnosti a zdroj pro přemýšlení o jejím zlepšení.

Právo na informace představuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné sféře. Dává občanům možnost kontrolovat fungování veřejné moci, včetně nakládání s veřejnými prostředky veřejnoprávními subjekty, což představuje jeden ze základních atributů demokratického státu. Zároveň je i prostředkem ochrany ústavnosti, neboť slouží k naplňování ústavního příkazu článku 2 odst. 3 Ústavy, podle kterého má státní moc sloužit všem občanům a může být uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jinými slovy, právo na svobodný přístup k informacím je jedním z prostředků, kterým je možné kontrolovat, zda platí ústavní východisko, že stát je tu pro občany, nikoliv občané pro stát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/22012–14).

Informační zákon vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/22016–25). Povinný subjekt proto stíhá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č. j. 6 As 326/2016 – 32). Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tedy musí vyplývat, vyhledání jakých informací již pro povinný subjekt bude zátěží nad míru obvyklou a v čem toto zatížení spočívá. Informace mají být poskytovány aktivně, bezplatně k žádosti a až jako poslední možností je poskytnutí informací za přiměřenou úplatu.

Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo

potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (byť ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č.j. 1 As 281/2020–42).

Po posouzení stížností napadeného oznámení o úhradě a souvisejícího spisového materiálu Úřad konstatuje, že důvody, které povinný subjekt uvedl v oznámení o úhradě stanovených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nebyly dostatečně konkrétní. Ze zaslání oznámení o úhradě tak není nejen Úřadu, ale především žadateli o informace, zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Povinný subjekt v oznámení toliko uvedl, že požadované informace byly vyhledány a žadateli se tímto sděluje výše požadované úhrady, včetně jejího výpočtu, tedy 100 Kč za 0,5 hodiny administrativních a pomocných prací, přičemž žádné další údaje, z nichž by bylo možné dovodit, jakým způsobem byla výše úhrady stanovena, a především v jakých úkonech zaměstnanců povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledávání spočívalo, oznámení neobsahuje. Z oznámení o výši úhrady tak nelze dovodit na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Samotné uvedení časové náročnosti vyhledání a požadovaných informací je v tomto směru nedostatečné. Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. musí být z oznámení o výši úhrady zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečností rozhodnou pro stanovení výše úhrady není pouhá celková časová náročnost vyhledání a zpracování informací, ale především výčet a popis jednotlivých dílčích úkonů, které musí pracovník (či pracovníci) povinného subjektu při vyhledání a zpracování informací provést, a to alespoň v obecné rovině, spolu s přibližným odhadem časové náročnosti provedení jednotlivých úkonů. Jen tak může žadatel o informace a případně též Úřad v rámci stížnostního řízení ověřit, zda údaj o celkové časové náročnosti vyhledání a zpracování informací odpovídá skutečnosti.

K výše uvedenému dále přistupuje zjištění, že z předmětného oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací vyplývá, že povinný subjekt požadované informace vyhledal. Za této situace, když se tedy jednalo o informace již vyhledané, nemohlo být pro povinný subjekt uvedení specifikace údajů o úkonech, které jeho zaměstnanci při vyhledání požadovaných informací učinili, nijak zvlášť problematické či obtížné. Povinný subjekt mohl rozepsat dílčí úkony, ve kterých spočívaly tvrzené administrativní a pomocné práce, které byly nutné pro vyhledání požadovaných informací, a kolik času jednotlivý úkon zabral. Jak vyplývá z výše odkazované judikatury, je na místě požadovat, aby povinný subjekt způsob stanovení výše požadované úhrady maximálně přesně popsal a dokladoval (případně se o to alespoň snažil), což povinný subjekt v této věci vůbec neučinil, neboť pouze paušálně uvedl, že si vyhledání požadované informace vyžádalo časovou dotaci v délce 0,5 hodiny, a to přesto, že si v dané chvíli již musel být vědom toho, kolik času jeho pracovníci skutečně strávili vyhledáním požadovaných informací.

S ohledem na výše uvedené shledal Úřad předmětnou stížnost důvodnou, neboť v daném případě povinný subjekt nesplnil požadavek dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jelikož pouze mechanicky odkázal na vlastní sazebník bez toho, aby blíže objasnil

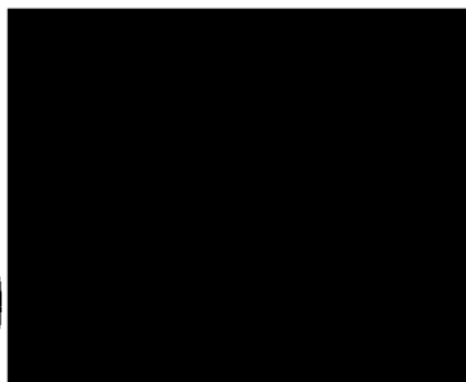
na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací. Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak Úřadu nezbylo než požadovanou částku, v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., snížit na nulovou částku.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 14. dubna 2022

Rozdělovník:

1. [Redacted]
2. Univerzita Karlova, Koleje a menzy, Zvonická 5, kolej Hvězda, blok A3, 162 08 Praha 6, ID DS: pijj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-03196/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 20 odst. 4 a 5 a podle ustanovení § 16 odst. 3 a 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o odvolání žadatele [REDACTED]

[REDACTED] (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí povinného subjektu, Univerzity Karlovy, Katolické teologické fakulty, IČ: 002 16 208, se sídlem Thákurova 3, 160 00 Praha 6, ze dne 1. 8. 2022, č.j. UKKTF/404826/2022, takto:

- I. V souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se rozhodnutí Univerzity Karlovy, Katolické teologické fakulty ze dne 1. 8. 2022, č.j. UKKTF/404826/2022, **ruší a řízení se zastavuje.**
- II. V souladu s ustanovením § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se Univerzitě Karlově, Katolické teologické fakultě **přikazuje**, aby žadateli poskytla požadovanou informaci

„(...) žádám znalecký ústav Univerzita Karlova, Katolická teologická fakulta jakožto znalecký ústav zapsaný pro obor znalecké činnosti výtvarné umění (specializace díla volného a užitého umění v časovém rozsahu od antiky po 21. století, kresba, grafika, malba, plastika, umělecké řemeslo, nová média a díla konceptuálního umění) o sdělení, zda předmětem zkoumání v případě kteréhokoliv ze shora uvedených šesti znaleckých posudků, které znalecký ústav za dobu své existence vypracoval, byla výtvarná díla autorů tzv. české moderny 20. století, a v případě, že ano, kolik výtvarných děl autorů tzv. české moderny 20. století bylo předmětem zkoumání v případě shora uvedených šesti znaleckých posudků.“,

a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

Žadatel se dne 18. 7. 2022 obrátil na Univerzitu Karlova, Katolickou teologickou fakultu, IČ: 002 16 208, se sídlem Thákurova 3, 160 00 Praha 6 (dále též „povinný subjekt“), s žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), navazující na žadatelovu předchozí žádost vůči témuž povinnému subjektu ze dne 5. 7. 2022 a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí této žádosti č.j. UKKTF/385092/2022 ze dne 18. 7. 2022. Žadatel ve své žádosti ze dne 18. 7. 2022 konkrétně požádal o poskytnutí následujících informací:

„Z rozhodnutí znaleckého ústavu Univerzita Karlova, Katolická teologická fakulta ze dne 18. 07. 2020, č.j. UKKTF/385092/2022, se podává, že znalecký ústav za dobu své existence (od 02. 07. 2019) vypracoval celkem šest znaleckých posudků (v roce 2019 nevypracoval žádný znalecký posudek, v roce 2020 vypracoval jeden znalecký posudek, v roce 2021 vypracoval tři znalecké posudky a v roce 2022 vypracoval dva znalecké posudky). V návaznosti na shora uvedené zjištění tímto ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. žádám znalecký ústav Univerzita Karlova, Katolická teologická fakulta jakožto znalecký ústav zapsaný pro obor znalecké činnosti výtvarné umění (specializace díla volného a užitého umění v časovém rozsahu od antiky po 21. století, kresba, grafika, malba, plastika, umělecké řemeslo, nová média a díla konceptuálního umění) o sdělení, zda předmětem zkoumání v případě kteréhokoliv ze shora uvedených šesti znaleckých posudků, které znalecký ústav za dobu své existence vypracoval, byla výtvarná díla autorů tzv. české moderny 20. století, a v případě, že ano, kolik výtvarných děl autorů tzv. české moderny 20. století bylo předmětem zkoumání v případě shora uvedených šesti znaleckých posudků.“

Povinný subjekt rozhodnutím ze dne 1. 8. 2022, č.j. UKKTF/404826/2022, řízení o žadatelově žádosti zastavil, a to s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. a ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V rozhodnutí uvedl, že žadatel ve své předchozí žádosti, o níž povinný subjekt rozhodl dne 18. 7. 2022 pod č.j. UKKTF/385092/2022, požádal o sdělení jmen a příjmení autorů tzv. české moderny 20. století, na jejichž díla výtvarného umění znalecký ústav Univerzita Karlova, Katolická teologická fakulta vypracoval znalecké posudky v období od 1. 1. 2012 do současnosti, a o sdělení konkrétních dat, kdy se tak stalo. Dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou, a dle ustanovení § 48 odst. 2 citovaného zákona lze přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Povinný subjekt dále uvedl, že se žadatel pouze jinými slovy domáhá téhož, o čemž již bylo povinným subjektem rozhodnuto dne 18. 7. 2022 pod č.j. UKKTF/385092/2022. Dle povinného subjektu jsou přitom důvody pro odmítnutí nynější žadatelovy žádosti, nebránila-li by tomu překážka litispendence nebo *rei iudicatae*, shodné s těmi vyjmenovanými v uvedeném rozhodnutí povinného subjektu. Na toto rozhodnutí, v němž povinný subjekt žádost zčásti odmítl s odkazem na ustanovení § 29 odst. 5 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon

o znalcích“), s tím, že se jedná o neveřejné údaje, lze dle povinného subjektu žadatele plně odkázat.

Dne 7. 8. 2022 podal žadatel proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 1. 8. 2022, č.j. UKKTF/404826/2022, odvolání datované dnem 5. 8. 2022, v němž uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za věcně nesprávné, nedůvodné, nedostatečně odůvodněné, nepřezkoumatelné a nezákonné. Napadené rozhodnutí dle žadatele vychází z předpokladu, že předmět jeho nynější žádosti ze dne 18. 7. 2022 již byl součástí předmětu jeho žádosti ze dne 5. 7. 2022, o níž již bylo povinným subjektem rozhodnuto, načež byla žadatelova nynější žádost povinným subjektem vyhodnocena jako bezpředmětná, vzhledem k tomu, že její předmět již byl povinným subjektem údajně vyřízen. Žadatel namítal nesprávnost tohoto předpokladu a to, že předmět jeho žádosti ze dne 18. 7. 2022 nebyl součástí jeho žádosti ze dne 5. 7. 2022. K tomu žadatel vysvětlil, že ve své žádosti ze dne 5. 7. 2022 žádal o sdělení, kolik znaleckých posudků na výtvarná umělecká díla autorů tzv. české moderny 20. století bylo povinným subjektem vypracováno od 1. 1. 2012 do současnosti, jmen a příjmení autorů tzv. české moderny 20. století, k jejichž dílům výtvarného umění povinný subjekt vypracoval znalecké posudky v uvedeném období, a kdy se tak stalo. Tato žadatelova žádost byla povinným subjektem zčásti odmítnuta rozhodnutím č.j. UKKTF/385092/2022 ze dne 18. 7. 2022, jímž byl žadateli též sdělen počet povinným subjektem vypracovaných znaleckých posudků v letech 2019 až 2022, tedy celkem šest. Dle žadatele však nebylo zřejmé, zda předmětem zkoumání těchto šesti znaleckých posudků byla výtvarná umělecká díla autorů tzv. české moderny 20. století, případně kolik výtvarných děl autorů tzv. české moderny 20. století bylo předmětem zkoumání těchto šesti znaleckých posudků. Žadatel dle svého tvrzení ve své nynější žádosti ze dne 18. 7. 2022 v návaznosti na zmíněné rozhodnutí povinného subjektu požadoval sdělení, zda předmětem zkoumání v případě kteréhokoliv z uvedených šesti znaleckých posudků byla výtvarná díla autorů tzv. české moderny 20. století, a v případě, že ano, kolik výtvarných děl autorů tzv. české moderny 20. století bylo předmětem zkoumání v případě těchto šesti znaleckých posudků. Žadatel již nežádal o sdělení jmen a příjmení autorů tzv. české moderny 20. století, k jejichž dílům výtvarného umění povinný subjekt vypracoval znalecké posudky za dobu své existence, ani o sdělení, kdy se tak stalo. Žadatel svou nynější žádost dle svého tvrzení nekoncepoval jako žádost o sdělení celkového počtu znaleckých posudků vypracovaných povinným subjektem za dobu jeho existence k výtvarným dílům autorů tzv. české moderny 20. století, nýbrž jako dotaz na skutečnost, zda v případě uvedených šesti povinným subjektem avizovaných znaleckých posudků byla předmětem zkoumání některého z nich výtvarná umělecká díla autorů tzv. české moderny 20. století, a v případě, že ano, kolik výtvarných děl autorů tzv. české moderny 20. století bylo předmětem zkoumání v případě těchto šesti znaleckých posudků. Z toho dle žadatele nevyplývá, že by předmět jeho žádosti ze dne 18. 7. 2022 byl součástí předmětu žadatelovy žádosti ze dne 5. 7. 2022. Dle žadatele proto nebylo namístě aplikovat ustanovení § 48 odst. 2 a § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, ani zastavit řízení o jeho žádosti. Dle žadatele je namístě, aby povinný subjekt o jeho žádosti meritorně rozhodl a požadované informace poskytl. Žadatel proto nadřízenému orgánu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a povinnému subjektu uložil o jeho žádosti meritorně rozhodnout a požadovanou informaci poskytnout.

Povinný subjekt neshledal důvod pro změnu svého rozhodnutí. Odvolání žadatele spolu se spisovým materiálem a stanoviskem postoupil dne 29. 8. 2022 Úřadu.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení odvolacího řízení ve věci rozhodnutí o odmítnutí žádosti vydaného povinným subjektem.

Úřad je v případě veřejných vysokých škol pro účely zákona č. 106/1999 Sb. příslušným nadřízeným orgánem pouze pro oblast poskytování informací vztahujících se k jejich samosprávné působnosti.

Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydané povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, resp. jednou z jejích fakult, v předmětné věci, Úřad vychází, s ohledem na obsah žádosti o informace, z ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů. Dle tohoto ustanovení patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy.

Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že nestanoví-li správní řád nadřízený správní orgán pro rozhodnutí veřejné vysoké školy v samosprávné působnosti, jako je tomu v předmětném případě, je namíste aplikace ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č.j. 1 As 80/2015-39, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č.j. 1 As 66/2015-33).

Příslušnost Úřadu v předmětném odvolacím řízení je dána ustanovením § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., neboť v posuzovaném případě nelze nadřízený orgán povinného subjektu určit podle ustanovení § 178 správního řádu.

III.

Věcné posouzení odvolání

Z ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu vyplývá, že podané odvolání musí mít náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu jej napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo s tím, že není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu je rozhodnutí napadeno, platí, že se odvolatel domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Úřad na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podaného odvolání přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Procesní vady napadeného rozhodnutí:

Předně je třeba konstatovat, že přestože je **napadený úkon povinného subjektu označen jako rozhodnutí, z procesního hlediska se jedná o usnesení**, tedy nemeritorní úkon, jímž se zastavuje řízení.

Dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu „řízení o žádosti správní orgán **usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou**“. Dle ustanovení § 48 odst. 2 citovaného zákona „**přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou**“. Dle ustanovení § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. „**pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti ustanovení správního řádu; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností, v rozsahu § 16b ustanovení o přezkumném řízení a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije**“.

Z pouhého gramatického výkladu uvedených ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. a správního řádu je zřejmé, že správní řád je možno v uvedeném rozsahu v případě řízení o žádosti o informace užít pro **rozhodnutí o odmítnutí žádosti**. Dle ustanovení § 66 správního řádu se však **řízení zastavuje usnesením**, kteréžto z povahy věci není a nemůže být meritorním rozhodnutím. Na usnesení ve smyslu ustanovení § 76 a § 66 správního řádu se proto nevztahuje ustanovení § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Z tohoto důvodu nelze žádost o informace „**odmítnout (tedy vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti) usnesením**“ dle ustanovení § 66 správního řádu. Vzhledem ke značně omezené aplikovatelnosti a taxativnímu výčtu případů, kdy je možno užít správní řád v řízení dle zákona č. 106/1999 Sb., Úřadu nezbývá než konstatovat, že na nyní projednávaný případ nelze aplikovat ani ustanovení § 48 správního řádu.

Výše nastíněný gramatický výklad relevantních ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. a správního řádu lze podpořit též doktrinárními závěry a judikaturou správních soudů.

Např. Krajský soud v Praze ve svém usnesení č.j. 44 A 87/2011-57 ze dne 24. 4. 2012 konstatoval, že „**opačný výklad by narazil i na ustanovení § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, zakotvující velmi limitovanou použitelnost správního řádu, které vůbec nepočítá s použitím jak ustanovení § 43 tak i § 76 správního řádu.**“

Dle autorů komentáře k zákonu č. 106/1999 Sb. „**ve stručnosti a obecně lze shrnout, že v případě rozhodnutí o odmítnutí žádosti budou aplikovatelná pouze ustanovení SpŘ bezprostředně se vztahující k formě rozhodnutí a k jeho doručování**“ a „**lze proto mít za to, že rozsah aplikace SpŘ podle § 20 odst. 4 písm. a) Svlňf se týká pouze ustanovení o rozhodnutí (díl 6, resp. § 67 až 75) a o doručování (§ 19 a násl.) a dále všech dalších ustanovení SpŘ, jejichž užití je pro vydání rozhodnutí nutná (např. § 27 až 34, § 40, 130, 134 apod.)**. Kromě toho budou dle § 20 odst. 4 Svlňf samozřejmě aplikovatelná ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178 SpŘ. Uvedenému závěru svědčí i odlišnost mezi formulací § 20 odst. 4 písm. a) a písm. b) Svlňf, které hovoří o řízení o odvolání a užití SpŘ tedy zřetelně „**neomezuje**“ jen na rozhodnutí o odvolání.“ (cit. FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1112 a 776).

Dále lze odkázat na závěry, které Městský soud v Praze učinil ve svém recentním rozsudku č.j. 15 A 72/2020-44 ze dne 30. 6. 2022, přičemž obecné závěry učiněné městským soudem lze dle názoru Úřadu aplikovat i na nyní projednávaný případ.

V uvedeném rozsudku je mimo jiné konstatováno, že „úvahu žalovaného, byť opřenu o komentářovou literaturu, že překážka litispendence vyplývá přímo ze základní zásady zakotvené v § 8 odst. 1 správního řádu, považuje soud za nepřipustně extenzivní výklad této základní zásady činnosti správních orgánů. (...) Informační zákon v § 20 odst. 4 užití ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu, ve kterém je překážka litispendence konkrétně upravena, zcela jednoznačně nepřipouští, stejně jako nepřipouští možnost užití § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu. **Výslovné znění ustanovení § 20 odst. 4 informačního zákona nelze v tomto směru obcházet s poukazem na to, že překážka litispendence má svou „oporu“ v základních zásadách správního řízení uvedených v části první hlavě II. správního řádu. Ze základních zásad činnosti správních orgánů totiž pramení všechna ustanovení správního řádu a musí s nimi z povahy věci být nutně v souladu. (...)** informační zákon obsahuje vlastní, speciální úpravu vyřizování žádostí, a to nejen v § 14 odst. 5, ale i v § 15, který upravuje odmítnutí žádosti. **Zastavení řízení informační zákon předvídá pouze v odvolacím řízení, a to pro případ, kdy odvolací orgán dospěje k závěru, že povinný subjekt nebyl oprávněn žádost o informaci odmítnout (§ 16 odst. 4 věta první informačního zákona).** Možnost zastavení řízení o žádosti o poskytnutí informací z důvodu překážky věci zahájené z informačního zákona neplyne. V tomto směru je třeba korigovat též závěr žalovaného o aplikovatelnosti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7.2.2008, č.j. 6 Ans 9/2006-52 na nyní projednávanou věc. V tomto rozsudku totiž Nejvyšší správní soud dovedl "pouze" to, že **lze uvažovat o možnosti nezahájení řízení o žádosti o poskytnutí informace pro překážku věci rozhodnuté, byl-li žadatel v řízení o jeho předchozí žádosti v minulosti již informačně saturován.** Ve věci posuzované Nejvyšším správním soudem tomu tak nebylo, a proto soud konstatoval, že **"(r)ozhodnutím o nevydání požadované informace nebyla nikomu uložena povinnost ani přiznáno právo, a proto se stěžovatel může kdykoli svého práva opětovně domáhat."** (...) **V případě, že se informace od sebe co do svého obsahu (nikoliv formy) odlišují, se zkrátka nejedná o tytéž informace.** (...) Ústavní soud v nálezu ze dne 22.1.2019, sp. zn. II. ÚS 752/18 konstatoval, že "aniž je zpochybňována obecná procesní zásada ne bis in idem jako taková, lze konstatovat, že **současný správní řád upravuje institut překážky věci pravomocně rozhodnuté (§ 48 odst. 2) a v souladu s dlouhodobou právní doktrínou i soudní praxí jej výslovně spojuje toliko s rozhodnutími pozitivními, a nikoli s rozhodnutími negativními, jimiž správní orgán zamítl žádost či návrh účastníka řízení. Za této situace nelze judikatorně nad rámec zákonné úpravy rozšířit použití této překážky správního řízení i na věci, v nichž dříve došlo k zamítnutí téhož návrhu či žádosti účastníka řízení. Takový postup by znamenal nepřipustné omezení přístupu účastníka k právním prostředkům ochrany jeho práv či zájmů, které jde zřejmě nad rámec zákona, respektive proti zákonu, a tedy by zakládal porušení práva na soudní a jinou právní ochranu zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny."** Protože žalobci nebyly v řízení ukončeném rozhodnutím žalovaného (...) poskytnuty informace, o které žádal, nemohla být v dané věci založena překážka rei iudicatae (překážka věci rozhodnuté). Řečeno jinými slovy, dříve vydané pravomocné rozhodnutí o neposkytnutí totožné informace nebrání žalovanému v tom, aby věc týkající se jiné žádosti žalobce v odvolacím řízení znovu meritorně posoudil."

Lze odkázat též na komentářovou literaturu s tím, že **pokud byla žadatelova předchozí žádost odmítnuta, pak nelze opakovanou žádost bez dalšího znovu odmítnout jen proto,**

že se jedná o již jednou vyřízenou žádost; povinný subjekt musí znovu prověřit, zda důvod pro odmítnutí žádosti i nadále trvá, a pokud ano, znovu pro něj odmítnout žádost. Lze též obecně konstatovat, že **povinný subjekt není povinen žadateli znovu vydávat již jednou poskytnuté informace. Podmínkou přitom je, že informace již vydal přímo žadateli, a to zpravidla na základě jím podané žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. Jestliže žadatel žádá totožnou žádostí o poskytnutí identických informací, resp. jestliže okruh požadovaných informací je totožný s již vyřízenou žádostí, je na místě žadatele rozhodnutím odmítnout.** Typicky se bude jednat o situaci, kdy žadatel postupuje proti povinnému subjektu zjevně šikanózním způsobem. **Mohou však existovat odlišné situace, v nichž se žadatel na povinný subjekt obrací postupně více žádostmi, které se týkají určité oblasti jeho zájmu, a tedy i okruh informací, které se k jednotlivým žádostem budou vztahovat, se může zákonitě překrývat, aniž by úmyslem žadatele bylo opakované vyžadování identických informací.** V takové situaci je možné žadateli poskytnout informace s tím, že ve vztahu ke zbývajícím již dříve vydaným informacím postačí jejich označení a sdělení, že k určité dříve vyřizované žádosti byla daná informace již poskytnuta. Namísto odmítnutí žádosti bude možné žadatele též odkázat podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., pokud již poskytnuté informace byly zveřejněny podle § 5 odst. 3 zmíněného zákona. Specifická situace při opakování žádostí může nastat tam, kde se žadatel domáhá novou žádostí, kterou povinný subjekt dosud nevyřídil, poskytnutí totožných informací. Praxe ve vztahu k takovým situacím přistupuje logicky tak, že v pořadí druhou žádost bez dalšího „připojuje“ k dříve doručené žádosti, aniž by druhá žádost byla vyřizována samostatně. Není tedy rozhodováno o odmítnutí druhé žádosti podle § 15 zákona č. 106/1999 Sb. ani o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 48 odst. 1 správního řádu (srov. FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání.* Praha: C. H. Beck, 2016, s. 713-714).

Žadatelova předchozí žádost o informace ze dne 5. 7. 2022, na niž jeho nynější žádost ze dne 18. 7. 2022 navazuje a která je dle názoru povinného subjektu s žadatelovou nynější žádostí obsahově totožná, byla povinným subjektem pod č.j. UKKTF/385092/2022 dne 18. 7. 2022 odmítnuta. Tudíž i za předpokladu, že by se v případě žadatelovy žádosti ze dne 18. 7. 2022 jednalo o žádost obsahově totožnou s jeho předchozí žádostí ze dne 5. 7. 2022, nebyl povinný subjekt oprávněn žadatelovu žádost ze dne 18. 7. 2022 odmítnout na základě překážky věci rozhodnuté, natož pak řízení v prvním stupni zastavit. Úřadu proto nezbylo než konstatovat, že „**rozhodnutí“ povinného subjektu, je nezákonné.**

K tomu Úřad jen pro úplnost dodává, že poučení napadeného rozhodnutí neobsahuje ve smyslu § 68 odst. 5 správního řádu údaje o tom, kdo o odvolání rozhoduje (tj. zde Úřad).

K rozhodnutí v materiálním smyslu:

Dále je třeba zdůraznit, že přestože Úřad dospěl k závěru, že se v případě napadeného rozhodnutí z hlediska procesního jedná o usnesení, **je třeba o tomto rozhodnutí uvažovat jako o rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací v materiálním smyslu,** proti němuž lze brojit postupem předvídaným zákonem č. 106/1999 Sb.

V této souvislosti je vhodné připomenout např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 233/02 ze dne 28. 8. 2002, v němž je konstatováno, že „*při posuzování otázky, zda v konkrétní věci bylo či nebylo vydáno "pravomocné rozhodnutí" (tj právní akt, složený –*

v klasické podobě – z výrokové části, odůvodnění a poučení o opravném prostředku), Ústavní soud vycházel z toho, že **pojem "rozhodnutí" je označením technickým a že je třeba k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu a nikoliv formy. Není rozhodující, jak správní orgán svůj akt označil nebo případně věc vyřídil toliko neformální přípisem (či formálně nedokonalým rozhodnutím, např. bez odůvodnění či poučení o opravném prostředku) v domnění, že není jeho povinností vydat rozhodnutí v určité procesní formě. Takový akt může být podroben rovněž soudnímu přezkumu, i když jeho tvorba případně neproběhla předpokládanou zákonnou procedurou, neboť právě tato skutečnost může vést ke zrušení takového "rozhodnutí"** (Bureš, Drápal, Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, 5. vydání, s. 1042).“

Lze odkázat též rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 57 A 134/2021-71 ze dne 2. 12. 2021, v němž je konstatováno, že „ustálená judikatura správních soudů stanoví, že různá sdělení a odpovědi povinných subjektů na poli zákona o svobodném přístupu k informacím je nutno posuzovat materiálně ve vztahu k otázce, zda jde či nejde o správní rozhodnutí. Již v rozsudku ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 Ans 5/2008–104, Nejvyšší správní soud dovodil, že **"[ú]kon správního orgánu je nutno posuzovat podle jeho obsahu, nikoli podle formy, neboť i neformální přípis může být rozhodnutím v materiálním smyslu (§ 65 s. ř. s.)"** (srov. též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2014, č. j. 5 As 75/2013 -53). (...) **Proto pokud povinný subjekt žádost odmítne neformálním přípisem, z něhož je jednoznačně patrné, že a proč nebude informace poskytnuta, jedná se o rozhodnutí v materiálním smyslu, a proto je třeba proti němu brojit odvoláním.** "Dosavadní judikatura Nejvyššího správního soudu proto dovodila, že na takové situace je třeba právě s ohledem na tato specifika pohlížet materiálně, a **dospěje-li soud k závěru, že žalovaný subjekt je povinným subjektem, pak i toliko neformální sdělení je věcně soudně přezkoumatelné a lze jej v řízení o žalobě proti rozhodnutí zrušit** (rozsudky ze dne 6. 5. 2015, č. j. 6 As 115/2014–34, ze dne 4. 12. 2014, č. j. 9 As 56/2014-28). Předpokladem je však vyčerpání opravného prostředku, tedy odvolání, které je rovněž třeba posuzovat materiálně (obsahově), tedy i kdyby byl takový prostředek žadatelem označen jako stížnost na postup podle § 16a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, obsahuje-li věcné argumenty, je třeba takové podání kvalifikovat jako odvolání (viz bod 25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2015, č. j. 6 As 115/2014 - 35), a rovněž reakci na toto podání by bylo třeba obsahově kvalifikovat jako rozhodnutí o odmítnutí žádosti." (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 As 256/2019 – 23). Z těchto důvodů soud posoudil odpověď žalovaného ze dne 1. 10. 2021 ve vztahu ke sporným informacím jako **rozhodnutí v materiálním smyslu, neboť sice nesplňuje formální náležitosti rozhodnutí podle § 15 odst. 1 InfZ, ale je z něj však naprosto zřejmé, že žalovaný vyjádřil svou vůli žalobci sporné informace neposkytnout, to znamená slovy ust. § 15 odst. 1 InfZ "žádosti o poskytnutí informace nevyhovět", tj. žádost o sporné informace odmítnout.**“

Lze tedy konstatovat, že přestože se v případě napadeného rozhodnutí ze dne 1. 8. 2022, č.j. UKKTF/404826/2022, z procesního hlediska jedná o usnesení o zastavení řízení, k jehož vydání neměl povinný subjekt oporu v zákoně, je zřejmý záměr povinného subjektu a jeho vůle žadatelově žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. nevyhovět a požadované informace neposkytnout. Úřadu proto nezbylo než konstatovat, že se v případě napadeného rozhodnutí

jedná o **rozhodnutí v materiálním smyslu**, proti němuž je možno podat odvolání dle ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb. a které je možno přezkoumat v odvolacím řízení.

Meritorní posouzení napadeného rozhodnutí:

Nejprve je třeba konstatovat, že povinný subjekt ve výroku napadeného rozhodnutí odkázal kromě ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu též na ustanovení § 15 odst. 1 a § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Tato ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. však v odůvodnění dále nijak blíže nerozebírá a v kontextu úmyslu povinného subjektu řízení o žádosti zastavit nedává smysl, aby odkazoval na hmotněprávní ustanovení zmíněného zákona. Úřad usoudil, že se mohlo jednat o chybu. Pakliže by tomu tak ovšem nebylo, je rozhodnutí povinného subjektu ve vztahu k užití výluky z práva na informace obsažené v ustanovení 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. nepřezkoumatelné, protože ve vztahu k aplikaci této výluky neobsahuje pražádné odůvodnění.

Na tom nic nemění odkaz povinného subjektu na odůvodnění jeho rozhodnutí ze dne 18. 7. 2022, č.j. UKKTF/385092/2022, jehož odůvodnění je dle Úřadu jednak zcela nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jednak zcela nedostačující a nezákonné. A to mimo jiné proto, že neveřejnost údajů zakotvená v ustanovení § 29 odst. 5 zákona o znalcích není validním důvodem pro odmítnutí žádosti. Povinný subjekt v tomto svém rozhodnutí ze dne 18. 7. 2022 odkázal též na ustanovení § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jehož aplikaci však nijak neodůvodnil. Navíc výluka z práva na informace obsažená v ustanovení § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. je myšlena specificky pro kontrolní, dozorovou, dohledovou nebo obdobnou činnost povinného subjektu. Jelikož činnost povinného subjektu, která je předmětem žadatelovy žádosti, do této oblasti nespadá, nelze v tomto případě užití této výluky z práva na informace povinným subjektem považovat za přílehlivé. Povinný subjekt je přitom jakožto znalecký ústav objektivně vázán povinností mlčenlivosti dle ustanovení § 20 odst. 1 a 2 zákona o znalcích. K této konkrétní povinnosti se však výše uvedená výluka z práva na informace nevztahuje, neboť vypracovávání znaleckých posudků nelze považovat za činnost kontrolní, dohledovou či obdobnou tak, jak předpokládá ustanovení § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Povinnost mlčenlivosti je navíc prolomena ustanovením § 19 zákona č. 106/1999 Sb.

Je též třeba dát za pravdu žadateli v tom ohledu, že předměty jeho dvou žádostí se jen stěží absolutně shodují. Žadatel ve své první žádosti žádal o sdělení, **kolik znaleckých posudků k výtvarným uměleckým dílům autorů tzv. české moderny 20. století bylo povinným subjektem vypracováno od 1. 1. 2012 do současnosti, a sdělení jmen a příjmení autorů tzv. české moderny 20. století, k jejichž dílům výtvarného umění povinný subjekt vypracoval znalecké posudky v uvedeném období, a kdy se tak stalo.** Povinný subjekt žadateli k jeho žádosti sdělil, že za dobu své existence vypracoval celkem šest znaleckých posudků, ve zbytku žádost rozhodnutím odmítl. Žadatel v reakci podal dne 18. 7. 2022 novou žádost, v níž požadoval upřesnění povinným subjektem poskytnutých informací, tedy **zda předmětem některého z oněch šesti znaleckých posudků byla výtvarná díla autorů tzv. české moderny 20. století, a v případě, že tomu tak bylo, kolik výtvarných děl autorů tzv. české moderny 20. století bylo předmětem zkoumání v případě těchto šesti znaleckých posudků.**

V žadatelových žádostech ze dne 5. 7. 2022 a 18. 7. 2022 lze spatřovat podobnost, což ovšem logicky vyplývá ze skutečnosti, že tyto dvě žádosti na sebe navazují. Nelze se přitom ztotožnit s tvrzením povinného subjektu, že se předměty obou žádostí shodují. Jak již bylo vysvětleno výše, v případě navazujících žádostí je překryv jejich předmětů relativně běžný.

Lze tedy shrnout, že nelze přisvědčit povinnému subjektu, že se předměty žadatelových žádostí z dnů 5. 7. 2022 a 18. 7. 2022 shodují. Navíc i pokud by tomu tak bylo, tak překážka věci rozhodnuté se vztahuje pouze na případy, když žadatelově žádosti bylo již v minulosti vyhověno a požadovaná informace poskytnuta, nikoliv na případy, kdy žadatelově předchozí žádosti vyhověno nebylo.

Je též třeba konstatovat, že žadatelovy dotazy jsou zcela obecné a dle názoru Úřadu se na ně objektivně nevztahuje žádná z výluk z práva na informace obsažená v ustanoveních § 7 až § 11 zákona č. 106/1999 Sb., ani žádný z faktických důvodů pro neposkytnutí informace. K tomu je třeba upozornit, že i negativní odpověď je zcela validní reakcí na žádost o informace.

Úřad proto s přihlédnutím k výše uvedenému seznal, že vzhledem k nepřekonatelným procesním vadám napadeného „rozhodnutí“, jeho nezákonnosti a neexistenci objektivního důvodu, proč žadateli požadované informace neposkytnout, je vhodné v nyní projednávaném případě přistoupit k vydání informačního příkazu dle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Bylo by přitom lze namítat, že vydání informačního příkazu v tomto případě brání relativní vágnost žadatelova dotazu a nejasnost v tom, co si pod autory „*tzv. české moderny 20. století*“ konkrétně představít. Úřadu je však z jeho úřední činnosti známo, že žadatel u povinného subjektu podal přinejmenším dvě další žádosti, v jejichž rámci výslovně specifikoval autory, o něž se zajímá a jimiž jsou např. Emil Filla, Jan Zrzavý, Josef Šíma, Jindřich Štyrský, František Tichý, František Muzika, Karel Černý, Alois Wachsmann, František Gross a Bohumír Matal. S přihlédnutím k této skutečnosti a k vzájemné provázanosti žadatelových žádostí u povinného subjektu Úřad seznal, že žadatel ve vztahu k povinnému subjektu podal dostatečně jasný požadavek, aby bylo možno přistoupit k vydání informačního příkazu.

IV.

Závěr

Úřad posoudil postup povinného subjektu a s ohledem na charakter informace a odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žadatelovo odvolání je důvodné. Rozhodnutí povinného subjektu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a navíc na základě nesprávně posouzeného stavu věci. Proto jej bylo třeba jako nezákonné zrušit. Úřad zároveň neshledal žádný zákonný důvod pro odmítnutí žádosti. Současně Úřad konstatuje, že neshledal zákonný důvod svědčící ochraně požadované informace. Úřad proto postupoval podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., rozhodnutí povinného subjektu zrušil a řízení zastavil a současně přikázal povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout.

Povinný subjekt proto žadateli poskytne požadovanou informaci o skutečnosti, „*zda předmětem zkoumání v případě kteréhokoliv ze shora uvedených šesti znaleckých posudků, které znalecký ústav za dobu své existence vypracoval, byla výtvarná díla autorů tzv. české moderny 20. století, a v případě, že ano, kolik výtvarných děl autorů tzv. české moderny 20.*

století bylo předmětem zkoumání v případě shora uvedených šesti znaleckých posudků".
Obsah žadatelovy žádosti tímto bude zcela vyčerpán.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu a podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Proti výroku II. tohoto rozhodnutí se podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 31. října 2022

pověřená zastupováním
vedoucího oddělení rozhodování

Rozdělovník:

1.
2. Univerzita Karlova, Katolická teologická fakulta, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, ID DS: piyj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02166/22-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení §16a odst. 4 a § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti žadatele o informace [redacted] (dále jen „žadatel“), na postup Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, sídlem Thákurova 3, 160 00 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 9. 5. 2022 takto:

- I. Postup Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy při vyřizování žadatelovy žádosti o informace ze dne 9. 5. 2022 se dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **ve vztahu k bodům č. 1 až 4 a 8 až 15 žádosti potvrzuje.**
- II. Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy se dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **přikazuje, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí řádně vyřídila žadatelovu žádost** o informace ze dne 9. 5. 2022, a to **v rozsahu bodů č. 5 až 7.**

Odůvodnění

I.

Žadatel podal dne 9. 5. 2022 u Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, sídlem Thákurova 3, 160 00 Praha 6 (dále jen „povinný subjekt“), následující žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“):

„1) Kolik znaleckých posudků (pouze v oboru Výtvarné umění) ve znaleckém ústavu KTF UK, včetně prostřednictvím svých pracovišť, např. Ústavu dějin křesťanského umění, bylo vyhotoveno od 1. ledna 2021 do 30. dubna 2022 (od data účinnosti Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb.), a to jednotlivě pro rok 2021 a 2022? (zveřejněna dvě čísla - za rok 2021 a 2022)

2) Celkem kolik uměleckých děl v oblasti – kresba, grafika, malba, plastika, umělecké řemeslo, nová média a díla konceptuálního umění bylo posuzováno ve znaleckých posudcích v bodu 1., a to jednotlivě pro rok 2021 a 2022? (zveřejněna dvě čísla – za rok 2021 a 2022)

3) U kolika uměleckých děl v bodu 2. se posuzovala originalita (posouzení pravosti) uměleckého díla, a to jednotlivě pro rok 2021 a 2022? (zveřejněna dvě čísla – za rok 2021 a 2022)

4) U kolika uměleckých děl v bodu 3. byl závěr znaleckého posudku, že se jedná o padělek (tj. negativní vyjádření k domnělé pravosti), a to jednotlivě pro rok 2021 a 2022? (zveřejněna dvě čísla – za rok 2021 a 2022)

5) Jaký je kompletní seznam osob oprávněných provádět znalecké posudky v oboru Výtvarné umění ve znaleckém ústavu KTF UK, včetně svých pracovišť, např. Ústavu dějin křesťanského umění? (zveřejněn seznam osob)

6) Která z osob, uvedených v bodu 5. je znalcem oprávněným k výkonu znalecké činnosti v oboru Výtvarné umění? (zveřejněno/a jméno/a znalce/ů)

7) Jaký kompletní seznam osob oprávněných provádět znalecké posudky v oboru Výtvarné umění ve znaleckém ústavu KTF UK, včetně svých pracovišť, např. Ústavu dějin křesťanského umění, který byl dodán Ministerstvu spravedlnosti do konce přechodného období, tj. do 31. prosince 2021, dle Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb., § 16, Odst. (1), písmeno b) a § 47 Znalecké ústavy, Odst. (1), obsahující alespoň jednoho znalce oprávněného k výkonu znalecké činnosti v oboru Výtvarné umění nebo jiných osob zapojených do vědecko-výzkumné činnosti v oboru Výtvarné umění? (zveřejněn seznam osob)

8) Byly všechny osoby, uvedené v bodu 5., případně 7. seznámeny prokazatelně s existencí a dodržováním Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb. a Vyhlášky o výkonu znalecké činnosti č. 503/2020 Sb., a to před jejich účinností nebo před prvním vyhotovením znaleckého posudku daným zpracovatelem? (zveřejněno ANO nebo NE)

9) Existuje na KTF UK postup upravený vnitřními předpisy, který upravuje postup vzetí na vědomí znaleckého posudku, včetně data a podpisu na znaleckém posudku, dle Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb., § 28, Odst. (4) a Vyhlášky o výkonu znalecké činnosti č. 503/2020 Sb., § 46, Odst. (1), Písm. d) a h)? (zveřejněno ANO nebo NE)

10) Pokud postup v bodu 9. existuje, kdy nabyl účinnosti a jaká osoba nebo pozice bere znalecký posudek na vědomí? (zveřejněno datum a jméno/pozice)

11) Na kolika znaleckých posudcích uvedených v bodu 1. chybí na poslední straně údaj o vzetí na vědomí znaleckého posudku, a to jednotlivě pro rok 2021 a 2022? (zveřejněna dvě čísla – za rok 2021 a 2022)

12) Na kolika znaleckých posudcích uvedených v bodu 1. chybí na titulní straně označení znalce, dle Vyhl. 503/2020 Sb. § 39, Odst. (1), písm. a), a to jednotlivě pro rok 2021 a 2022? (zveřejněna dvě čísla – za rok 2021 a 2022)

13) Na kolika znaleckých posudcích uvedených v bodu 1. chybí na titulní straně obor a odvětví, případně specializace, ve kterých má být podán znalecký posudek, dle Vyhl. 503/2020 Sb. § 39, Odst. (1), písm. e), a to jednotlivě pro rok 2021 a 2022? (zveřejněna dvě čísla – za rok 2021 a 2022)

14) Na kolika znaleckých posudcích uvedených v bodu 1. chybí nebo je nekompletní na poslední straně znalecká doložka, dle Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb., § 28, Odst. (7), a to jednotlivě pro rok 2021 a 2022? (zveřejněna dvě čísla – za rok 2021 a 2022)

15) Na kolika znaleckých posudcích uvedených v bodu 1. chybí na poslední straně znalecká pečeť - s označením "znalecký ústav" na znalecké pečetě, dle Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech 254/2019 Sb. § 28, Odst. (2) a Vyhl. 503/2020 Sb. § 37, Odst. (1), a to jednotlivě pro rok 2021 a 2022? (zveřejněna dvě čísla - za rok 2021 a 2022)“

Povinný subjekt žadateli poskytl informace přípisem č. j. UKKTF/283122/2022 datovaným dnem 23. 5. 2022, který je opatřen elektronickým podpisem, jenž byl k dokumentu připojen dne 26. 5. 2022. Žadatel současně dne 26. 5. 2022 napadl postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace stížností ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., neboť dle jeho vyjádření povinný subjekt nedodržel stanovenou lhůtu pro vyřízení žádosti vyplývající z ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., a byl tedy dle žadatele nečinný.

Povinný subjekt uvedenou stížnost společně se svým spisovým materiálem a stanoviskem předložil Úřadu dne 8. 6. 2022, tedy po uplynutí sedmidenní lhůty stanovené v § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. Ve svém stanovisku povinný subjekt podrobně vylíčil, jak byla žadatelova žádost vyřizována, a konstatoval, že lhůtu stanovenou v § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. nedodržel o dva dny. Povinný subjekt dále odkázal na předloženou spisovou dokumentaci, přičemž k žadatelově stížnosti se více nevyjádřil.

II.

Úřad na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podané stížnosti přezkoumal postup povinného subjektu podle § 16a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb. Na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., podle něhož nelze-li podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad.

Úřad je v případě veřejných vysokých škol pro účely zákona č. 106/1999 Sb. příslušným nadřízeným orgánem pouze pro oblast poskytování informací vztahujících se k jejich samosprávné působnosti. V případě, že se žádost o informace týká oblasti výkonu státní správy, je pro účely zákona č. 106/1999 Sb. příslušným nadřízeným orgánem Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 1 As 66/2015–33, dostupný na www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud v případě veřejných vysokých škol dospěl k následujícímu závěru: „Lze tedy shrnout, že správní řád nadřízený správní orgán pro rozhodnutí veřejné vysoké školy v samosprávné působnosti nestanoví. Z tohoto důvodu je na místě aplikovat § 20 odst. 5 zákona o poskytování informací, dle kterého nelze-li určit nadřízený orgán dle správního řádu, rozhoduje v odvolacím řízení o stížnosti ten, kdo stojí v čele povinného subjektu. V čele veřejné vysoké školy stojí podle § 10 odst. 1 zákona o vysokých školách rektor. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že odvolacím orgánem ve věcech poskytování informací vztahujících se k samosprávné působnosti veřejných vysokých škol, a tedy i otázky mezd zaměstnanců veřejných vysokých škol (mimo mzdy rektora), je rektor.“

Zákonem č. 111/2019 Sb. došlo s účinností od 2. 1. 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., kdy v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu, nově rozhoduje Úřad.

III.

Úřad se dále zabýval v rozsahu vymezeném žadatelem tím, zda povinný subjekt při vyřizování žádosti o poskytnutí informace postupoval zejména v souladu s ustanovením § 14 zákona č. 106/1999 Sb.

Podle § 14 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. je žádost podána dnem, kdy ji obdržel povinný subjekt.

Dle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. nerozhodne-li povinný subjekt podle § 15 citovaného zákona, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění. Uvedenou lhůtu je možné dle ustanovení § 14 odst. 7 citovaného zákona ze závažných důvodů nejvýše o deset dnů prodloužit; žadatel musí být o prodloužení lhůty a o jeho důvodech prokazatelně informován.

Žadatelova žádost ze dne 4. 5. 2022 byla dle podacího razítka doručena povinnému subjektu dne 9. 5. 2022. Tohoto dne začala běžet patnáctidenní lhůta pro vyřízení žadatelovy žádosti vyplývající z ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. Dle citovaného ustanovení zákonná lhůta pro vyřízení žádosti uplynula dne 24. 5. 2022. Přípis povinného subjektu č. j. UKKTF/283122/2022 je sice v záhlaví datován dnem 23. 5. 2022, avšak je opatřen elektronickým podpisem s pozdějším datem, konkrétně 26. 5. 2022. Z uvedeného lze usoudit, že žadatelova žádost byla prokazatelně vyřízena až po uplynutí výše uvedené zákonné lhůty, neboť datum v záhlaví dokumentu předchází datu elektronického podpisu.

Žadatel napadl postup povinného subjektu stížností s výslovným odkazem na ustanovení

§ 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Jelikož v postoupené spisové dokumentaci chyběl doklad prokazující doručení předmětného sdělení č. j. UKKTF/283122/2022, nemohl Úřad spolehlivě určit přesné datum, kdy byl výše zmíněný přípis povinného subjektu žadateli doručen na adresu trvalého bydliště uvedenou v jeho žádosti. Proto nelze spolehlivě dovodit, zda se uvedený přípis dostal do dispozice žadateli v ten den, kdy žadatel postup povinného subjektu napadl stížností na postup při vyřizování žádosti o informace. V tomto ohledu proto Úřad žadatelovu stížnost posuzoval rovněž v intencích ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) téhož zákona, jelikož z přezkoumání postupu povinného subjektu je zřejmé, že žadatelova žádost, byť po uplynutí zákonem stanovené lhůty, byla určitým způsobem vyřízena.

Z přípisu č. j. UKKTF/283122/2022, jenž povinný subjekt zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup ve smyslu ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., vyplývá, že žadateli poskytl k jeho 15 položeným dotazům následující informace. Ve vztahu k otázkám obsaženým v bodech č. 1 až 4 a 11 až 15 žádosti poskytl žadateli číselné údaje dle znění žádosti. K dotazům obsaženým v bodech č. 5 až 7 povinný subjekt žadateli poskytl odkaz na své webové stránky, konkrétně <https://www.ktf.cuni.cz/ktf-18.html>, na kterých se nachází kompletní seznam osob oprávněných provádět znalecké posudky ve znaleckém ústavu povinného subjektu, kdy tyto osoby zde působí ve služebním poměru. K otázce obsažené v bodě č. 6 povinný subjekt poskytl žadateli odpověď formou negativní informace. Otázky obsažené v bodech č. 8 a 9 zodpověděl povinný subjekt dle požadavku žadatele formou „Ano“. K otázce obsažené v bodě č. 10 poskytl povinný subjekt žadateli informaci o datu nabytí účinnosti vnitřního předpisu upravujícího postup vzetí na vědomí znaleckého posudku společně s informací o osobě nebo pozici, která bere znalecký posudek na vědomí, přičemž povinný subjekt odpověděl zveřejněním názvu příslušné pozice.

IV.

Po posouzení obsahu žadatelovy žádosti a informací poskytnutých povinným subjektem k výše uvedeným 15 dotazům dospěl Úřad k závěru, že obsah žadatelovy žádosti byl výše zmíněným přípisem povinného subjektu č. j. UKKTF/283122/2022 zcela vyčerpán pouze ve vztahu k bodům č. 1 až 4 a 8 až 15. Pouze v rozsahu těchto bodů došlo k úspěšné realizaci ústavně zaručeného práva žadatele na informace.

Podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Úřad při rozhodování o stížnosti podané podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a v případě, kdy je shledá souladným s pravidly vymezenými v tomto zákoně, rozhodne tak, že postup povinného subjektu potvrdí. Úřad proto v rozsahu vymezeném ve výroku I. tohoto rozhodnutí postup povinného subjektu potvrzuje.

Pokud jde o zbývající body žádosti, tj. body č. 5, 6 a 7, Úřad shledal informace poskytnuté povinným subjektem za vnitřně rozporné a jeho postup při vyřizování této části žádosti za nepřezkoumatelný. Z informací poskytnutých povinným subjektem k bodům č. 5 a 7, respektive z odkazu <https://www.ktf.cuni.cz/ktf-18.html>, nelze dovodit, které konkrétní osoby uvedené v seznamu členů Ústavu dějin křesťanského umění (tj. profesori, docenti odborní asistenti, lektori, externí učitelé, vědečtí pracovníci a ostatní zaměstnanci) jsou osobami, jež mají oprávnění provádět znalecké posudky v oboru Výtvarné umění ve znaleckém ústavu povinného subjektu. Úřad dále považuje za rozporuplné, pokud povinný subjekt k bodu č. 6 žadatelovy žádosti sdělil, že žádná osoba uvedená v seznamu osob pod

poskytnutým odkazem není znalcem oprávněným k výkonu znalecké činnosti v oboru Výtvarné umění. K tomu Úřad připomíná, že ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, ve znění účinném od 1. 1. 2021, může být znaleckým ústavem ten, kdo bude vykonávat znaleckou činnost pomocí alespoň jednoho znalce oprávněného k výkonu znalecké činnosti ve stejném oboru a odvětví a případně specializaci, pro které si podal žádost o zápis do seznamu znalců, nebo prostřednictvím osob zapojených do vědeckovýzkumné činnosti v příslušném oboru, odvětví, případně specializaci. Pokud povinný subjekt na jednu stranu žadatele odkazuje na určitý seznam osob, které mají údajně oprávnění provádět znalecké posudky v oboru Výtvarné umění ve znaleckém ústavu povinného subjektu, a na druhou stranu tvrdí, že žádná taková osoba se v předmětném seznamu nenachází, nelze než dospět k závěru, že žadatelova žádost zůstala v této části fakticky nevyřízena, respektive že některé z poskytnutých informací neodpovídají skutečnosti.

Na základě výše uvedených skutečností dospěl Úřad k závěru, že žadatelova stížnost je částečně důvodná. Podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Úřad povinnému subjektu v takovém případě přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, a neshledá-li důvody pro odmítnutí žádosti v případě, kdy dostupné informace o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti, postupuje obdobně podle § 16 odst. 4 téhož zákona. S ohledem na výše popsání zjištění dospěl Úřad k závěru, že žadatelova žádost nebyla v rozsahu bodů č. 5 až 7 vyřízena řádně. Povinný subjekt je tak povinen tyto body znovu projednat a žadatelovu žádost ve vymezeném rozsahu řádně vyřídit některým ze zákonem předpokládaných způsobů, tj. poskytnutím požadovaných informací, nebo vydáním rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, a to do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Pro postup dle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. přitom podmínky splněny nebyly, proto Úřad nemohl přistoupit k tomu, aby povinnému subjektu poskytnutí požadovaných informací přímo nařídil.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výročí I. a II. tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 28. června 2022

vedoucí oddělení přezkumu

Rozdělovník:

1.
2. Univerzita Karlova v Praze, Katolická teologická fakulta, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, ID DS: pijj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00730/23-11

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 4 a 5 a podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), rozhodl o stížnosti žadatele, [REDACTED] (dále jen „žadatel“), ze dne 4. 7. 2023 proti postupu Univerzity Karlovy, Katolické teologické fakulty, se sídlem Thákurova 3, 160 00 Praha 6, při vyřizování žádosti o informace ze dne 11. 10. 2022, upřesněné 24. 11. 2022, a dále při vyřizování žádosti o informace ze dne 4. 4. 2023 takto:

Univerzitě Karlově, Katolické teologické fakultě **se dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) InfZ, přikazuje**, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí **vydala rozhodnutí o odmítnutí žádosti** ze dne 11. 10. 2022, upřesněné 24. 11. 2022, a dále žádosti ze dne 4. 4. 2023 podle § 15 odst. 1 InfZ z důvodu vyplývajícího z ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, jelikož na základě výzvy k upřesnění žádosti ze dne 2. 5. 2023 nedošlo v 30denní lhůtě, tj. do 5. 6. 2023, k upřesnění žádosti.

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

[1] Žadatel se dne 11. 10. 2022 obrátil na Univerzitu Karlovu, Katolickou teologickou fakultu (dále též „povinný subjekt“), s žádostí datovanou dnem 10. 10. 2022 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), kterou rozčlenil do osmi samostatných bodů. Povinný subjekt přípisem ze dne 26. 10. 2022, č.j. UKKTF/507596/2022, vyzval žadatele ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) InfZ k upřesnění žádosti, neboť shledal, že formulace otázek 1) až 8) je nesrozumitelná. Žadatel žádosti sdělením ze dne 24. 11. 2022 upřesnil.

[2] Povinný subjekt následně žadatele vyrozuměl sdělením ze dne 13. 12. 2022, č.j. UKKTF/567811/2022, o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti ve smyslu § 14 odst. 7 písm. a) a c) InfZ, ve znění účinném do 31. 12. 2022, a to o 10 dní, tj. do 23. 12. 2022. Téhož dne povinný subjekt vydal sdělení č.j. UKKTF/604294/2022, kterým žadateli poskytl informace k bodům 1) až 6) a k bodu 8) žádosti. Dne 22. 12. 2022 vydal povinný subjekt rozhodnutí č.j. UKKTF/604303/2022, kterým bod 7) žadatelovy žádosti odmítnul s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 3 InfZ, přičemž v odůvodnění odkázal

na ustanovení § 29 odst. 5 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a ústavech (dále jen „zákon č. 254/2019 Sb.“), neboť se jedná o neveřejné údaje, k nimž má přístup pouze Ministerstvo spravedlnosti a krajské soudy. Uvedené rozhodnutí včetně sdělení ze dne 13. 12. 2022 povinný subjekt odeslal žadateli dne 23. 12. 2022 prostřednictvím poštovního doručovatele pod č. zásilky RR251295018CZ. Žadateli bylo předmětné sdělení včetně rozhodnutí doručeno dle portálu České Pošty dne 28. 12. 2022.

[3] Dne 6. 1. 2023 pod č. zásilky EE096267008CZ žadatel napadl rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí části žádosti odvoláním a zároveň postup spočívající ve vyřízení bodů žádosti č. 1) až 6) a 8) stížností ve smyslu § 16a odst. 1 InfZ. Úřad dne 12. 4. 2023 vydal pod č.j. UOOU-00730/23-3 rozhodnutí, jímž napadené rozhodnutí povinného subjektu odmítající poskytnutí bodu 7) žádosti zrušil a věc vrátil zpět k novému projednání. Tímto rozhodnutím rovněž přikázal povinnému subjektu dle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ vyřídit znovu body 1) až 6) žadatelovy žádosti ze dne 11. 10. 2022. Zároveň tímto rozhodnutím postup povinného subjektu při vyřizování bodu 8) žádosti dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ potvrdil.

[4] Žadatel podal v mezidobí k povinnému subjektu další žádosti o informace ve smyslu InfZ. Konkrétně se jedná o žádost ze dne 18. 1. 2023 datovanou k předchozímu dni a žádost ze dne 4. 4. 2023 datovanou k předchozímu dni.

[5] Dne 19. 4. 2023 zaslal povinný subjekt žadateli pod č.j. UKKTF/168199/2023 vyrozumění o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informací ze dne 11. 10. 2022 a ze dne 4. 4. 2023.

[6] Dne 2. 5. 2023 vydal povinný subjekt písemnost označenou jako „rozhodnutí“ pod č. j. UKKTF/283122/2022-1; UKKTF/507596/2022; UKKTF/567811/2022; UKKTF/24110/2023; UKKTF/29560/2023; UKKTF/168199/2023, jímž žadateli s odkazem na § 14b odst. 5 písm. b) InfZ oznámil, že jeho žádosti o informace ze dne 4. 5. 2022, 11. 10. 2022, 17. 1. 2023 a 14. 4. 2023 (pozn. jedná se o žádost datovanou žadatelem k 3. 4. 2023) budou vyřizovány společně, a současně jej vyzval, aby do 30 dnů žádost upřesnil. Uvedená písemnost byla žadateli odeslána dne 2. 5. 2023 prostřednictvím poštovního doručovatele pod č. zásilky RR638347808CZ. Žadateli byla předmětná písemnost doručena dle portálu České Pošty dne 4. 5. 2023.

[7] Žadatel dne 9. 5. 2023 podal stížnosti proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace ze dne 11. 10. 2022 a ze dne 4. 4. 2023 z důvodu, že povinný subjekt neposkytl požadované informace k oběma zmíněným žádostem. Žadatel mimo jiné ve své stížnosti zmínil, že mu rovněž není známo, jak povinný subjekt naložil s jeho žádostí o informace ze dne 18. 1. 2023, nicméně žadatel v této stížnosti uvedl, že lhůtu pro podání stížnosti proti nevyřízení žádosti ze dne 18. 1. 2023 již promeškal.

[8] Uvedená stížnost byla Úřadu zaslána na vědomí žadatelem dne 18. 5. 2023. Povinný subjekt postoupil uvedenou stížnost společně se stanoviskem č.j. UKRUK/288635/2023 a související spisovou dokumentací dne 23. 5. 2023 Úřadu. Úřad dne 5. 6. 2023 pod č. j. UOOU-00730/23-8 vydal rozhodnutí, kterým žadatelovu stížnost ze dne 10. 5. 2023 dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. d) InfZ odmítl, jelikož byla podána předčasně neboť lhůta pro poskytnutí informace v okamžiku podání stížnosti neuplynula, jelikož byl žadatel vyzván ke splnění povinnosti ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) InfZ. V uvedeném rozhodnutí Úřad nad rámec vyslovil, aby povinný subjekt zvážil, zda obsah žadatelovy stížnosti ze dne 10. 5. 2023

lze s ohledem na tvrzení zde uvedená vyhodnotit jako upřesnění žádostí o informace vyžadované výzvou ze dne 2. 5. 2023.

[9] Na základě výše uvedeného byl žadatel povinen na výzvu reagovat ve stanovené lhůtě dle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, tzn. v uvedeném případě do 5. 6. 2023. Povinný subjekt Úřadu dne 20. 7. 2023 postoupil žadatelovu stížnost ze dne 4. 7. 2023, datovanou ke dni 2. 7. 2023, společně s relevantní částí spisového materiálu a stanoviskem ze dne 17. 7. 2023, č. j. UKRUK/415893/2023, ve kterém se k podrobnému zdůvodnění odkazuje na předkládací zprávu právního odboru povinného subjektu ze dne 11. 7. 2023, č. j. UKKTF/406318/2023. Povinný subjekt v uvedeném stanovisku shrnul, že žadatel nevyužil svého práva podat proti výzvě ze dne 2. 5. 2023 řádný opravný prostředek a ani na základě stanovené povinnosti ve výroku II. této výzvy vady žádosti neodstranil.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

[10] Příslušnost k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace, jakožto i vztah nadřízenosti Úřadu vůči povinnému subjektu, byla Úřadem konstatována již v rozhodnutí ze dne 12. 4. 2023, č. j. UOOU-00730/23-3, na které tímto Úřad znovu odkazuje.

[11] V uvedeném případě nedošlo k právnímu ani judikatornímu vývoji, který by zapříčinil změnu věcné příslušnosti k rozhodování v odvolacím a stížnostním řízení dle InfZ. Úřad je tak s odkazem na ustanovení § 20 odst. 5 InfZ nadřízeným orgánem povinného subjektu.

III.

Věcné posouzení stížnosti

[12] InfZ obsahové náležitosti stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace nestanoví. Z povahy věci lze dovodit, že ze stížnosti musí být zřejmé, kdo ji činí, jakému povinnému subjektu je určena a jaké věci se týká. Pokud jde o povinnost tvrzení a povinnost důkazní, jde o základní principy spojené s jakýmikoli opravnými prostředky, třebaže u stížnosti nelze hovořit o povinnosti žadatele označit důkazy na podporu svých tvrzení, jako je tomu u účastníka správního řízení dle správního řádu. **Je tedy v zájmu stěžovatele, aby své námitky proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace vymezil co nejkonkrétněji a svá tvrzení doložil, resp. navrhl důkazy, je-li to v konkrétním případě nutné pro přezkoumání postupu povinného subjektu. Tvrdí-li žadatel skutečnosti, pro něž nejsou důkazy, zůstávají jeho tvrzení v pouhé rovině spekulací a musí s nimi být také tak naloženo** (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Ans 8/2010-68 ze dne 11. 4. 2011; JELÍNKOVÁ, Jitka, TUHÁČEK, Miloš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: praktický komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 233).

[13] Pokud jde o rozsah stížnostního přezkumu, pak platí, že nadřízený orgán přezkoumává postup povinného subjektu v rozsahu požadovaném žadatelem s tím, že nadřízený orgán není vázán pouze námitkami žadatele. Pokud nadřízený orgán zjistí jiné než stěžovatelem tvrzené pochybení povinného subjektu, musí k němu při vyřizování stížnosti přihlížet. **Pokud však stěžovatel nesplní svou povinnost „tvrdit a prokázat“, nemůže později vytýkat nadřízenému orgánu, že určité nikoli zjevné pochybení povinného**

subjektu nebylo nadřízeným orgánem v rámci stížnostního řízení „odhaleno“. V zásadě tedy lze konstatovat, že postup povinného subjektu přezkoumává nadřízený orgán jednak z hlediska žadatelem uplatněných námitek a jednak z hlediska případné existence ze spisu zjevných pochybení. V případě, kdy stěžovatel ve stížnosti neuvede žádné námítky, může se nadřízený orgán omezit jen na přítomnost případných zjevných pochybení, přičemž stěžovatel pak nemůže následně nadřízenému orgánu účinně vytýkat, že nadřízený orgán neobjevil „skrytou vadu“ v postupu povinného subjektu (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016. s. 924).

[14] Úřad se dále zabýval tím, zda povinný subjekt při vyřizování žádosti o poskytnutí informace postupoval zejména v souladu s ustanoveními § 14 InfZ.

[15] Podle § 14 odst. 1 InfZ platí, že *žádost je podána dnem, kdy ji obdržel povinný subjekt*. Není tedy rozhodné, jakým datem žadatel své žádosti opatřil, neboť lhůta pro vyřízení žádosti počíná dnem, kdy se fakticky dostala do dispozice povinného subjektu.

[16] Podle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ povinný subjekt postupuje *„v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti“*.

[17] Podle § 16a odst. 3 písm. b) InfZ se *stížnost podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 6 InfZ*.

[18] Žadatel ve své stížnosti ze dne 4. 7. 2023, datované ke dni ze dne 2. 7. 2023, mj. uvedl, že povinný subjekt stále požadované informace neposkytl, čímž setrvává v nečinnosti. Žadatel ve stížnosti popisuje podrobně procesní stav věci, přičemž na str. 9 až 10 shrnuje, na základě, jakých konkrétních žádostí informace požaduje.

[19] Úřad v předchozím rozhodnutí ze dne 5. 6. 2023, č. j. UOOU-00730/23-8, shrnul procesní vývoj posuzované věci, který v následujících odstavcích znovu replikuje.

[20] V případě žadatelovy žádosti ze dne 11. 10. 2022 došlo na základě rozhodnutí Úřadu ze dne 12. 4. 2023, č. j. UOOU-00730/23-3, k ustavení nové 15denní lhůty pro vyřízení žádosti. Tato lhůta byla stanovena do 27. 4. 2023. Současně s uvedenou žádostí řešil povinný subjekt žadatelovu žádost ze 4. 4. 2023, u níž zákonem stanovená lhůta pro vyřízení by za běžných okolností uplynula dne 19. 4. 2023. Povinný subjekt lhůtu v případě uvedených žádostí prodloužil o dalších 10 dnů na základě vyrozumění pod č. j. UKKTF/168199/2023.

[21] V případě spojení žádostí platí, že povinný subjekt musí žádosti vyřídit před uplynutím 15denní lhůty pro vyřízení nejdříve podané žádosti (v tomto případě žádosti podané dne 4. 4. 2023). Ačkoli se o spojení žádostí nevydává žádné usnesení či rozhodnutí, neboť se provádí fakticky, je přesto vhodné o tomto úkonu učinit záznam do spisu (srov. FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 673.) Na druhou stranu není případné vydání formalizovaného správního aktu nutné bez dalšího považovat za nezákonný postup. V každém ohledu je nutné zkoumat kontext posuzovaného případu, a to i s ohledem na dodržení základních zásad činnosti

správních orgánů uvedených v § 2 a § 3 správního řádu.

[22] Ze správního spisu je zřejmé, že žadatel byl povinným subjektem dne 2. 5. 2023 fakticky vyzván s odkazem na § 14 odst. 5 písm. b) InfZ k upřesnění žádosti. Lhůta pro učinění této výzvy je lhůtou pořádkovou, což znamená, že i po učinění zákonné 7denní lhůty nedochází k neúčinnosti fakticky učiněné výzvy. Je-li žadatel vyzván k doplnění nebo upřesnění žádosti, jako tomu bylo v předmětném případě, neplyne povinnému subjektu po dobu běhu ve výzvě stanovené lhůty, a to až do jejího uplynutí či do okamžiku upřesnění žádosti žadatelem, lhůta pro poskytnutí informace. Tím pádem tedy nezačne plynout lhůta pro podání stížnosti podle § 16a odst. 3 písm. b), resp. povinný subjekt není v průběhu této lhůty nečinný.

[23] Jak Úřad uvedl v odstavci 9, žadatel na základě výzvy k upřesnění žádosti ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) InfZ měl reagovat v zákonem stanovené lhůtě ode dne doručení výzvy, tedy do 5. 6. 2023. Pokud žadatel do 30 dnů ode dne doručení výzvy žádost neupřesnil, je povinný subjekt povinen rozhodnout o odmítnutí žádosti s odkazem na ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) InfZ.

[24] Rozhodnutí o odmítnutí žádosti je nutné vydat bez zbytečných průtahů ve smyslu § 6 odst. 1 správního řádu, respektive ve lhůtě přiměřené, kterou lze odvozovat od lhůty pro vydání takového rozhodnutí, tedy nejpozději do 15 dnů ode dne uplynutí 30denní lhůty, kterou měl žadatel na upřesnění žádosti. To vyplývá z § 15 odst. 1 ve spojení s § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, neboť podle těchto ustanovení je třeba vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti ve lhůtě pro vyřízení žádosti, tedy ve lhůtě podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, kterou je v tomto případě nutné počítat právě od uplynutí lhůty pro upřesnění žádosti. Zároveň platí, že proti takovému rozhodnutí je přípustné odvolání, přičemž v odvolacím řízení se pouze přezkoumává hledisko oprávněnosti aplikace § 14 odst. 5 písm. b), tedy nejen zda žadatel po výzvě žádost upřesnil, ale i to, zda ve věci byla výzva k upřesnění vůbec důvodná (srov. FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 702-703).

[25] Úřad shledal, že žadatelova stížnost ze dne 4. 7. 2023, datovaná ke dni 2. 7. 2023, byla důvodná, neboť povinný subjekt v uvedeném případě setrvává ve faktické nečinnosti, jelikož byl povinen po uplynutí lhůty, tj. dne 5. 6. 2023 rozhodnout nejpozději do 20. 6. 2023, tak jak Úřad naznačuje v odstavcích 22 a 23 tohoto rozhodnutí. Z postoupeného spisu ani stanoviska či předkládací zprávy nelze dovodit, že by povinný subjekt v zákonem stanovené lhůtě po uplynutí lhůty k upřesnění žádosti rozhodnul. Nečinnost je v tomto ohledu přičitatelná právě povinnému subjektu, jelikož InfZ mu ukládá povinnost řádně rozhodnout v situaci, kdy podle § 14 odst. 5 písm. b) téhož zákona nedojde ve 30denní lhůtě od doručení výzvy k upřesnění žádosti.

IV. Závěr

[26] S ohledem na výše uvedené shledal Úřad žadatelovu stížnost proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti ze dne 10. 11. 2022 a 4. 4. 2023 důvodnou, jelikož povinný subjekt nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě podle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ. Úřad proto ve výroku rozhodl dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) InfZ tak, že povinnému subjektu přikázal v 15denní lhůtě vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti s odkazem

na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 14 odst. 5 písm. b) InfZ.

[27] Úřad nad rámec uvedeného dodává, že každé správní rozhodnutí musí obsahovat obligatorní náležitosti ve smyslu § 68 správního řádu a splňovat požadavky zákonnosti a přezkoumatelnosti správního uvážení. K náležitostem správního rozhodnutí se Úřad odkazuje na své předchozí rozhodnutí ze dne 12. 4. 2023, č. j. UOOU-00730/23-3, kde v odstavcích 19 až 23 jsou náležitosti správního rozhodnutí podrobně rozebrány.

[28] S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Praha 24. července 2023

Mgr. Lenka Kopřivová
vedoucí oddělení rozhodování

Rozdělovník:

1.

2. Univerzita Karlova v Praze, Katolická teologická fakulta, Thákurova 3, 160 00 Praha 6,
ID DS: piyj9b4

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00730/23-3

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 4 a 5 a podle ustanovení § 16 odst. 3 a § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o odvolání žadatele, [REDACTED] (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Univerzity Karlovy, Katolické teologické fakulty, se sídlem Thákurova 3, 160 00 Praha 6, ze dne 22. 12. 2022, č.j. UKKTF/604303/2022, o částečném odmítnutí žádosti o informace ze dne 10. 10. 2022 upřesněné dne 24. 11. 2022 a o stížnosti téhož žadatele proti postupu téhož povinného subjektu při vyřizování totožné žádosti o informace, takto:

- I. V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, **se rozhodnutí** Univerzity Karlovy, Katolické teologické fakulty ze dne 22. 12. 2022, č.j. UKKTF/604303/2022, o částečném odmítnutí žádosti, **se ruší a věc se vrací povinnému subjektu k novému pojednání.**
- II. Univerzitě Karlově, Katolické teologické fakultě se dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, **přikazuje, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí vyřídila žadatelovu žádost o informace ze dne 10. 10. 2022 upřesněnou dne 24. 11. 2022, a to v části týkající se bodů č. 1), 2), 3), 4), 5), 6).**
- III. Postup Univerzity Karlovy, Katolické teologické fakulty při vyřizování **bodu č. 8)** žádosti o informace se dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, **potvrzuje.**

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

[1] Žadatel se dne 11. 10. 2022 obrátil na Univerzitu Karlovu, Katolickou teologickou fakultu, (dále též „povinný subjekt“), s žádostí datovanou dnem 10. 10. 2022 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), kterou rozčlenil do osmi samostatných bodů. Povinný subjekt přípisem ze dne 26. 10. 2022,

č.j. UKKTF/507596/2022, vyzval žadatele ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) InfZ k upřesnění žádosti, neboť shledal, že formulace otázek 1) až 8) je nesrozumitelná. Žadatel žádosti sdělením ze dne 24. 11. 2022 upřesnil. Povinný subjekt po upřesnění žádosti vyřizoval všech 8 bodů v následujícím znění:

[2] „1) *Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy tvrdí a zveřejňuje (Čj.: UKKTF/283122/2022, digitálně podepsáno 26. května 2022), že všechny osoby oprávněné provádět znalecké posudky v oboru Výtvarné umění ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy byly **prokazatelně seznámeny** s existencí a dodržováním Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a ústavech č. 254/2019 Sb. a Vyhlášky o výkonu znalecké činnosti č. 503/2020 Sb., a to před jejich účinností nebo před prvním vyhotovením znaleckého posudku daným zpracovatelem. Žádám tímto o kopii dokumentu, že všechny osoby oprávněné provádět znalecké posudky v oboru Výtvarné umění ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy (Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 7) byly **prokazatelně seznámeny** s existencí a dodržováním Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a ústavech č. 254/2019 Sb. a Vyhlášky o výkonu znalecké činnosti č. 503/2020 Sb., a to před jejich účinností nebo před prvním vyhotovením znaleckého posudku daným zpracovatelem (Čj. UKKTF/283122/2022 – bod 8).*

2) *Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy tvrdí a zveřejňuje (Čj.: UKKTF/283122/2022, digitálně podepsáno 26. května 2022), že na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy existuje postup upravený vnitřními předpisy, který upravuje postup vzetí na vědomí znaleckého posudku, včetně data a podpisu na znaleckém posudku, dle Zákona o znalcích, znaleckým kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb., § 28, Odst. (4) a Vyhlášky o výkonu znalecké činnosti č. 503/2020 Sb., § 46, Odst. (1), Písm. d) a h). Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy dále tvrdí a zveřejňuje, že postup upravený vnitřními předpisy nabyl účinnosti dne 2. července 2019 a znalecký posudek dle tohoto postupu bere na vědomí vedoucí útvaru křesťanského umění. Žádám o kopii postupu upraveného vnitřními předpisy, datovanou 2. července 2019, která upravuje postup vzetí na vědomí znaleckého posudku, včetně data a podpisu na znaleckém posudku, dle Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a ústavech č. 254/2019 Sb., § 28, Odst. (4) a Vyhlášky o výkonu znalecké činnosti č. 503/2020 Sb., § 46, Odst. (1), Písm. d) a h) (Čj. UKKTF/283122/2022 – body 9 a 10).*

3) *Žádám o kopii dokumentu se seznamem osob oprávněných provádět znalecké posudky v oboru Výtvarné umění ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, který byl dodán Ministerstvu spravedlnosti do konce přechodného období, tj. do 31. prosince 2021, dle Zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a ústavech č. 254/2019 Sb., § 16, Odst. (1), písmeno b) a § 47 Znalecké ústavy, Odst. (1), obsahující dle Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 7 celkem 18 osob.*

4) *Na seznamu osob oprávněných provádět znalecké posudky ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v oboru Výtvarné umění byla k datu 11. července 2022 paní [REDAKCE] (Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 5).*

a) *Byla paní doktorka k datu 11. 7. 2022 ve služebním poměru Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy?*

b) *Byla paní doktorka k datu 11. 7. 2022 externím zaměstnancem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, kdy není stálým zaměstnancem Katolické teologické fakulty Univerzity*

Karlovy a pracuje v ní dlouhodobě za úplatu mimo hlavní pracovní poměr, ve formě dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti?

c) V seznamu osob oprávněných zhotovovat znalecké posudky ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy odeslaném do konce přechodného období, tj. do 31. 12. 2021, Ministerstvu spravedlnosti (Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 7) se také paní doktorka nachází. Byla paní doktorka k datu do konce roku 2021 ve služebním poměru nebo pracovala jako externí zaměstnanec?

5) Na seznamu osob oprávněných provádět znalecké posudky ve znaleckém ústavu KTF UK v oboru Výtvarné umění byla k datu k 11. července 2022 paní [REDAKCE] (Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 5).

a) Byla paní doktorka k datu 11. 7. 2022 ve služebním poměru Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy?

b) Byla paní doktorka k datu 11. 7. 2022 externím zaměstnancem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, kdy není stálým zaměstnancem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy a pracuje v ní dlouhodobě za úplatu mimo hlavní pracovní poměr, ve formě dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti?

c) V seznamu osob oprávněných zhotovovat znalecké posudky ve znaleckém ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy odeslaném do konce přechodného období, tj. do 31. 12. 2021, Ministerstvu spravedlnosti (Čj. UKKTF/393516/2022 – bod 7) se také paní doktorka nachází. Byla paní doktorka k datu do konce roku 2021 ve služebním poměru nebo pracovala jako externí zaměstnanec?

6) Dle zákona č. 254/2019 Sb., § 7, Odst. (1), písm. e) může být znaleckým ústavem ten, kdo má odpovídající materiálně technické zázemí, přístrojové vybavení a personální zázemí, které dává záruku řádného výkonu znalecké činnosti. Má Univerzita Karlova v Praze ve svém vlastnictví nebo ve svém držení nebo v nájmu nebo v pachtu technické vybavení nezbytné ke splnění uloženého znaleckého úkolu a vlastní nebo provozuje Univerzita Karlova v Praze pro potřeby znaleckého ústavu Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy kompletně vybavené restaurátorské pracoviště vybavené rentgenem a chemicko-technologickou laboratoř pro pigmentovou analýzu a pro analýzu pojiv atd?

7) Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy tvrdí a zveřejňuje, že od 1. ledna 2021 do 30. dubna 2022 byly vyhotoveny ve znaleckém ústavu KTF UK, včetně prostřednictvím svých pracovišť, např. Ústavu dějin křesťanského umění za rok 2021 tři znalecké posudky a za první čtyři měsíce roku 2022 (do 30. dubna 2022) jeden znalecký posudek. Žadatel požaduje po povinném subjektu informaci o číselném označení těchto znaleckých posudků a jména jejich zpracovatelů.

8) Jaká osoba nebo pozice je na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy zodpovědná za včasné, zákonné zveřejnění odpovědí žádostí o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. dálkovým přístupem.“

(dále jen „žádost“).

[3] Povinný subjekt následně žadatele vyrozuměl sdělením ze dne 13. 12. 2022, č.j. UKKTF/567811/2022, o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti ve smyslu § 14 odst. 7 písm. a) a c) InfZ, ve znění účinném do 31. 12. 2022, a to o 10 dní, tj. do 23. 12. 2022. Téhož dne povinný subjekt vydal sdělení č.j. UKKTF/604294/2022, kterým žadateli poskytl informace k bodům 1) až 6) a k bodu 8) žádosti. Dne 22. 12. 2022 vydal povinný subjekt rozhodnutí č.j. UKKTF/604303/2022, kterým bod 7) žadatelovy žádosti odmítnul s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 3 InfZ, přičemž v odůvodnění odkázal na ustanovení § 29 odst. 5 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a ústavech (dále jen „zákon č. 254/2019 Sb.“), neboť se jedná o neveřejné údaje, k nimž má přístup pouze Ministerstvo spravedlnosti a krajské soudy. Uvedené rozhodnutí včetně sdělení ze dne 13. 12. 2022 povinný subjekt odeslal žadateli dne 23. 12. 2022 prostřednictvím poštovního doručovatele pod č. zásilky RR251295018CZ. Žadateli bylo předmětné sdělení včetně rozhodnutí doručeno dle portálu České Pošty dne 28. 12. 2022.

[4] Dne 6. 1. 2023 pod č. zásilky EE096267008CZ žadatel napadl rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí části žádosti odvoláním a zároveň postup spočívající ve vyřízení bodů žádosti č. 1) až 6) a 8) stížností ve smyslu § 16a odst. 1 InfZ.

[5] Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění žadatelovu odvolání a stížnosti v rámci autoremedury, a proto dne 9. 2. 2023 předal žadatelova podání a správní spis Úřadu.

[6] Žadatel podáním doručeným Úřadu dne 4. 4. 2023 upozornil na nečinnost Úřadu v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti. Úřad žadatelovo podání vyhodnotil dle § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podle obsahu jako žádost o přijetí opatření proti nečinnosti.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

[7] Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení odvolacího a stížnostního řízení v předmětné věci. InfZ ve svém ustanovení § 20 odst. 5 stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 správního řádu nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad.

[8] Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely InfZ pro rozhodnutí vydané povinným subjektem, tj. Univerzitou Karlovou, resp. jednou z jejích fakult, v předmětné věci, Úřad vychází, s ohledem na obsah žádosti o informace, z ustanovení § 6 odst. 1 písm. l) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách. Dle tohoto ustanovení patří hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy.

[9] Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že nestanoví-li správní řád nadřízený správní orgán pro rozhodnutí veřejné vysoké školy v samosprávné působnosti, jako je tomu v předmětném případě, je namístě aplikace ustanovení § 20 odst. 5 InfZ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 1 As 80/2015-39, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 1 As 66/2015-33).

[10] Příslušnost Úřadu v předmětném odvolacím a stížnostním řízení je dána ustanovením § 20 odst. 5 InfZ, neboť v posuzovaném případě nelze nadřízený orgán povinného subjektu určit podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).

III.

Věcné posouzení odvolání

[11] Úřad na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podaného odvolání přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Podané odvolání je srozumitelné, z podání je patrné, čeho se žadatel o informace domáhá, i v jakém rozsahu rozhodnutí povinného subjektu napadá.

[12] Žadatel ve svém odvolání uvádí, že Ministerstvo spravedlnosti nemá v současnosti k dispozici systém evidence znaleckých posudků, jímž bude dle zákona č. 254/2019 Sb., nahrazeno vedení znaleckého deníku. Do data zpřístupnění tohoto systému se na znalce povinnost provádět zápisy do evidence posudků ve smyslu § 29 odst. 2 téhož zákona nebude vztahovat, a to v souladu se zásadou „nemožné nezavazuje“. Požadované informace navíc považuje žadatel za veřejné, respektive veřejnosti zpřístupnitelné z důvodu možnosti veřejné kontroly týkající se ověřování validity jednotlivých znaleckých posudků. Z uvedeného důvodu považuje žadatel napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhuje, aby Úřad napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc povinnému subjektu se závazným právním názorem k novému projednání.

Právní rámec

[13] Podle § 2 odst. 1 InfZ platí, že povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

[14] Podle § 11 odst. 3 InfZ platí, že informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují. Povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností.

[15] Podle § 15 odst. 1 InfZ platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

[16] Podle § 29 odst. 3 zákona č. 254/2019 Sb. platí, že znalec do evidence posudků zapíše do 5 pracovních dnů ode dne zadání znaleckého posudku nebo ode dne, kdy nastala skutečnost, ke které se povinnost zápisu váže, a) den zadání znaleckého posudku, b) den podání, případně den vysvětlení nebo doplnění znaleckého posudku, c) předmět znaleckého posudku, d) obor a odvětví, případně specializaci, ve kterých má být podán znalecký posudek, e) označení zadavatele znaleckého posudku, f) označení znalce a osob, které se

podílely na jeho zpracování, g) termín pro vyhotovení znaleckého posudku, h) příslušné jednací číslo orgánu veřejné moci a i) údaj o vyúčtovaném a přiznaném znalečném.

[17] Podle § 29 odst. 4 zákona č. 254/2019 Sb. platí, že v evidenci posudků je rovněž pro každého znalce veden a) celkový počet zpracovaných znaleckých posudků zadaných orgány veřejné moci v jednotlivých letech, b) celkový počet zpracovaných znaleckých posudků zadaných ostatními zadavateli v jednotlivých letech, c) celkový počet zpracovaných znaleckých posudků v jednotlivých letech, d) počet zadaných, dosud nezpracovaných znaleckých posudků zadaných orgány veřejné moci, e) počet zadaných, dosud nezpracovaných znaleckých posudků zadaných ostatními zadavateli, f) celkový počet zadaných, dosud nezpracovaných znaleckých posudků.

[18] Podle § 29 odst. 5 zákona č. 254/2019 Sb. platí, že údaje podle odstavce 3 a odstavce 4 písm. a), b), d) a e) jsou neveřejné. Přístup k neveřejným údajům má ministerstvo a krajské soudy. Na základě odůvodněné žádosti udělí správce evidence posudků přístup v nezbytném rozsahu do neveřejné části rovněž jinému orgánu veřejné moci.

[19] Podle § 68 odst. 1 správního řádu platí, že rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

[20] Podle § 68 odst. 2 správního řádu mimo jiné platí, že ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, a právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno.

[21] Podle § 68 odst. 3 správního řádu platí, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

[22] Ve výrokové části rozhodnutí má být obsaženo autoritativní řešení otázky, která byla předmětem řízení, přičemž v enuciátu se pak přiznává účastníku správního řízení určité právo, ukládá povinnost či deklaruje, zda tu právo či povinnost je nebo není. Odůvodnění rozhodnutí má vždy shrnovat výsledky správního řízení s tím, že by v něm měly být uvedeny skutečnosti a důvody učiněného výroku, podklady, na jejichž základě bylo rozhodnuto, úvahy a myšlenkové pochody správního orgánu, jimiž se správní orgán při hodnocení podkladů a výkladu právních předpisů ubíral a podle nichž rozhodl. Je vždy nezbytné se v odůvodnění vypořádat s návrhy a námitkami účastníků a vyjádřeními účastníků. Odůvodnění není obligatorní náležitostí rozhodnutí, pouze pokud správní orgán prvního stupně v dané věci všem účastníkům v plném rozsahu vyhověl, což není posuzovaný případ. Odůvodnění má význam z hlediska přesvědčivosti rozhodnutí a zejména z hlediska přezkoumání rozhodnutí nadřízeným orgánem, kdy musí mít nadřízený správní orgán možnost dohledat, z jakých důvodů a skutečností bylo ve věci rozhodnuto tak, jak správní orgán ve výroku svého rozhodnutí uvedl. Zde Úřad odkazuje například na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 60/2009-73 ze dne 12. 5. 2010, ve kterém soud uvedl: „*Úprava náležitostí odůvodnění správního rozhodnutí v § 68 odst. 3 SŘS ovšem nepředstavuje opomenutelnou kategorii. Zajišťuje totiž, aby byl adresát veřejné moci odpovídajícím způsobem seznámen se skutkovými a právními závěry správního orgánu v jeho věci.*”

[23] Podle judikatury Ústavního soudu je smyslem a účelem odůvodnění rozhodnutí správního orgánu především ozřejmit, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, neboť jen tak

Ize ověřit, že důvody rozhodnutí jsou v souladu s právem a nejsou založeny na libovůli (nález Ústavního soudu ze dne 6. 3. 1997, sp. zn. III. ÚS 271/96). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že z odůvodnění správního rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správními, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006-91, ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, či ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45).

[24] K aplikaci ustanovení § 11 odst. 3 InfZ Úřad předně uvádí, že uvedenou výlukou je vždy nutné posuzovat *ad hoc*. Toto ustanovení znemožňuje povinným subjektům poskytovat informace získané od třetích osob při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti, prováděné na základě zvláštních právních předpisů, podle nichž se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím; poskytnout je možno pouze ty informace, které při plnění zmíněných úkolů kontrolního či dohledového charakteru vznikly vlastní činností povinných subjektů.

[25] Podmínkou aplikovatelnosti § 11 odst. 3 InfZ je kromě souvislosti s kontrolní a obdobnou činností povinného subjektu skutečnost, že požadované informace byly povinným subjektem získány od třetí osoby; naopak není možno odmítnout poskytnutí informací pramenících z vlastní činnosti povinného subjektu. Za informace, které vznikly v souvislosti s výkonem kontrolní a obdobné činnosti vlastní činností povinného subjektu, bude třeba považovat zejména samotné výsledky této činnosti, tj. kontrolní závěry vtělené zpravidla do protokolu či obdobného dokumentu. Je vhodné poukázat i na fakt, že v mnohých případech mohou být požadované informace chráněny nezávisle na povinnosti mlčenlivosti kontrolujících subjektů ve speciálním režimu, např. jako osobní údaje, obchodní tajemství, utajované informace apod.; takové informace proto nebudou chráněny a žadatelé odepřeny s odkazem na ustanovení § 11 odst. 3 InfZ, nýbrž na základě speciální právní úpravy, upravující ochranu příslušných informací (srov. FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 528-531).

[26] K ustanovení § 29 odst. 5 zákona č. 254/2019 Sb. je nutno uvést, že z údajů, které znalec zapisuje do evidence posudků, jsou **všechny údaje neveřejné, kromě dvou**. Jde o údaje o celkovém počtu zpracovaných znaleckých posudků v jednotlivých letech a údaje o celkovém počtu zadaných, dosud nezpracovaných znaleckých posudků. S ohledem na neveřejnost údajů zapsaných do evidence má k těmto údajům přístup pouze konkrétní znalec a Ministerstvo spravedlnosti. Do evidence mohou nahlížet jen orgány veřejné moci, a to v nezbytném rozsahu a zpravidla na žádost (srov. DÖRFL, L., KRYSL, A., LEHKÁ, M., VISINGER, R. *Zákon o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech*. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021).

Aplikace na předmětný případ

[27] Povinný subjekt žadatelovu žádost odmítl ve výroku rozhodnutí na základě ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 3 InfZ s tím, že v odůvodnění jako důvod pro odmítnutí požadované informace uvedl speciální ustanovení § 25 odst. 9 zákona č. 254/2019 Sb., neboť žadatel žádá poskytnutí neveřejných údajů, k nimž žadatel nemá přístup.

[28] Žadatel se závěrem povinného subjektu nesouhlasí, neboť požadované informace považuje za veřejné, resp. veřejnosti zpřístupnitelné z důvodu možnosti veřejné kontroly týkající se ověřování validity jednotlivých znaleckých posudků.

[29] Úřad po posouzení napadeného rozhodnutí a postupu, který předcházel jeho vydání, dospěl k závěru, že odvolání **je důvodné**.

[30] Jak Úřad uvedl výše, s ohledem na charakter rozhodnutí o odmítnutí žádosti jakožto správního rozhodnutí, je nutné, aby obsahovalo všechny náležitosti podle ustanovení § 68 správního řádu. V uvedeném případě však výrok napadeného rozhodnutí nemá oporu v odůvodnění rozhodnutí. Žadatelovu žádost povinný subjekt ve výroku rozhodnutí odmítl na základě § 11 odst. 3 InfZ, aniž by k užitému důvodu v odůvodnění rozhodnutí cokoliv uvedl.

[31] Jak bylo uvedeno výše, při aplikaci uvedeného ustanovení je nutné, aby požadované informace povinný subjekt získal výhradně od třetích osob v rámci výkonu kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti. V tomto smyslu však odůvodnění napadeného rozhodnutí ani předložený správní spis ničeho neobsahují a Úřadu tak není zřejmé, jaké skutečnosti povinný subjekt k aplikaci daného ustanovení pro odmítnutí žadatelovy žádosti vedly. **Z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.**

[32] Současně je nutno konstatovat, že povinný subjekt v odůvodnění rozhodnutí uvedl speciální důvod pro odmítnutí požadovaných informací zakotvený v § 29 odst. 5 zákona č. 254/2019 Sb. Nicméně užití tohoto důvodu již blíže nezřejmil, pouze konstatoval, že žadatelem požadované informace jsou neveřejné a přístup k těmto údajům má pouze Ministerstvo spravedlnosti a krajské soudy. Takovéto zdůvodnění je však pro aplikaci speciálního důvodu mimo InfZ nedostačující. Pokud bylo úmyslem povinného subjektu žadatelovu žádost odmítnout na základě ustanovení zvláštního právního předpisu, v předmětném případě tedy § 29 odst. 5 zákona č. 254/2019 Sb., měl prvotně odůvodnit, že dané ustanovení skutečně představuje zvláštní ustanovení, na jehož základě lze žádost odmítnout, a následně pak odůvodnit, že žadatelem požadované údaje jsou skutečně údaje, které dle zvláštní právní úpravy nelze žadateli poskytnout.

[33] Jak doktrína, tak judikatura připouští odmítnutí žádosti o informace dle InfZ na základě důvodů stanovených ve zvláštních zákonech. Takové případy je však nutné posuzovat vždy individuálně a současně náležitě zvažovat, zda zvláštní předpis stanovením určité specifické podmínky pro přístup k daným informacím tak činí z důvodu absolutní ochrany těchto informací před jakýmkoli možným zpřístupněním, nebo z jiných příčin. Pouze v prvním případě by bylo možné takové zvláštní ustanovení považovat za důvod odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 InfZ. „V zásadě platí, že hodnocení takových zvláštních ustanovení bude obvykle spočívat ve třech postupných krocích – nejdříve je nutné identifikovat cíl

daného ustanovení; je-li jí ochrana příslušných informací před jiným než výslovně připuštěným zpřístupněním, nebo je-li zjevným účelem danou informaci chránit před kýmkoli, je první podmínka splněna. Druhou podmínkou je hodnocení daného ustanovení optikou čl. 17 odst. 4 LPS, tedy posouzení, zda určitá výlučka ob stojí i z hlediska testu proporcionality. A konečně třetí podmínkou je, že neexistuje zvláštní ustanovení, které by naopak působilo jako speciální k posuzované právní úpravě a které by umožňovalo informaci zpřístupnit. [...] S ohledem na judikaturu [zejm. na rozsudky NSS č. j. 6 As 40/2004-62 (711/2005 Sb.NSS) a č. j. 1 As 28/2010-86 (2128/2010 Sb.NSS)] je nutné rozlišovat dvě situace: Tam, kde zákonné ustanovení opravňuje určité osoby k přímému a neomezenému přístupu k určité informaci, aniž by výslovně vylučovalo přístup jiných osob k této informaci, nelze takové ustanovení považovat za zvláštní zákonný důvod pro neposkytnutí informace („privilegovaná“ osoba má pak přímý a obsahově neomezený přístup k informaci, ostatní osoby jen po vyloučení jejich chráněných částí). Naopak tam, kde by z povahy zákonného ustanovení jednoznačně vyplývalo, že jiným osobám nemá být daná informace (typicky určitý dokument) zpřístupněna, pak by takové ustanovení zvláštním zákonným důvodem bylo.“ (FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016).

[34] S ohledem na výše uvedené závěry doktríny a judikatury trpí napadené rozhodnutí nedostatky jak po právní, tak skutkové stránce, jež vyžadují zásadní doplnění. Proto Úřad shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné i v této části.

IV.

Věcné posouzení stížnosti

[35] InfZ obsahové náležitosti stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace nestanoví. Z povahy věci lze dovodit, že ze stížnosti musí být zřejmé, kdo ji činí, jakému povinnému subjektu je určena a jaké věci se týká. Pokud jde o povinnost tvrzení a povinnost důkazní, jde o základní principy spojené s jakýmikoli opravnými prostředky, třebaže u stížnosti nelze hovořit o povinnosti žadatele označit důkazy na podporu svých tvrzení, jako je tomu u účastníka správního řízení dle správního řádu. **Je tedy v zájmu stěžovatele, aby své námitky proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace vymezil co nejkonkrétněji a svá tvrzení doložil, resp. navrhl důkazy, je-li to v konkrétním případě nutné pro přezkoumání postupu povinného subjektu. Tvrdí-li žadatel skutečnosti, pro něž nejsou důkazy, zůstávají jeho tvrzení v pouhé rovině spekulací a musí s nimi být také tak naloženo** (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Ans 8/2010-68 ze dne 11. 4. 2011; JELÍNKOVÁ, Jitka, TUHÁČEK, Miloš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: praktický komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 233).

[36] Pokud jde o rozsah stížnostního přezkumu, pak platí, že nadřízený orgán přezkoumává postup povinného subjektu v rozsahu požadovaném žadatelem s tím, že nadřízený orgán není vázán pouze námitkami žadatele. Pokud nadřízený orgán zjistí jiné než stěžovatelem tvrzené pochybení povinného subjektu, musí k němu při vyřizování stížnosti přihlížet. **Pokud však stěžovatel nesplní svou povinnost „tvrdit a prokázat“, nemůže později vytýkat nadřízenému orgánu, že určité nikoli zjevné pochybení povinného subjektu nebylo nadřízeným orgánem v rámci stížnostního řízení „odhaleno“.** V zásadě

tedy lze konstatovat, že postup povinného subjektu přezkoumává nadřízený orgán jednak z hlediska žadatelem uplatněných námitek a jednak z hlediska případné existence ze spisu zjevných pochybení. V případě, kdy stěžovatel ve stížnosti neuvede žádné námitky, může se nadřízený orgán omezit jen na přítomnost případných zjevných pochybení, přičemž stěžovatel pak nemůže následně nadřízenému orgánu účinně vytýkat, že nadřízený orgán neobjevil „skrytou vadu“ v postupu povinného subjektu (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016. s. 924).

[37] Dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. a) InfZ může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6 téhož zákona.

[38] Dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) citovaného zákona může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.

[39] *Povinný subjekt musí žadatele na zveřejněnou informaci odkázat „co nejdříve“, nejpozději však do 7 dnů. InfZ sice počátek této lhůty nestanoví, z kontextu je však zřejmé, že 7 dnů je třeba počítat ode dne přijetí žádosti o poskytnutí informace (§ 14 odst. 1) a v případě upřesnění žádosti podle § 14 odst. 5 písm. b) až ode dne jejího upřesnění, neboť dokud nemá povinný subjekt jasnou představu o okruhu požadovaných informací, nemůže samozřejmě ani žádost vyřídit odkazem na informace zveřejněné [v určitých specifických případech, zejména v případě anonymních žadatelů, by bylo možno počátek lhůty odvozovat i od doplnění žádosti podle § 14 odst. 5 písm. a) – srov. komentář k tomuto ustanovení]. Odkázat na zveřejněnou informaci lze i po zrušení rozhodnutí o odmítnutí žádosti nadřízeným orgánem v odvolacím řízení a stejně tak při vyřizování žádosti na základě rozhodnutí o stížnosti podle § 16a odst. 6 písm. b) nebo c), jímž bylo povinnému subjektu přikázáno žádost znovu vyřídit nebo jímž nadřízený orgán převzal věc, aby informaci poskytl sám, neboť těmito úkony se vyřizování žádosti vrací „zpět“ na počátek. **Uplynutím sedmidenní lhůty možnost odkázat na zveřejněnou informaci zaniká a povinný subjekt musí informace poskytnout přímo, byť by byly zveřejněny** (ledaže by žadatel s vyřízením své žádosti pouhým odkazem na zveřejněnou informaci „souhlasil“ např. na základě neformální „dohody“ mezi ním a povinným subjektem). Lhůta je splněna, jestliže sdělení obsahující odkaz na zveřejněnou informaci bylo alespoň v poslední den odesláno žadateli (k počítání lhůt srov. komentář k § 14 odst. 5 a § 20 odst. 4). I při odkazu na zveřejněnou informaci je nutné splnit povinnost plynoucí z § 5 odst. 3 (FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 370.)*

[40] Úřad na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podané stížnosti přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 6 InfZ. Úřad přezkoumal, zda povinný subjekt při vyřizování žádosti o poskytnutí informací postupoval v souladu s ustanoveními InfZ. Jednotlivé body žádosti, jež jsou předmětem stížnostního přezkumu, Úřad rozebírá v následujících odstavcích.

[41] Úřad po posouzení postupu povinného subjektu při vyřizování žadatelovy žádosti ze dne 10. 10. 2022 shledal **žadatelovu stížnost částečně důvodnou**.

Otázka 1)

[42] Povinný subjekt na žadatelovu upřesněnou žádost k požadovanému dokumentu odpověděl, že oprávněné osoby k provádění znaleckých posudků v dané oblasti s existencí zmíněných právních předpisů seznámeny byly a že ani jeden z uvedených předpisů nestanoví povinnost vést o tomto seznámení písemný záznam.

[43] Žadatel ve stížnosti namítá, že ačkoli zmíněné právní předpisy tuto povinnost nestanoví, prokazatelné písemné seznámení by obecně mělo být zaznamenáno, jelikož zaměstnanci se tímto způsobem běžně seznamují s vnitřními předpisy, normami, směrnicemi, zákony i vyhláškami.

[44] Úřad k postupu povinného subjektu uvádí, že posouzením obsahu poskytnuté odpovědi k upřesněnému bodu 1) žádosti shledal tento bod vyřízeným pouze z části. Povinný subjekt sice žadateli prokazatelně sdělil, že dotčené osoby byly seznámeny s existencí souvisejících právních předpisů, což v tomto ohledu Úřad považuje za jednoznačné, avšak k samotné povaze dokumentu se jednoznačně nevyjádřil. Tvrdí-li však žadatel, že „...*pochopí, pokud povinný subjekt potvrdí, že žádné prokazatelné seznámení s existencí a dodržováním zákona č. 254/2019 Sb./vyhlášky č. 503/2020 Sb. neexistuje...*“, pak se s takovouto námitkou nelze ztotožnit, neboť povinný subjekt poskytl žadateli odpověď opačnou. Navíc pravdivost sdělené informace není předmětem stížnostního přezkumu ve smyslu InfZ.

[45] Pokud jde o požadovaný dokument, jímž by povinný subjekt měl prokázat, že k seznámení jeho zaměstnanců došlo, pak Úřad tuto část žádosti shledal nevyřízenou, neboť povinný subjekt se pouze okrajově zmínil o neexistenci povinnosti disponovat takovým dokumentem v zákoně č. 254/2019 Sb. a související vyhlášce č. 503/2020 Sb. aniž by z jeho postupu bylo zřejmé, zda se existencí požadovaného či obdobného dokumentu s informacemi totožné vypovídající hodnoty zabýval. Obecně každý povinný subjekt v roli zaměstnavatele se řídí kromě závazných právních předpisů rovněž předpisy vnitřními, (interními) závaznými toliko dovnitř organizace, které jsou v obecné rovině upraveny zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce (např. § 305 a § 306 téhož zákona). Pokud by takovým vnitřním předpisem byl upraven postup, kterým se zaměstnanci povinného subjektu seznamují s vnějšími předpisy, jejichž znalost je pro výkon povolání nezbytná, pak by takovou informací povinný subjekt disponoval. To ovšem nelze dovodit z jeho odpovědi na upřesněnou žádost ani z postupu, který předcházal vydání jeho sdělení ze dne 13. 12. 2022.

[46] Úřad v tomto ohledu shledal, že povinný subjekt svoji informační povinnost splnil pouze zčásti, proto rozhodl ve výroku II. tak, že povinnému subjektu přikázal, aby bod 1) žadatelovy žádosti znovu vyřídil ve smyslu § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, tak aby došlo k úplnému vyčerpání obsahu této části žádosti, a to buď poskytnutím požadované informace žadateli anebo odmítnutím žádosti dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 InfZ, pokud požadovanou informací nedisponuje, nemá zákonem stanovenou povinnost požadovanou informací disponovat a požadovaná informace nebyla a není u povinného subjektu zaznamenána dle § 3 odst. 3 InfZ.

Otázka 2)

[47] Povinný subjekt v obsahu své odpovědi uvedl, že požadovaná informace nebyla vyhotovena. Z věcných námitek žadatele pouze vyplynulo, že povinný subjekt neodpověděl dle znění jeho upřesněné žádosti, resp. mu požadovanou informaci neposkytl.

[48] Pokud povinný subjekt žadateli *de facto* tvrdí, že požadovaná informace nebyla ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ zaznamenána, pak měl přistoupit k částečnému odmítnutí žádosti z důvodu neexistence informace, který s ohledem na datum podání žadatelovy žádosti, je nutné dovozovat z ustanovení § 2 odst. 4 InfZ jako faktického důvodu pro odmítnutí žádosti. Úřad v tomto ohledu shledal bod 2) žadatelovy žádosti za nevyřízený. Povinný subjekt v tomto ohledu svoji informační povinnost nesplnil, proto Úřad rozhodl tak, že povinnému subjektu ve výroku II. přikázal, aby znovu bod 2) žadatelovy žádosti vyřídil v celém rozsahu.

[49] Podle ustanovení § 2 odst. 4 InfZ platí, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Z hlediska hmotněprávního může být žádost odmítnuta na základě ustanovení § 2 odst. 4 InfZ, jsou-li splněny dvě podmínky: požadovaná informace u povinného subjektu neexistuje (nebyla vytvořena, resp. zaznamenána ve smyslu § 3 odst. 3, případně v době podání žádosti u povinného subjektu již „neexistuje“) a současně povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat, přičemž ta může být dána nejen výslovně, ale může též nepřímo vyplývat z jiných právních povinností.

[50] Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 24/2015-36 konstatoval: „*Pokud je tedy povinnému subjektu doručena žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., musí, v souladu se zásadou dobré správy podle § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, primárně vyvinout úsilí, aby nalezl požadovanou informaci a poskytl ji žadateli. Povinný subjekt tedy musí nejprve zkoumat, zda požadovanými informacemi fakticky disponuje, a to bez ohledu na to, jestli takovou povinnost má podle jakéhokoliv právního předpisu. Pokud zjistí, že požadované informace má (i když je ze zákona shromažďovat nemusí), je povinen je žadateli poskytnout, nejedná-li se o výluky podle § 7 až 11 zákona č. 106/1999 Sb. Po povinném subjektu tedy nelze požadovat poskytnutí neexistujících informací, v tomto směru mu z povahy věci nemůže ani svědčit břemeno důkazní k prokázání skutečnosti, že určité informace nemá, neboť nelze prokazovat negativní skutečnost. Po povinném subjektu je ovšem nutné požadovat zdůvodnění toho, jaké konkrétní skutečnosti jej vedly k závěru o tom, že požadované informace nemá.*“

Otázka 3)

[51] Povinný subjekt žadateli sdělil, že ustanovení § 47 odst. 1 zákona č. 254/2019 Sb. neukládá znaleckému ústavu předložit žadatelem požadovaný seznam. Povinný subjekt dále uvedl, že citované ustanovení požaduje, aby existující znalecký ústav prokázal splnění podmínek dle nové právní úpravy, což se v daném případě stalo.

[52] Žadatel se s tvrzením povinného subjektu neztotožnil, k čemuž uvedl, že vycházel ze sdělení povinného subjektu č.j. UKKTF/393516/2022, kdy z bodu 7 vyplynulo, že prokázání splnění podmínek pro výkon činnosti znaleckého ústavu mělo mít formát seznamu, který byl

předán Ministerstvu spravedlnosti, ačkoli žadatel připouští, že citované zákonné ustanovení neukládá formát, jakým se splnění podmínek prokazuje.

[53] Úřad předně uvádí, že v postoupeném správním spisu k žadatelově stížnosti a k odvolání nebyla citovaná písemnost povinného subjektu č.j. UKKTF/393516/2022 přiložena, tudíž nelze v tomto ohledu v rámci stížnostního přezkumu dospět k jakémukoli závěru svědčícím o existenci žadatelem požadované informace. Úřad na druhou stranu posouzením poskytnuté odpovědi shledal, že povinný subjekt žadatelovu žádost nevyřídil v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) InfZ. Nelze rovněž odhlédnout od skutečnosti, že byť citované ustanovení § 47 odst. 1 zákona č. 254/2019 Sb. skutečně nestanoví, jakou formou má povinný subjekt prokázání vykonávání znalecké činnosti prostřednictvím osob v tomto zákoně uvedených, je zřejmé, že určitým způsobem k tomuto úkonu muselo dojít, jinak by povinný subjekt v konkrétním odvětví nemohl znaleckou činnost nadále vykonávat.

[54] Pokud povinný subjekt skutečně jmenným seznamem osob, které měl dle žadatele předat Ministerstvu spravedlnosti, nedisponuje a ani taková povinnost mu ze zákona nevyplývá, měl přistoupit k odmítnutí této části žádosti z důvodu faktické neexistence informace dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 InfZ. Pokud však povinný subjekt, jak žadatel tvrdí, ve svém sdělení č.j. UKKTF/393516/2022 deklaroval, že Ministerstvu spravedlnosti předložil jmenný seznam osob k prokázání splnění podmínek vyplývajících z nové právní úpravy, pak by měl touto informací disponovat a zhodnotit, zda k jejímu poskytnutí nebrání některý z důvodů vymezených v ustanovení § 7 až 11 InfZ, ve znění účinném do 31. 12. 2022 a pokud nikoli, pak informaci dle § 12 InfZ žadateli poskytnout.

[55] Úřad v tomto ohledu shledal, že povinný subjekt svoji informační povinnost nesplnil, proto rozhodl ve výroku II. tak, že povinnému subjektu přikázal, aby znovu bod 3) žadatelovy žádosti vyřídil v celém rozsahu.

Otázka 4) až 6)

[56] Z obsahu sdělení povinného subjektu je zřejmé, že žadateli informace k upřesněným bodům 4) až 6) žádosti poskytl způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 InfZ.

[57] Žadatel ke způsobu vyřízení bodů 4) a 5) žádosti uvedl, že povinný subjekt odkazuje na interní uložení, aniž by však poskytl veškeré informace, dle znění předmětných bodů žádosti. Ke způsobu vyřízení upřesněného bodu 6) žádosti žadatel uvedl, že dle obsahu tohoto bodu žádosti směřoval dotaz přímo na rektorát povinného subjektu, nikoli Katolickou teologickou fakultu. Podle žadatele měla být tato část žádosti postoupena jiné složce povinného subjektu. Žadatel navíc nesouhlasil s odkazem na zveřejněnou informaci, neboť jím požadovaná informace se pod odkazem nenachází.

[58] Úřad předně uvádí, že povinný subjekt i přes prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti, překročil 7denní lhůtu pro postup dle § 6 odst. 1 InfZ, přičemž Úřad s ohledem na absenci funkčních odkazů na zveřejněné informace nemohl ověřit, zda žadatelova žádost byla vyřízena v rozsahu těchto upřesněných bodů. V uvedeném případě proto Úřad shledává postup povinného subjektu spočívající ve vyřízení bodů 4) až 6) žádosti odkazem na jejich zveřejnění v rozporu s postupy dle InfZ.

[59] Povinný subjekt měl poté, co po upřesnění žádosti žadatelem došlo k uplynutí 7denní lhůty, tuto žádost vyřídít přímým poskytnutím informace, a nikoliv odkazem na uložení.

Žadatelovu žádost v tomto rozsahu považuje Úřad za nevyřízenou, a proto rozhodl ve výroku II. tak, že povinnému subjektu přikázal, aby znovu body 4) až 6) žadatelovy žádosti vyřídil v celém jejich rozsahu.

Otázka 8)

[60] Povinný subjekt žadateli k jeho upřesněnému bodu 8) poskytl informaci, že „*Ex lege je touto osobou statutární zástupce, agendu tč. vyřizuje Bc. Tereza Panošková*“.

[61] Žadatel ke způsobu vyřízení této části žádosti uvedl, že poskytnutá informace není úplná. Žadatel dle svého vyjádření požadoval konkrétní osobu nebo pozici, nikoli označení „statutární zástupce“, které nemá oporu v zákoně.

[62] Ke způsobu vyřízení tohoto bodu žádosti Úřad uvádí, že povinný subjekt žadateli „konkrétní“ informaci poskytl, přičemž pravdivost poskytnutých informací nelze v rámci stížnostního přezkumu dle InfZ posuzovat. Žadatelova pouhá nespokojenost s obsahem poskytnuté odpovědi nemůže jít k tíži povinného subjektu, navíc je-li zřejmé, že svoji informační povinnost splnil tím, že poskytl žadateli údaj o konkrétním zaměstnanci povinného subjektu, který zodpovídá za konkrétní agendu. Úřad v uvedeném případě rozhodl tak, že výrokiem III. postup povinného subjektu při vyřizování uvedené části žádosti potvrdil, neboť dospěl k závěru, že daný bod žádosti byl povinným subjektem zcela vyčerpán.

V. Závěr

[63] Úřad po přezkoumání napadeného rozhodnutí a sdělení povinného subjektu shledal odvolání důvodným a stížnost důvodnou částečně. Proto Úřad ve výroku I. rozhodl dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu tak, že napadené rozhodnutí v rozsahu týkajícím se bodu č. 7) žádosti zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání. Ve výroku II. rozhodl dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) InfZ tak, že povinnému subjektu přikázal vyřízení bodů č. 1) až 6) žadatelovy žádosti. Ve výroku III. rozhodl dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) InfZ tak, že postup povinného subjektu při vyřizování bodu 8) žadatelovy žádosti potvrdil.

[64] Úřad ve vztahu k požadovaným informacím nemohl vydat informační příkaz podle ustanovení § 16 odst. 4 InfZ, ve znění účinném do 31. 12. 2022, neboť nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a nedostatky v právních a skutkových zjištěních takový postup vylučují. Úřad přitom může dle ustanovení § 16 odst. 4, InfZ ve znění účinném do 31. 12. 2022 postupovat jen tehdy, dospěje-li k závěru, že není dán žádný důvod, byť pro jen částečné odmítnutí informací, jež jsou předmětem podané žádosti, což však není nyní projednávaný případ.

[65] Jelikož Úřad o žadatelově odvolání a stížnosti tímto rozhodnutím rozhodl, přičemž odvolání vyhodnotil jako důvodné a stížnost důvodnou částečně, s tím, že napadené rozhodnutí ze dne 22. 12. 2022, č.j. UKKTF/604303/2022, zrušil, a povinnému subjektu vrátil věc v části týkající se bodu 7) žádosti k novému projednání a současně přikázal vyřízení bodů 1) až 6) žádosti, o žadatelově žádosti k opatření proti nečinnosti ze dne 4. 4. 2023 již

samostatně nerozhodoval, neboť je zřejmé, že vydáním nynějšího rozhodnutí byla nečinnost odstraněna, a ze strany Úřadu by se tak jednalo o ryze formalistický postup.

[66] Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu a § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Praha 12. dubna 2023

Mgr. Lenka Kopřivová
vedoucí oddělení rozhodování

Rozdělovník:

1.

2. Univerzita Karlova v Praze, Katolická teologická fakulta, Thákurova 3, 160 00 Praha 6,
ID DS: pijj9b4